Sēdes video translācija 24.11.2022 9.00 13.30 15.30

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2423
https://titania.saeima.lv/LIVS14/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=e22d0733-501e-4bbd-b6ac-2ab907e9c16b&stage=5

24.11.2022. 14.Saeima septītā sēde, rudens sesija, ārkārtas *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Edvards Smiltēns*
2022.gada 24. decembra sēde (otrā) sākas pl. 13:30
sēde slēgta pl. 17:40, sēdes ilgums- 3 h 10 minūtes pārtraukums līdz 1. decembra pl 9:00

Latvijas Republikas 14. Saeimas rudens sesijas septītā (ārkārtas) sēde 2022. gada 24. novembrī

Sēdi vada Latvijas Republikas 14. Saeimas priekšsēdētājs Edvards Smiltēns.

Sēdes darba kārtība
Satura rādītājs
Balsojumi
Sēdes videotranslācija
Sēžu videotranslācijas (arhīvs)

Sēdes vadītājs. Kolēģi, pulkstenis ir 13.30. Lūdzu ieņemt savas darba vietas Saeimas Sēžu zālē. Sākam Latvijas Republikas Saeimas 2022. gada 24. novembra otro ārkārtas sēdi.

Kolēģi, lūdzu ieņemt vietas Sēžu zālē, un sāksim strādāt!
Darba kārtībā – likumprojekts "**Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā**".

Saeimas deputāti Arturs Krišjānis Kariņš, Edgars Tavars, Raivis Dzintars, Māris Kučinskis un Zanda Kalniņa -Lukaševica, pamatojoties uz Saeimas kārtības ruļļa 86. panta sesto daļu, ir lūguši iekļaut Saeimas sēdes darba kārtībā Juridiskās komisijas neatbalstīto likumprojektu "Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā".

Juridiskās komisijas vārdā – deputāts un komisijas priekšsēdētājs Andrejs Judins.

A. Judins (JV).

Cienījamie kolēģi! Juridiskā komisija šodien izskatīja likumprojektu Nr. 10/Lp14 - "Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā", kas paredz ieviest jaunu institūtu - ministra biedrs. Mēs uzklausījām ekspertus, mēs aicinājām arī likumprojekta autorus, un sēdes laikā mums notika nopietna diskusija.

Likumprojekta iesniedzējus pārstāvēja Kučinska kungs, kurš informēja par likumprojekta būtību un atbildēja uz visiem jautājumiem, kas viņam tika uzdoti. Sēdē piedalījās arī Valsts kancelejas direktors Jānis Citskovskis, kurš likumprojektu novērtēja pozitīvi, piedalījās Valsts prezidenta kancelejas juridiskais padomnieks Edgars Stafeckis, kurš arī pauda atbalstu likumprojektam. Mēs aicinājām un uzklausījām arī Finanšu ministrijas Budžeta departamenta direktori Trubačas kundzi, kura atbildēja uz jautājumiem un kurai mēs lūdzam arī atsūtīt atzinumu no Finanšu ministrijas, un šo atzinumu mēs saņēmām. Savu viedokli pauda arī Saeimas Juridiskā biroja pārstāvis Gatis Melnūdris.

Protams, deputātiem bija jautājumi, notika diskusija. Vēlos informēt, ka Juridiskā biroja pārstāvis norādīja, ka likumprojekts var tikt pilnveidots un, protams, var iesniegt priekšlikumus, mēs to varam darīt. Pēc diskusijas notika balsojums: pieci deputāti nobalsoja "par" likumprojekta

nodošanu Saeimas deputātu izvērtēšanai un pieņemšanai pirmajā lasījumā, bet seši deputāti balsoja "pret". Līdz ar to komisija šo likumprojektu neatbalstīja.

Paldies.

Sēdes vadītājs. Kolēģi, informēju, ka deputāti Latkovskis, Tavars, Lībiņa-Egnere, Kučinskis, Šmits, Judins, Krasta, Dzintars un citi lūdz atzīt likumprojektu par steidzamu. Es redzēju, ka bija pieteikušies runāt. Man ir jāatgādina - ja ir lūgts likumprojektu atzīt par steidzamu, tad vispirms var runāt par steidzamību - "par" vai "pret" -, un pēc tam mēs nonāksim arī līdz debatēm.

Vai kāds vēlas izteikties "par" vai "pret" steidzamības piešķiršanu attiecīgajam likumprojektam?

Liepiņas kundze, jūs runātu "pret"?

Vārds deputātei Lindai Liepiņai - pret steidzamības piešķiršanu likumprojektam.

L. Liepiņa (LPV).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Kolēģi deputāti! Es īsti nesaprotu, uz kurieni tā jāsteidzas... ar šo steidzamību... es saprotu, ka ar valdības veidošan u nav nekādas steigas. Mēs valdību veidojam - cik jau? - 24 dienas, ja, kopš mandātu apstiprināšanas. Es saprotu, Kariņa kungs nekur nesteidzas, tāda sajūta, ka Kariņa kungs vispār nevēlas nākamo valdību vadīt.

Kur tagad jāsteidzas? Par tiem biedriem taču vajadzētu izdiskutēt, vajadzētu saprast, ko sabiedrība par to domā. Sabiedrībai šis vispār ir kaut kas jauns. Nevienā no jūsu priekšvēlēšanu programmām taču nav minēti nekādi ministru biedri. Vajadzētu aizbraukt pie saviem vēlētājiem. Rīt ir piektdiena, aizbrauciet pie saviem vēlētājiem uz laukiem, vēlams tur, kur cilvēki šobrīd dzīvo "vislabāk" energokrīzes apstākļos, un pajautājiet, ko viņi domā par ministru biedriem. Un tad sanāciet kopā savās frakcijās, kaut kādās partiju padomēs un izsveriet, vai šis jūsu lēmums par kaut kādu biedru ieviešanu ir pareizs vai nav pareizs.

Steigai neredzu nekādu pamatu, ja nu vienīgi jūs neesat nolēmuši šodien pēc kaut kādām... es nezinu, cik jūs esat ieplānojuši Saeimas ārkārtas sēdes. Mēs jau tikai tā šķietami... opozīcija sēžam un gaidām, ka mums kaut kādas ziņas pienāks. Es nezinu, cik jūs esat plānojuši šodien sēdes - trīs, četras? Cik steidzīgi jūs plānojat... būt ar šiem ministru biedriem? Bez tiem biedriem nevar uzlikt to Ministru kabinetu... vai kā? Vai jums ir kaut kāda iekšējā vienošanās - nebūs kabineta, kamēr nebūs biedru?

Man patīk Ringolds Balodis - viens no mūsu partijas biedriem. Es gan pati esmu aizmirsusi, ka iepriekšējā Saeimas sasaukumā šādu frāzi būtu teikusi no šīs tribīnes, bet Baloža kungs esot citējis deputāti Liepiņu saviem studentiem un teicis: "Ārprāts, kas te notiek! Šī ir viena no pirmajām sēdēm, man likās, ka šis sasaukums būs nedaudz savādāks kā iepriekšējais!" Bet man jāsaka: ārprāts, kas te notiek! Ko jūs darāt! Sākumā pajautājiet Latvijas tautai, ko tā domā par jūsu biedriem un par jūsu ministriem!

Paldies.

"Pret".

Sēdes vadītājs. Citi runātāji nav pieteikušies.

Lūdzu zvanu! Balsosim par likumprojekta "Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā" atzīšanu par steidzamu! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu rezultātu! Par - 51, pret - 45, atturas - nav. Likumprojekts par steidzamu ir atzīts.

Vai kāds vēlas piedalīties debatēs?

Uzsākam debates.

Runāt pieteicies deputāts Viktors Valainis.

V. Valainis (ZZS).

Godātā Saeima! Godātie kolēģi! Es saprotu, ka debates būs gana plašas, bet visupirms es gribu no visas sirds atvainoties visai Saeimai par savu iepriekšējo ļoti, ļoti neprecīzo uzrunu. Es kļūdījos, sakot, ka šis ministra biedrs izmaksās 93 000 eiro gadā. Viņš izmaksās 92 782 eiro gadā, tas ir tas, cik maksās šī jaunā biedra izveide, bet jebkurā gadījumā tas būs vairāk nekā viens miljons eiro, ja tiks īstenots šis piedāvājums, kādā veidā valdība ir ieplānojusi strādāt.

Godātie kolēģi, es vēl joprojām uzskatu, ka šī jaunā - biedra - institūcija pārkāpj parlamentāras valsts pamatprincipu, ka ministrija ir pakļauta parlamentam un ministrs ir pakļauts parlamentam. Ministrs nav vienkārša persona, cilvēks no ielas, kas ienācis ministrijā; ministrs ir cilvēks, kuram ir deleģēta funkcija, un mandātu šai funkcijai viņam ir devusi Saeima. Šajā gadījumā jūs piedāvājat, ka Saeima atbalsta valdību un pēc tam valdība ieceļ ministra biedru (kas šeit tiek piedāvāts), kuram pati valdība tālāk nosaka viņa funkcijas, neieliekot nekādu rāmi.

Šajā anotācijā, godātie kolēģi, jūs esat ierakstījuši, ka jūs esat konsultējušies ar Saeimas Juridisko biroju. Dzirdot Juridiskā biroja komentārus par šo likumprojektu, man liekas, ka šī frāze, maigi sakot, ir nepatiesa, jo diez vai tās konsultācijas jums ir bijušas. Konstitucionālo tiesību eksperti. Kuri ir tie eksperti, kas jums ir ieteikuši šādu risinājumu - ka parlamentārā valstī tas ir pareizais risinājums, ka atbildību par jomām varēs lemt pati valdība, paši ministri bez parlamentārā balsojuma?

Godātie kolēģi, ja mēs skatāmies uz šo atsauci, par kuru runāja arī prezidents, arī es savā iepriekšējā runā tam pieskāros - par šo atsauci uz 1928. gadu -, nu, ir pareizi jāsaprot, kolēģi, tur bija 27 nevis partijas, bet saraksti, kas bija ievēlēti Saeimā. Lai izveidotu valdību, protams, jāuzņemas politiskā atbildība. Šobrīd mēs redzam... Es skatos, JAUNĀ VIENOTĪBA - nu, tas ir viens saraksts, kurā ir piecas partijas, bet tomēr tas ir viens saraksts. APVIENOTAIS SARAKSTS - trīsarpus vai četri, kā jūs paši skaitāt, bet tomēr viens saraksts. Tur bija 27, un tā bija likumsakarīga vajadzība taisīt politisko tirgu un piedāvāt veidot šos... Tātad amatu ražošana notika, citādi to nevar nosaukt. Jūs šobrīd arī gribat ražot amatus - katru no šiem amatiem 92 782 eiro vērtībā.

Bet, protams, ir jārespektē arī argumentācija, kāpēc šādi amati tiek piedāvāti, un Kučinska kunga argumentācija komisijā, ka, redz, ministrs nevar būt speciālists visās jomās. Ministrs, ja reiz ir kāds cits labāks kādā jomā, viņu var paņemt kā draugu līdzi, un tas tad viņam palīdzēs šo jautājumu risināt. Nu, godātie kolēģi, nevajag virzīt vājus ministrus! Tam visam ir vienkārša atbilde: ja ir vājš ministrs, nekāds palīgs nepalīdzēs! Nevajag virzīt vājus ministrus.

Mēs iepriekšējā Saeimā redzējām: ja ieliek vāju ministru par atbildīgu... Piemēram, cilvēku ar ļoti plašu pieredzi kultūras jomā - ar tiešām ļoti cienījamu pieredzi kultūras jomā! - ieliek par veselības ministru... Veselības ministrija nav vieta, kur jāspēlē klavieres, Veselības ministrija ir vieta, kur krīzes laikā būtu jābūt ministram ar pieredzi veselības jomā. Krīzes laikā! Mēs redzam,

pie kādām sekām tas noved. Pēc tam dziesmu svētku galveno organizētāju ieceļ par vakcinācijas biroja vadītāju un arī izveido jaunu institūciju cerībā, ka tā risinās problēmas. Ir jābūt ekspertiem, pieredzējušiem speciālistiem, un tad tādu problēmu nebūs.

Godātie kolēģi, mūsu valdībā ir bijuši labi ministri - labi ministri, kas ir arī pārvēlēti, kas ir iestājušies par savu jomu! -, bet šis piedāvājums neiztur nekādu kritiku. Ja mēs paskatīsimies kaut vai no birokrātiskā... pieiesim šim jautājumam no birokrātiskā... Tātad - kā tas dzīvē darbosies? Ir ministrs, kuram ir draugs - biedrs. Biedram ir uzticēta kaut kāda funkcija. Jūsu uzrakstītajā likumprojektā, ko esat iesnieguši, jūs paredzat to, ka šis biedrs varēs dot uzdevumus valsts sekretāram. Ko darīs valsts sekretārs? Viņš ies pie ministra un teiks: "Klausies, man tavs draugs lika darīt šitā." Kas būs, ja tas ministrs pateiks, ka draugs domā ne tā un ka to jautājumu vajag risināt kaut kā citādi?

Mēs veidojam ministriju ar divām galvām, kur īsti nevarēs saprast, kura no tām ir svarīgāka, un lieku birokrātisko instrumentu - lieku birokrātiju! Tai pašā laikā mums darbojas parlamentārā sekretāra institūts, kas gadā arī izmaksā 92 782 eiro (nākamajā gadā izmaksās) - tas ir, vismaz, plus vēl dažādi bonusi, kas tur var nākt klāt. Šo institūciju efektivitāti... Kā mēs dzirdējām komisijā, kad par šo jautājumu lēma: "Nu, tie tur tādi... nekādi cilvēki, viņi tur nāk, kaut ko tā kā dara, tā kā nedara." Kas tas tāds ir? Kolēģi, tur ir cilvēki ar 7000 eiro algām nākamajā gadā. Kā var būt tā, ka jūs virzāt... Vispār kaut teorētiski var būt iespējamība, ka par parlamentāro sekretāru strādā cilvēks, kas nepilda pienākumus? Kā tas vispār ir iespējams?

Iesim tālāk šajā likumā, kā tad darbojas valsts pārvalde. Parlamentārie sekretāri... viņiem pat ir iespēja veidot pārnozaru pārvaldību. Ministru prezidentam arī var būt parlamentārais sekretārs un bija parlamentārais sekretārs, varbūt pat joprojām teorētiski ir. Šis parlamentārais sekretārs jau šodien var organizēt pārnozaru sadarbību - jau šodien! -, likums viņam dod tādas tiesības un iespējas. Speciāli atrunāta norma. Kāpēc tas netiek īstenots?

Savā ziņā uz to ir atbildējis valdības vadītājs, uzstājoties iepriekšējā runā, ka, redz, viņš ir vadījis sēdes - viņš ir vadījis sēdes! -, kurās sanāk kopā cilvēki, kas nespēj vienoties, parunā un tad izklīst. Bet varbūt ir jāpadomā no otras puses? Varbūt tie cilvēki tajā brīdī sanāca kopā cerībā, ka sēdes vadītājs spēs risināt šos jautājumus un uzņemsies atbildību. Un varbūt problēma ir nevis sanākušajos cilvēkos, bet sēdes vadītājā. Varbūt sēdes vadītājs ir tas, kas nav spējis risināt šos jautājumus, uzņemties atbildību.

Man ir bijusi iespēja vērot dažādus sēdes vadītājus, šādus pārnozaru sēdes vadītājus. Un tikai Krišjānis Kariņš ir bijis tāds, kas pēc būtības ir izvairījies no šo sēžu vadīšanas un pats pat nenoliedz to. Dažādās padomes... Cik tad šīs padomes ir bijušas, un cik tās ir sanākušas kopā? Visos tajos jautājumos, kur vislielākās problēmas, par kurām mēs šodien runājam, - demogrāfija, IKT... Cik tad tās padomes ir sanākušas kopā, lai risinātu šos pārnozaru jautājumus?

Jautājums - vai ir vēlme to darīt. Ja nav vēlmes, tad nekādi biedri vai vēl kaut kas to jautājumu nepalīdzēs atrisināt. Šajā gadījumā, godātie kolēģi, lielākā problēma... Un es aicinātu Judina kungu kā atbildīgās komisijas vadītāju ieklausīties tajā un tik tiešām pakonsultēties ar... Varbūt es kļūdos, bet, manuprāt, konstitucionālo tiesību eksperti nebūs ar likumprojekta virzītājiem vienoti domā, ka šāda pieeja, ka šos biedrus apstiprina valdība, parlamentārā republikā ir pareiza.

Manuprāt, tas nav pareizi, jo šiem biedriem tiek uzticēts deleģējums atbildēt par nozarēm. Tas šajā likumprojektā ir ierakstīts. Ļoti konkrēti, ar iespējamību dot uzdevumus departamentiem, valsts sekretāram, ar ļoti plašu mandātu, nekādā veidā neierobežotu mandātu. Principā šādā veidā var izveidot ministru, kuru Saeima vispār nebūs redzējusi un kura virzienā Saeima vispār pirkstu

nevarēs... pateikt... Ne tu viņam jautājumu varēsi uzdot, ne pieprasījumu izteikt, ne demisiju pieteikt. Tas būs cilvēks bez jebkādas atbildības parlamenta priekšā.

Kaut gan instruments jau ir. Un jūs to labi zināt, ka tas instruments jau ir, ar kuru var noteikt atbildību, piemēram, īpašo lietu ministrs e-lietās. Te jau dažs labs kolēģis no mums sēž ar tādu iepriekšēju pieredzi... kas ir bijuši šādu ministru postenī. Un tas ir bijis ļoti skaidri saprotams mehānisms.

Šajā gadījumā, godātie kolēģi, man ir jāatgriežas vēlreiz senajā pagātnē. Pirms gadsimta šos ministru biedrus veidoja, lai sagādātu amatus tiem, kam tie bija nepieciešami. Šobrīd mēs atgriežamies gadsimtu senā pagātnē, lai aizpildītu trūkstošās vietas.

Es nezinu, kam, bet, kolēģi, 100 tūkstoši gadā - teju 100 tūkstoši gadā! -tas nav tā vērts. Šodien, es domāju, tādu cenu mēs nevaram maksāt. Sabiedrība nevar maksāt tādu cenu. Un es pievienojos tiem kolēģiem... Mums tikko bija vēlēšanas. Es piedalījos daudzās debatēs. Es nedzirdēju nevienu no jums - nevienu! -, kas būtu teicis, ka mēs veidosim ministru biedrus. Es dzirdēju visādus stāstus par valsts pārvaldes optimizāciju, par to, ka mēs veidosim kara istabas. Vai tā ir tā kara istaba, ko APVIENOTAIS SARAKSTS piedāvāja, - biedru formā? Speciālisti, eksperti, lietu eksperti, kas zina, pārzina visas nozares. Es redzu, ir eksperti. Bet kāpēc tie eksperti baidās no atbildības? Ejiet un vadiet tās ministrijas!

Kam jums tie draugi vajadzīgi, kam jums tie biedri vajadzīgi? Vai jūs tiešām uzskatāt sevi par tik vājiem, ka nevarat vadīt ministriju paši saviem spēkiem? Parlamentārais sekretārs - 7000 eiro mēnesī ar atbildību parlamentā. Viens palīgs, birojs, otrs palīgs, virkne instrumentu. Padomes veidot. Kam tas ir vajadzīgs, kolēģi? Stāsts par to, ka ministrs ir tik vājš, ka viņš nevar pārzināt visu nozari? Tas neiztur nekādu kritiku, jo tas ir pretstatā tam, ko jūs paši solījāt saviem vēlētājiem. "Profesionāla valsts pārvalde", "optimizācija", "konsolidācija" - tie bija tie vārdi, kas tika teikti. 100 tūkstoši gadā par biedra amatu - tā nav konsolidācija, tā nav profesionalitāte.

Es, kolēģi, aicinu noraidīt šo likumprojektu un izmantot tās Valsts pārvaldes iekārtas likuma dotās priekšrocības, kas jau pastāv. Un, kā teica Juridiskais birojs, jautājums - vai ir izvērtētas visas alternatīvas? Nē, nav. Četru gadu laikā virkne no Valsts pārvaldes iekārtas likuma dotajām iespējām netika izmantotas. Pati svarīgākā - minēšu tikai vienu - Ministru kabineta komitejas tika likvidētas pirmajā pusgadā, varbūt pat vēl ātrāk, es jau vairs neatceros, bet, kolēģi, tas ir instruments, kur notiek pārnozaru sadarbība un kur tiek iesaistīti eksperti.

Varbūt pašiem sevī ir jāmeklē... jautājumi, kur tad ir tās problēmas, kāpēc valsts pārvalde buksē. Paskatieties spogulī, godātie kolēģi! *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Aleksejam Rosļikovam.

A. Rosļikovs (ST!).

Augsti godātie kolēģi! Priekšsēdētāja kungs! Kamēr mēs ar jums te runājam un domājam, kā pareizi iztērēt to miljonu, izveidot papildu darba vietas "vajadzīgiem" cilvēkiem, lai kaut kādā veidā saliedētu jaunu kompāniju, "Rīgas namu pārvaldnieks" atņem cilvēkiem dzīvokli par 400 eiro - 400! Es domāju, ka iepriekšējā valdība ir izdarījusi kaut ko sliktu. Nē, jūs tagad, jau pirmajās dienās, mēģināt dubultot ministru skaitu! Faktiski dubultot. Un kā vārdā? Priekš kam?

Vai APVIENOTAJAM SARAKSTAM, par kuru es biju ļoti labās domās, nav kauns to darīt? Rajeva kungu - dižu karavīru - "izmazgāja" pa televizoru. Jūs domājat - vienkārši tāpat? Nē, lai jūs disciplinētu. Latvijas Reģionu Apvienība, Smiltēna kunga partija, vienam biedram ir dabūjusi

kriminālpantu. Domājat - vienkārši tāpat, nejauši? Nē, lai disciplinētu jūs. Un jūs pēc tam gribat ar viņiem sadarboties? Uzskatāt, ka tas ir normāli?

Šodien Judina kungs, kad lasīja savu ziņojumu, bija ļoti uztraukts, jo ir ļoti sarežģīti runāt par lietām, kas ir pretdabiskas - pret cilvēkiem, pret likumu, pret taisnīgumu, pret visu, ko jūs šeit mēģināt sludināt.

Šodien es varu uzslavēt PROGRESĪVOS - malači! Es nebiju gaidījis no jums šādu reakciju *(Aplaudē.)*, goda vārds, malači *(Daži deputāti aplaudē.)*, jo šodien viņi rīkojās atbildīgi, valstiski, nedomājot par amatiem, nedomājot par JAUNĀS VIENOTĪBAS labvēlību vai kaut kādu īpašu attieksmi. Viņi šodien domāja par cilvēkiem. Nav iespējams dubultot ministru skaitu momentā, kad cilvēkiem reāli nav, par ko nopirkt pārtiku, nav, par ko samaksāt komunālos.

Iepriekšējās sēdes laikā jūs taču noraidījāt piedāvājumu no ZZS, no Valaiņa kunga, par jautājumu... par palīdzību iedzīvotājiem energoresursu krīzes situācijā. Nu tad priekš kam jauna ministrija, ja jūs tāpat nevarat palīdzēt cilvēkiem? Ko tā darīs? Dalīs Eiropas Savienības piešķirtos jaunos Eiropas Savienības projektus, naudiņu, un viss. *(Starpsauciens.)* Kas, lūdzu? Jūs ar Smiltēna kungu pamainījāties vietām?

Sēdes vadītājs. Rosļikova kungs, jums nav iespēju... sarunāties ar zāli. Lūdzu, respektējiet Saeimas kārtības rulli. Zālē drīkst būt izsaucieni, bet jums nav tiesību sarunāties ar zāli.

A. Rosļikovs. Tad - piedošanu... Piedošanu, labi.

Atgriežoties pie būtības - paldies par diskusiju, kolēģi, īpaši Nacionālajai apvienībai milzīgs paldies.

Līdz ar to es domāju, ka APVIENOTAJAM SARAKSTAM... kur, man liekas, cilvēki, kuri sevi tiešām pierādījuši kā saimnieciski vadītāji, cilvēki, kuri ir bijuši spējīgi attīstīt daudzas pilsētas Latvijā, viņi sevi pierādījuši kā cilvēki, kuri strādā tautas labā, Latvijas labā, mūsu zemes labā, tagad vienkārši pārtop par parastiem, nu, noteiktas partijas kalpiem. APVIENOTAIS SARAKSTS, es domāju, ka jums ir laiks aizdomāties, vai jūsu gods, cieņa un jūsu politisko līderu izdarītie dižie darbi ir tā vērti, lai pēc tam jūsu kolēģus rādītu pa televizoru kā ne īpaši labus cilvēkus, lai pēc tam pret jūsu kolēģiem ierosinātu krimināllietas, lai viņus disciplinētu. Tāpēc es jūs ļoti lūdzu šodien rīkoties atbildīgi un valstiski.

Komisijas ir vajadzīgas, lai tur strādātu. Un, ja komisija pasaka nē, tad tas ir objektīvi. Tas ir proporcionalitātes princips, vai ne, Smiltēna kungs?

Līdz ar to es ļoti lūdzu neatbalstīt šo mazo, bet ļoti nopietno afēru.

Liels jums paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Ramonai Petravičai.

R. Petraviča (LPV).

Godātais Saeimas priekšsēdētāj! Kolēģi! Ar iniciatīvu izveidot vēl vairākas ministrijas un ieviest jaunus politiskos amatus jau apmēram pirms gada klajā nāca Valsts prezidents, piedāvājot izveidot valsts ministru amatus, kuri strādātu kādas konkrētas problēmas risināšanai, un, paveicot šo uzdevumu, šī amata vieta tiktu likvidēta, un tur tiktu piesaistīti labākie savas nozares profesionāļi. Taču šobrīd tiek veidoti jauni pastāvīgi politiskie amati, un šobrīd tādi būšot trīs, bet

nekas jau neliegs pēc mēneša radīt 14, lai katram ministram tas draugs būtu blakām. Un tas viss laikā, kad cilvēki nespēj samaksāt rēķinus, nopirkt malku, iegādāties pārtiku, kad bērnu zābaciņi ir jāņem uz kredīta un, lai apmaksātu komunālos maksājumus, cilvēki ir spiesti ņemt ātros kredītus.

Jau tagad atsevišķu ministriju ministru biroji ir krietni vien uzburbuši. Tā, piemēram, vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministra birojs sastāv no biroja vadītāja, parlamentārā sekretāra, palīga un vēl 10 padomdevējiem. Vai tad, pieliekot klāt vēl vienu ministra vietnieku, tai nozarē būs strauji uzlabojumi? Vai, vājam ministram pieliekot klāt stuti - vietnieku -, ir sagaidāms jaudīgs darbs? Kā tieši ministra biedrs tiks galā ar to, ka "Sadales tīkls" ir ieplānojis celt tarifus? Zinošam, kompetentam un strādāt gribošam ministram vietnieks nav nepieciešams, tas var radīt tikai haosu, apjukumu arī ministrijas ierēdņos, saņemot dažādus norādījumus, kuri bieži vien var būt diametrāli pretēji, vai varbūt tad ministrs un vietnieks viens otru uzraudzīs.

Turklāt ir vēl parlamentārie sekretāri, kuru uzdevums jau neaprobežojas ar to vien, lai vienu reizi mēnesī atnāktu uz komisiju aizstāvēt savu ministriju. Ja nepatīk tie "parlamentārie", varbūt tos var pārsaukt par ministru biedriem, ja to nevar izskaidrot savādāk - kas tas parlamentārais ir un ko viņš dara?

Izveidojot vairāk ministriju un amatu, tauta jau labāk nedzīvos, nauda no tā vairāk neradīsies. Ja katra jauna ministrija nestu kādu pienesumu valsts budžetam, tad jau varētu katram koalīcijas deputātam pa ministrijai izveidot un visi dzīvotu ļoti labi. Pirmā noteikti būtu Nabadzības apkarošanas ministrija, kas būtu jāizveido, ja tāda ministrija varētu ko labu izdarīt arī bez papildu finansējuma. Un ko tad darīs šis ministra biedrs - viņš veciem cilvēkiem palīdzēs sagādāt, ienest malku vai mierinās bērnus, kas prasa ēst?

Tas, kas būtu jādara, - jā, ministrijas būtu jāpārstrukturē. Tā, piemēram, Labklājības ministrija apmāca bezdarbniekus, savukārt Izglītības un zinātnes ministrija - strādājošos, caur LDDK vēl organizē apmācības konkurētspējas celšanai un tamlīdzīgi. Bet, ja pajautā, kāda no tā ir atdeve, to jau arī neviens īsti nezina.

Šobrīd ministru biedru izveide nav nekas vairāk kā tieksme pēc maksimāli daudz portfeļiem savu partiju ambīciju apmierināšanai. Un, ja jau komisija nobalsoja "pret", bet Saeimas koalīcijas deputātiem tas neliedz uzšķaudīt komisijai, tad priekš kam vispār šīs komisijas ir vajadzīgas? Ko tieši darīs tās komisijas, it sevišķi tās, kurās koalīcijai nav pārsvara? Nu tad varbūt jālikvidē arī tās komisijas?

Aicinu neatbalstīt. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Skaidrītei Ābramai.

S. Ābrama (PRO).

Augsti godājamais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Cienījamās kolēģes un godājamie kolēģi! Atļaujiet arī man pārrunāt šo tematu, par ko šodien ļoti daudz jau ir pateikts, bet mēģināšu mazlietiņ varbūt tādu analīzi arī viest šajā jautājumā.

Es katrā ziņā uzreiz gribu pateikt, ka PROGRESĪVIE ir pret ministra biedra institūta izveidi. Kāpēc? Pamatošu to.

Tātad vispirms lasām likumprojekta anotāciju, un tur ir tāds pamatojums: institucionālās sistēmas pilnveidošana, modernizācija, politiskās vadības efektivizēšana. Tiktāl skan brīnišķīgi, ļoti

skaisti, vispār nav, ko iebilst un noliegt, bet - ko tad šajā sakarā mēs saprotam ar visa efektivizēšanu, modernizēšanu, pilnveidošanu? Vienkārši ieviest jaunu amatvietu - ministra biedra institūtu - kā jaunu posmu vai elementu, pat varētu teikt, paralēlu elementu valsts pārvaldes amatpersonu hierarhiskajā struktūrā - un tieši politiskās hierarhijas struktūrā? Citiem vārdiem mēs to varam nosaukt, ka radīt iespēju palielināt birokrātisko slogu ministrijās.

Jāsaka, tas ārkārtīgi pārsteidz, īpaši šajā laikā, kad, kā kolēģi teica, mēs visi pirmsvēlēšanu debatēs runājām par mazu, efektīvu valsts pārvaldi, vispār neviens pat neatļāvās kaut vārdu bilst, ka kaut kas jauns varētu tikt radīts. Mēs runājam tieši pretēji - par to, ka jāsašaurina, jāoptimizē, jāefektivizē valsts pārvalde, jo valstij grūti laiki, valstij tuvojas recesija, un zināmā mērā tā jau ir sākusies.

Tajā pašā laikā es gribētu arī paanalizēt, kādi ir šie divi aspekti: hierarhija (kā tas izskatītos ministrijas augstāko amatpersonu hierarhiskajā struktūrā) un funkcijas (saturs pēc būtības ministra biedra institūtam).

Runājot par amatpersonu hierarhisko struktūru, šajā gadījumā - par politisko, es pieļauju, ka daudzi no jums varbūt nav saskārušies tik cieši ar ministrijām zemāk par politisko līmeni, jau zemāk par valsts sekretāriem, bet man bija tā iespēja no pārraudzības iestādes redzēt, kā funkcionē dažādu ministriju aparāti - dažādu ministriju! Un tur ir standarts: ministrs, ministram ir ministra birojs - lielāks vai mazāks, ar entajiem locekļiem, kas patiesībā ir arī kā padomdevēji, kuriem ir noteiktas funkcijas - skatīties kaut kādas... nozaru problemātiku, sniegt risinājumus, veidot attīstības programmas, vārdu sakot, iedziļināties nozarē. Katrs atbild par savu nozari. It kā šķiet, ka tas tiek darīts jau ministrijās.

Tālāk ir parlamentārais sekretārs, kurš nodrošina saiti starp ministru, ministra biroju un Saeimu un arī piedalās likumdošanas procesā, bet, lai piedalītos likumdošanas procesā, protams, tev nozares ir jāpārzina un tā informācija ir jāsaņem ministrijā.

Tālāk nāk ministrijas vadība, kas ir valsts sekretārs (parasti trīs līdz pieci valsts sekretāri) - atkal dažādu nozaru pārzinātāji, katram valsts sekretāram ir sava atbildības joma, departamenta direktora vietnieki, nodaļu vadītāju vietnieki un tā tālāk. Tā ir visa tā struktūra - no ministra līdz ierēdnim, ekspertam, virs kura šī milzīgā virsbūve veidojas un no kuras visi arī barojas, no eksperta zināšanām, pieredzes, kompetences.

Interesants ir arī formulējums grozījumos, ka ministra biedra pozīcija hierarhijas ziņā būtībā būs līdzvērtīga parlamentārā sekretāra pozīcijai, te pat nav jāizdomā nekas jauns, tas jau melns uz balta rakstīts. Tātad attiecībā uz tiesībām dot rīkojumus ministriju pārvaldes amatpersonām vai Ministru kabineta locekļa pakļautībā esošajiem tiešās pārvaldes iestādes vadītājiem... pielīdzināšana parlamentārajam sekretāram.

Jūs iedomājieties visus tos ministrijas darbiniekus, kuriem tagad pārī tā divvaldība: viens dod rīkojumus, otrs dod rīkojumus. Tā ir efektivizēšana? Tā ir efektīva strādāšana ministrijās? Piedodiet, es esmu redzējusi, kas notiek, kad labā roka dara vienu un kreisā... un pa vidu ir ierēdnis vai departamenta direktors kā profesionālis.

Līdz ar to varu secināt, ka, radot parlamentārajam sekretāram līdzvērtīgu politisku amata vietu ministrijās, principā būtiski tiek palielināts politiskais birokrātiskais slogs uz ministriju darbiniekiem.

Otrs ir par pienākumiem, arī par pienākumu saturu, kā tas ir formulēts šajā priekšlikumā. Nu, ārkārtīgi izplūdusi birokrātiska valoda, un es saprotu, ka bijušas arī grūtības definēt, ko šis

ministra biedrs varētu darīt ministrijās. Es jums nolasīšu to fenomenālo citātu, droši vien klausoties to ir grūti uztvert, tas ir jālasa: atsevišķu otrā līmeņa politiku labāka koordinācija, politiskās vadības efektivizēšana tādās pirmā līmeņa politikās, kurās ir ievērojams ministra atbildības apjoms. Vai ministra biedrs vispār sapratīs, ar ko viņam jānodarbojas ministrijā? Es domāju, ierēdņi vēl mazāk sapratīs, ko tur dara ministra biedrs.

Atkal man ir jāsecina, ka šeit pat nav skaidrības, ko tas... ja mēs zinām, kur viņu ielikt tajā kastītē, bet mēs nezinām, ar ko viņš īsti nodarbosies ministrijā, un tā ir tā milzīgā problēma - saturs, uzdevumi.

Ko es ar to visu gribu pateikt, jums pārstāstot, kādi tiek izstrādāti noteikumi? To, ka, ja ir patiesa vēlme kaut ko efektivizēt, pilnveidot, modernizēt... vēl jo vairāk, kāda šobrīd mums ir situācija... Nu tad, lūdzu, pārskatiet funkcijas, kas ir politiskajai vadībai ministrijā, kur ir padomnieki, kur ir parlamentārais sekretārs, un veidojiet ciešāku sadarbību ar valsts sekretāra vietniekiem, departamentu direktoriem, jo man diemžēl jāsaka - tajās ministrijās, kur man bijusi kaut kāda darīšana, tā politiskā vara ir ļoti atrauta no pārējās izpildvaras. Viņi īsti pat nezina... departamentu direktori, eksperti nezina, ko no viņiem grib politiskā vadība, politiskā vadība nesaprot, ko viņi grib dabūt no tiem cilvēkiem, kuriem ir kompetence.

Lielākā problēma... te mēs runājam par ministru biedriem... bet lielākā problēma ir tā, ka mūsu ministrijās priekšnieku netrūkst, viņu ir pa pilnam, problēmas ir ar ekspertiem, kas aizplūst masveidā no ministrijām - 30 līdz 50 procenti gadā ekspertu mainība -, un tas nav tikai atalgojuma dēļ, ticiet man. Tas ir arī tāpēc, ka eksperti - mūsdienīgi, izglītoti, zinoši jauni cilvēki - negrib būt par mazo skrūvīti tajā uzblīdušajā birokrātiskajā aparātā.

Zinu no savas pieredzes - eksperti grib strādāt pavisam citādā veidā ar saviem vadītājiem - kā viena projekta komanda, nevis ka viņam ir 10 priekšnieki no augšas, kas viņam dod vienu dienu vienu uzdevumu, kas otrā dienā izrādās nevajadzīgs un lieks. Tā ir tā problēma ministrijās.

Es domāju, ka sadarbība, ciešāka efektivizēšana, politiskās varas tuvināšana ekspertiem ir tieši tas, kas ministrijās radīs to patieso ekspertīzi. Cilvēki neaizplūdīs, un tā būs motivācija, zināšanu pārnese, kas mums ministrijās... lai kādas jūs jaunas šobrīd izceltu... kaut kādas tās, kas nevelk, un neliktu jaunās... tā būs problēma.

Tāpēc es gribu nobeigumā pateikt, ka ministra biedrs - tas nav risinājums kaut kādai kompetences un efektivitātes uzlabošanai, pilnveidošanai un modernizēšanai, kā tas ir teikts anotācijā, bet tas patiesībā ir risinājums koalīcijas partneru kārei pēc jaunām ietekmīgām amata vietām.

Noteikti aicinu balsot "pret" ministru biedru institūta izveidi. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Lindai Liepiņai.

L. Liepiņa (LPV).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs, kolēģi deputāti! Šī ir ļoti, ļoti slikta prakse, ko jūs ieviešat jau pašā Saeimas darba sākumā, ka likumprojektu, par kura tālāku virzību Juridiskā komisija ir nobalsojusi "pret", jūs tajā pašā dienā atstiepjat vēlreiz uz Saeimas Sēžu zāli un aicināt to izskatīt pirmajā lasījumā bez komisijas... Tad kāpēc mums ir vajadzīgas komisijas? Varbūt mums komisijas vispār nav vajadzīgas?

Ja jūs visās komisijās nekontrolējat situāciju, ko acīmredzot jums ļoti gribētos darīt, - tā nesanāk pēc proporcionalitātes principa, nav jums tik daudz balsu, lai to kontroli pārņemtu visās

komisijās, - kas būs nākamais? Ka šādi likumprojekti tiks bīdīti caur Eiropas lietu komisiju vai kā? Iepriekšējā, 13. Saeimā, bija pilns ar tādiem gadījumiem. Ļoti strauji jūs esat iekāpuši ar savu darbību 13. Saeimas sliktās prakses kurpēs.

Es vēlos pateikt... Rosļikova kungs jau minēja. Es vēlos pateikt milzīgu paldies visiem, kas Juridiskās komisijas sēdē balsoja "pret" šo likumprojektu, un īpašu paldies gribu pateikt PROGRESĪVAJIEM, kas šajā balsojumā nodemonstrēja tādu patiesi valstisku stāju. Es tā sēdēju šodien un pat Krištopana kungam pajautāju, no kurienes vispār šai idejai par biedriem aug kājas.

Nu, jūs, jaunā koalīcija, noteikti to zināt labāk, bet tas, kas mums ienāca prātā, laikam bija mūsu Egils Levits, kas pirmais izteicās publiski par ministru biedriem, bet gan jau Levita kungam arī kāds šo ģeniālo ideju bija pasviedis. Ļoti iespējams, ka Levits, lai tiktu pārvēlēts, vācot sev balsis, ķer katru ideju, kas viņam tiek pasviesta, un tādā veidā acīmredzot cer iegūt sev labējas un papildu balsis. Nododiet varbūt Levita kungam - ja viņš vēlas kā prezidents nodarboties ar politiku, tad viņam vajadzētu atstāt prezidenta amatu, kandidēt Saeimas vēlēšanās un kļūt par deputātu. Viņš pārāk daudz iejaucas Saeimas un likumdošanas darbā. Tas nav viņa pienākums, viņš iet ārpus savu kompetenču robežām. Kaut gan, paskatoties uz prezidenta Levita kunga aparātu, viss varētu būt, jo viņa kantorī Ēlertes kundze vien ieņem kaut kādus... vairākus posteņus. *(Zālē troksnis.)*

Sēdes vadītājs. Es atvainojos, Liepiņas kundze, mirklīti uzmanības!

L. Liepiņa. Kā, lūdzu?

Sēdes vadītājs. Kolēģi, izrādīsim cieņu runātājiem tribīnē - jūsu sarunas ir kļuvušas...

L. Liepiņa. Tas ir tāds papildu treniņš. Viss kārtībā.

Sēdes vadītājs. ... jūsu sarunas ir kļuvušas ļoti skaļas. Arī Kariņa kungs un citi kolēģi, lūdzu, izturēsimies ar cieņu pret tiem, kas nāk debatēt. Ja ir kādas sarunas, var tepat blakām... vai arī var to darīt nedaudz klusāk.

Paldies. Turpiniet, Liepiņas kundze!

L. Liepiņa. Paldies, Smiltēna kungs. Vēl es gribētu runāt par dubultiem standartiem, kas mums šeit jau sākuši diezgan strauji ieviesties, par to, ka vārdi neatbilst darbiem, no tribīnes mēs sakām... nē, jūs sakāt vienu, bet darāt pilnīgi kaut ko citu. Un es vēlos atgriezties ļoti nesenā vēsturē, kad Saeimas priekšsēdētāja kungs savā svinīgajā uzrunā solīja, ka šis sasaukums darbosies pilnīgi jaunās tradīcijās, balstoties uz kompetencēm, kur arī opozīcijai būs kaut kāda loma gan komisiju vadībā, gan vispār.

Pagājušas 23 dienas, un tas priekškars ir kritis, opozīcijai loma ir ierādīta, vieta ir parādīta, komisiju vadītāju amati ir sarunāti kaut kur pa kaktiem. Es, kā saka, kā apzinīga deputāte atnācu, domāju, ka tur būs kaut kādas diskusijas par to, kas vadīs komisijas, kaut kādas sarunas notiks, izrādās - nē, viss jau ir sarunāts.

Ko mēs šodien redzējām? Sakarīgs opozīcijas priekšlikums par to, ka valdībai ar Kariņa kungu priekšgalā beidzot vajadzētu kaut kādā veidā reaģēt uz enerģētikas krīzi. Jūs pat neļaujat debatēt par šo priekšlikumu, jūs to reāli noraujat jau saknē! Kā, nu tiešām? Kāds būs nākamais solis? Ja mēs sāksim pārāk daudz izteikties, varbūt samaziniet mums runas laiku - tā, lai mums 30 sekundēs ir jāizsakās. Nu tad varbūt ejiet strauji! Paņemiet visas sliktās tradīcijas no

13. sasaukuma! Jūs vispār aizdomājaties, ko jūs darāt? Jūs šodien pat neļāvāt diskutēt par priekšlikumu, par lēmuma... projektu, ko sniedz ZZS, jo...

Sēdes vadītājs. Liepiņas kundze, es gribu atgādināt, ka debatēs runā tieši par to jautājumu, kas ir dienaskārtībā. Tātad tas ir Valsts pārvaldes iekārtas likumā...

L. Liepiņa. Jā, es runāju par slikto praksi, kas ieviešas, arī atnesot vēlreiz šādu likumprojektu vienas dienas laikā. Smiltēna kungs, es runāju par slikto praksi, kuru arī jūs šodien...

Sēdes vadītājs. Liepiņas kundze, jums nav tiesību sarunāties ar zāli!

L. Liepiņa. ... kuru arī jūs šodien piekopāt, norādot, kā būtu jābalso Aināram Šleseram... starp citu. *(Starpsaucieni.)*

Tālāk. Vēlētāji patiešām ar gaidām pirms vēlēšanām raudzījās uz APVIENOTO SARAKSTU. Rosļikova kungs jau to pieminēja savā runā. Un ko jūs tagad darāt? Jūs esat uzņēmēji, jūs protat rēķināt, jūs, manuprāt, esat tie, kuriem nevajadzētu rauties ne pēc krēsliem, ne pēc amatiem, kuriem vajadzētu strādāt saskaņā ar savu sirdsapziņu attiecībā pret savu vēlētāju. Jūs, manuprāt, šobrīd esat vēlētājiem vislielākā vilšanās. Tas ir amata jautājums, tas ir krēsla jautājums... vai, iespējams, jūsu APVIENOTAIS SARAKSTS ir pārāk "apvienots", un jūs vienkārši nevarat savā iekšienē tikt skaidrībā, kas kam tiks? Izskatās diezgan briesmīgi.

Un visbeidzot. Ir uzņēmēji, kas neoficiāli ir saskaitījuši, cik šobrīd Latvijā ir iedzīvotāju, un tie nav ne 1,8, ne 1,7 miljoni, tie ir 1,2 miljoni - 1,2 miljoni iedzīvotāju! Un uz visa tā fona jūs vēl mēģināt palielināt valsts aparātu! Laimīgu ceļu!

Es aicinu balsot "pret". *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Mārim Jencītim... Mārcim Jencītim, es atvainojos.

M. Jencītis (LPV).

Godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Biedri deputāti, kungi un dāmas! Par ilgiem laikiem Saeimā ir ievēlēts mācītājs. Un Satversmē - Satversmes preambulā - ir rakstīts, ka "Latvijas identitāti Eiropas kultūrtelpā kopš senlaikiem veido latviešu un lībiešu tradīcijas, latviskā dzīvesziņa, latviešu valoda, vispārcilvēciskās un kristīgās vērtības". Un, ja ne precīzi likumdošanā, tad likumam ir gars, kristīgās vērtības ir tās, pēc kurām katrā lēmumā par kāda likumprojekta pieņemšanu mums būtu jāvadās. Un kristīgās vērtības, draugi, ir Lūkas evaņģēlijā 6:38: "Dodiet, tad jums taps dots: pilnu, sakratītu, saspaidītu un pārpārim ejošu mēru iedos jums jūsu klēpī, jo ar kādu mēru jūs mērosiet, ar tādu jums atmēros."

Tāpēc es aicinu vērsties pie savas sirdsapziņas, arī es apelēju pie jūsu sirdsapziņas balsot "pret" šo likumprojektu apstākļos, kad cilvēki bailēs gaida rēķinus par apkuri, kad šodien jau tika noraidīts likumprojekts par atbalstu iedzīvotājiem energokrīzes pārvarēšanā. Tad jautājums ir vienkāršs: vai mēs esam tie (es saku "mēs", tāpēc ka ir 100 deputāti)... vai mēs esam tie, kas tiešām dodam un ievērojam šos principus? Arī precedenti vēsturē liecina par to, ka, atvieglinot tautas nastu, atvieglinot nodokļus, mēs vienmēr iegūstam.

Internetā klīst anekdote, tā gan ir par mūsu kaimiņvalsti, bet... par Kataru un par beduīnu. Katara ir valsts, kurā iedzīvotāju ir apmēram tikpat daudz cik pie mums, taču tur ir bezmaksas izglītība, bezmaksas medicīna, un tā ir atzīta par bagātāko valsti pasaulē. Un šī anekdote ir šāda: mēs atradām... Tātad kāpēc tā kļuva bagāta? Tāpēc, ka atrada naftu, kāds beduīns atrada naftu. Šeit

gan ir runa par mūsu kaimiņvalsti. Mums ir zelts, mums ir nafta un gāze, atliek atrast tikai beduīnu.

Sēdes vadītājs. Es ļoti atvainojos, Jencīša kungs, mums darba kārtībā ir likumprojekts "Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā", kas paredz papildināt...

M. Jencītis. Jā, jo runa ir par...

Sēdes vadītājs. Jencīša kungs, es pabeigšu, un tad jūs varēsiet turpināt savu sakāmo. Proti, darba kārtībā ir grozījumi, kas paredz izveidot jaunu institūtu - ministra biedrs. Aicinu debatēs ļoti pieturēties pie konkrētā grozījuma, konkrētā likumprojekta satura.

M. Jencītis. Jā, paldies. Tātad jēga ir ļoti vienkārša: birokrātijas vairošana caur jaunu vietu un jauniem izdevumiem laikā, kad ir jādomā par cilvēku labklājību, ir pilnīgi nepieņemama. Un tās arī ir kristīgās vērtības... kur šis likums, šis likumprojekts absolūti nav pieņemams un nav atbalstāms.

Aicinu balsot "pret".

Paldies par uzmanību. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Paldies.

Vārds deputātam Mārim Kučinskim.

M. Kučinskis (AS).

Godātais Saeimas priekšsēdētāj! Kolēģi! Es biju plānojis runāt jau no rīta, nododot likumprojektu komisijai. Droši vien prasās paskaidrot, kas šī ir par institūciju, ko mēs šobrīd liekam priekšā, bet mans kolēģis Ainārs Šlesers arī runāja "par" šo likumprojektu, tāpēc nebija iespējas. Ceru, ka komisijā es daudziem izstāstīju, bet šobrīd, man liekas, ir svarīgi pateikt, kas tad patiesībā slēpjas zem šī projekta.

Sākot veidot arī šo valdību... un tie, kas iepriekšējā sasaukumā šeit sēdēja kopā ar mani, redzēja, ka tas, kas pietrūka - un pilnīgi noteikti pietrūka -, bija sadarbība... Var to saukt par horizontālo, vertikālo, bet, vienalga, katrs sēdēja savā ministra kabinetā, risināja tikai savus jautājumus, un Krišjānis pa reizei kādu izolēja no tās kompānijas... Krišjānis Kariņš - premjers.

Mēs šobrīd diskutējam - un diezgan auglīgi diskutējam - par to, ka galvenais, lai tiktu ātrāk uz priekšu, ir sadarbība - sadarbība starp dažādām ministrijām, sadarbība starp resoriem. Valaiņa kunga pieminētās komitejas mēs jau esam vienojušies atjaunot, un būtība gan šim, gan pārējam ir... es jums ieteiktu izlasīt Somijas galvenā ierēdņa stāstu, kas bija publicēts, šķiet, "Latvijas Vēstnesī", par to, kā Somija nodrošināja sadarbību, jo nav vairs lietu, ko risina tikai viena ministrija, ir lietas, kas tiek risinātas daudzās... Viņa lielākā atziņa bija tā, ka ierēdņi (Visu cieņu viņiem!) neizšķirs atslēgjautājumus. Pie galda ir jāvienojas politiķiem no dažādiem spēkiem, no dažādām ministrijām, bet tām ir jāvienojas.

Un mēs nonākam līdz instrumentiem, kādi šobrīd ir paredzēti likumdošanā. Likumdošanā ir paredzēts Ministru prezidenta biedrs - īsti bez tāda apraksta -, īpašo uzdevumu ministrs... kādi ir bijuši, te jau pieminēja, bet tur tā lieta, ka īpašo uzdevumu ministram tiek nodots vai nu kaut kāds departaments, jau atskaldīts no kādas ministrijas, vai viņš atbild ļoti šauri par kādu jomu. Bet, ja ir vajadzīga pārresoru sadarbība, tad ir vajadzīgs kaut kas vairāk, tāpēc mēs esam nonākuši... un

paldies šoreiz prezidentam par šo plašo ieteikumu spektru, bet uzskatām, ka ministra biedrs ir ieviešama institūcija, kas varētu to arī izdarīt. Kāpēc?

Vēl bija jautājums par to, kāpēc ne parlamentārais sekretārs. Parlamentārais sekretārs katram ministram ir ar vienu funkciju - nodrošināt sadarbību ar parlamentu. Viņu izvēlas pats ministrs, pats ministrs arī apstiprina, un tad varbūt ir trāpīgs arī Šlesera kunga teiktais: tieši viņš ir ministra draugs, tāpēc ka viņš to izvēlas.

Esošais piedāvājums ministra biedru neļaus izvēlēties tikai ministram, būs jāiet pie premjera, un faktiski viņš nonāk, pirmkārt, dubultā uzraudzībā - gan no ministra, gan no premjera -, otrkārt, viņu apstiprinot, reizē tiek dots ļoti konkrēts uzdevums, kas ir zināms visiem pārējiem ministriem, kas viņam ir jārisina.

Es došu dažus piemērus, kāpēc mēs esam pie šī jautājuma nonākuši. Neviens nenoliegs, ka civilajā aizsardzībā... es neveltīšu epitetus, bet to, ka tur viss nav gluži kārtībā, mēs visi zinām. Tā ir visaptverošas valsts aizsardzības liela sastāvdaļa. Tur ir iesaistītas galvenokārt divas ministrijas, arī citas... pārējās. Tur ir iesaistītas pašvaldības. Kam mēs to uzdosim? Jā, visticamāk, tas ir iekšlietu ministrs vai aizsardzības ministrs. Bet, lai veiktu kvalitatīvāk to uzdevumu, kas ir pamatīga norakšanās darbā *(Starpsauciens.)*, ļoti lietderīgi ņemt cilvēku. Tu vari taisīt darba grupu, ielikt ierēdni, ielikt kādu no malas, bet tu nevarēsi nonākt pie risinājuma, ja cilvēks, kas aicina pārējos un kas virza uz priekšu savu uzdevumu, nav politiķis. Viņam ir jābūt politiķim.

Ņemam digitalizāciju. Ja es būtu vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs un pārzinātu visas pašvaldības, pārzinātu zaļās tēmas, kas ir digitalizācijā, manā skatījumā, prasītos piesaistīt spēcīgu ekspertu. Kāpēc viņš nevarētu būt biedrs ar īpašu uzdevumu, ar premjera pilnvarām un ar to visu strādāt un nodarboties? Es norādu uz Valaiņa kunga... visu cieņu labajai runai... man jau patīk šis parlaments - ļoti kvalitatīvas runas -, paldies, bet par viņu atbildēs ministrs. Tā nav, ka viņš savā vaļā... kaut kāds lieks ministrs, ko neredz parlamentā.

Mums ar Juridisko biroju jau komisijā bija drusku diskusija. Iespējams, ka viņam jādod tiesības kāpt arī šajā tribīnē, bet, vienalga, tas lielais ministrs būs atbildīgs. Un manipulēt ar 90 tūkstošiem, kas tiešām ir šī viena cilvēka alga, jo pārējais viss... ministrijas gada alga ar visiem nodokļiem un to, kas tur ir nepieciešams... bet viņam nav vajadzīgs atbalstošais personāls - kā juristi -, tie visi jau ir iekšā ministrijā, tāpēc tas ir pats minimālākais, kas ir vajadzīgs.

Tagad jautājums par to (ko man uzdeva komisijā kolēģi no partijas "PROGRESĪVIE"): kā jūs te nākat aizstāvēt biedrus un nezināt, ko jūs aizstāvat, kas būs biedri? Bet iedomājieties, ja tagad vēl netapušais Ministru kabinets nāktu un jau stāstītu, ka tur mums paredzēts tas cilvēks, tur mums paredzēts tas cilvēks, jūs taču mūs izsvilptu pilnībā. Nu nav tādu cilvēku! Tāpat šobrīd nav vienošanās, ne cik tādu būs, ne kur viņi īsti būs. Vienošanās, es godīgi atklāšu, sarunas ir vienīgi par to, ka Krišjānis Kariņš ir pateicis: "Es nepieļaušu vairāk par trim."

Tas šobrīd ir esošais, bet mēs jau nezinām, vai viņi būs nepieciešami, tās diskusijas ir priekšā. Tāpat kā tas nav vajadzīgs... tas nav vajadzīgs arī parīt, tas ir vajadzīgs tikai tad, kad valdība tiks galā - topošā valdība tiks galā - ar deklarāciju, ar skaidriem uzdevumiem, un šie uzdevumi būs tādi, kuru īstenošanai būs vajadzīga institūcija - ministra biedrs.

Tātad mēs runājam par instrumentu, kas likumdošanā nostāsies blakus jebkura kabineta iespējām izveidot Ministru prezidenta biedru, īpašo ministru. Tās vietas nav aizpildītas. Šobrīd mēs runājam par to, ka tur blakus nostāsies ministra biedrs. Vai to aizpildīs vai neaizpildīs - mums priekšā vēl ir lielas un smagas sarunas.

Un vēl šobrīd es varētu teikt: ja tur blakus vēl stāvētu valsts ministrs, arī nebūtu slikti. Tad, ja kādu sāk aizpildīt... un kaut kas ir nepareizi... ja nāk cilvēku ielikteņi, patiešām draugi, nevis eksperti, nevis speciālisti, tad šīs sarunas... tad es arī nekāpšu tribīnē vai klusējoši piekritīšu jums, ka man drusciņ par to visu kauns, bet pagaidām mēs esam pilni ambīciju strādāt, lai panāktu horizontālu sadarbību, lai panāktu sadarbību starp visiem ministriem, kas būs valdībā.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Daigai Mieriņai.

D. Mieriņa (ZZS).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Cienījamie deputāti! Es piedalījos šajā Juridiskās komisijas sēdē, un ļoti vērā ņemami man likās tas, ko Juridiskais birojs pārsauca un minēja. Un es gribu tos tomēr šeit nosaukt tā iemesla dēļ, lai jūs dzirdētu, jo Judina kungs pieminēja, ka visu var labot un visu var papildināt. Protams, neapšaubāmi.

Bet Juridiskais birojs sāka ar pirmo punktu - un tā ir lietderība. Vai tika vērtēta lietderība, cik lietderīgi tas ir?

Otrais punkts - varbūt stiprināt tieši parlamentārā sekretāra funkcijas, tas, ko jau minēja arī citi kolēģi. Arī manā ieskatā tas būtu prātīgāk, tas būtu tieši tas, uz ko mums vajadzētu virzīties.

Trešā lieta - šī persona nevarēs piedalīties Saeimas sēdēs, jo Saeimas sēdēs var piedalīties tikai parlamentārais sekretārs. Atsauce uz normatīvajiem aktiem, kad, kurā brīdī visi akti tiks grozīti. Mēs ļoti labi zinām, cik ilgi šie akti tiek grozīti, un bieži vien daudz kas paliek arī nesagrozīts un daudz kas arī paliek... Tātad šīs pilnvaras vēl ir neskaidras, jo to aktu var būt diezgan daudz.

Un vēl viena lieta - vai vispār šāda institūcija ir vajadzīga šādā steidzamības kārtībā. Ja mēs steidzamies, tas nozīmē to, ka mēs vienmēr pieļaujam vairāk kļūdu. Varbūt tas bija zīmīgi, ka Juridiskā komisija to noraidīja, tāpēc ka cilvēki ir pragmatiski un saprot, ka, ja mēs visu kvalitatīvi izdiskutējam... Es nezinu... Es arī neredzu steidzamību, kolēģi, jo mēs varam "par", "pret" visi izdiskutēt. Labi, ne mūsu komisijā, pieņemsim, Juridiskajā komisijā mēs varam piedalīties - tie, kas grib, - un arī papildus diskutēt, un tad pieņemt un izsvērt jau kvalitatīvu lēmumu, un saprast - vajag vai nevajag mums šādu biedra institūciju.

Kučinska kungs šajā komisijas sēdē kā pamatojumu minēja vienu ļoti satraucošu faktu, vismaz manā ieskatā. Viņš minēja, ka šis amats ir nepieciešams tā iemesla dēļ, ka par kādu jautājumu vienoties var tikai politiķi, savukārt ierēdņi savas pakļautības dēļ nevienosies nekad. Kolēģi, tad kā mēs strādājam, kā mums strādā politiķi un kā mums strādā ministriju darbinieki? Tas nozīmē, ka viņi paliek par tehniskiem cilvēkiem, jo viņi baidās, viņi ne par ko nevar vienoties. Manuprāt, šeit ir darbs, kur mēs varētu palīdzēt, lai mums visi strādātu roku rokā.

Un vēl Kučinska kungs minēja, ka, jā, tie nebūs vairāk par trīs biedriem, bet viņi būs lietaskoki. Es neattīstīšu tālāk šo tēmu, jo tad man ir daudz jautājumu... bet kas tad ir tie pārējie?

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Vilim Krištopanam.

V. Krištopans (LPV).

Godājamais Saeimas priekšsēdētāj! Godājamā Saeima! Vērojot, kā mums veidojas komisijas un komisiju vadības, jāsaprot, ka mums te tagad ir izveidojusies pozīcija, puspozīcija, pusopozīcija un īstā opozīcija. Tā kā mēs esam nozīmēti par īsto opozīciju, tad, pozīcija, no mums žēlastību negaidiet, kaut arī PROGRESĪVIE Juridiskās komisijas sēdē parādīja, ka par dažiem amatiem šī dziesma nepārdodas. Varbūt tai pozīcijai nemaz tik viegli šeit neies.

Bet ir tāds labs teiciens: "Trepes jāslauka no augšas." Un šeit es gribu runāt par mūsu Valsts prezidenta pili. Tas viss pasākums izmaksā kaut kādus septiņus miljonus gadā, jūs paši zināt, cik tas ir, - pusmiljons mēnesī, 60 padomnieki. Protams, ja tu dzīvo tādā vidē, tad tu vari sākt runāt par valsts ministriem, ministru biedriem un tā tālāk. Zivs diemžēl pūst no galvas.

Bet kur tas viss radās - tie biedri? Iedomājieties situāciju... Jūs jau par maz... jums vajadzēja uzreiz divus biedrus katrā ministrijā - un katrā, tad jūs... Es pamanīju likumprojektā vienu interesantu lietu - tie biedri ir no Saeimas deputātu vidus. Jūs iedomājieties - 14 ministri, 28 biedri - visa šī kompānija pārceļas uz Ministru kabinetu, te atnāk "mīkstie" mandāti, un tad Levita kungam ir nodrošināta otrreizēja ievēlēšana, jo neviens no jums negribēs pazaudēt kabinetu, un "mīkstais" mandāts arī, protams, negribēs pazaudēt vietu. Man liekas, kājas aug no turienes.

Un tie divi deputāti, tie ministra biedri, jau ir vajadzīgi, piemēram, jaunajā Klimata un enerģētikas ministrijā. Cik es saprotu - kuluāros runā -, ka būs Čudara kungs. Gods un slava, varbūt viņš ir bijis labs pašvaldības vadītājs, bet tā tomēr ir nopietna lieta - enerģētika.

Es arī saprotu, kāpēc jums vajag to enerģētikas ministriju. Kaut vai "Sadales tīkla" vadītāja paziņojums. Cilvēks, kurš saņem algu 15 tūkstošus eiro mēnesī, pasaka tā: saules bateriju atmaksāšanās nav saistīta ar sadales pārvades cenu, bet ar elektroenerģijas cenu. Tad paskaidrojiet mums, Leišmales zemniekiem... mēs krājam kapeiku pie kapeikas, lai uzliktu saules baterijas, rēķinām, cik mums maksās šī tā saucamā, kā tagad saka, neto uzskaites sistēma, kad es atdodu elektrību "Latvenergo", paņemu atpakaļ par sadales tarifu, un tagad tas cilvēks, kurš ir iecelts no valsts, no Kariņa... tātad viņš runā valdības vārdā, viņš man pasaka... vai nu viņš nejēdz, vai viņš mums melo... kāds sakars elektroenerģijas cenai ar to elektrību, ko es nododu un paņemu atpakaļ? Tur ir tikai sadales tarifs. Protams, tāpēc jums vajag enerģētikas ministriju. Jūs taču netiekat galā.

Es negribu runāt par to nenormālo gāzes iepirkumu - par 193 miljoniem eiro 0,9 teravatstundas. Jūs pārmaksājāt 80 miljonus vairāk nekā igauņi, nopērkot gāzi tieši tajā pašā laikā.

Ko es ar to gribu teikt? Šorīt jūs radio dzirdējāt: Jēkabpilī policijas iecirkni nevar izremontēt - nav naudas. Iedomājieties, cik par tiem 80 miljoniem, ko jūs vienkārši iemetāt krāsnī, policijas iecirkņu varēja izremontēt! Saimniekot jūs nemākat, tas ir acīmredzami. Bet... kā saka amerikāņi: "*Good luck*!"

Es esmu, protams, "pret" šī likumprojekta virzīšanu tālāk. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Aināram Šleseram.

A. Šlesers (LPV).

Godājamais priekšsēdētāja kungs! Godājamie kolēģi! "Titāniks" grimst -to šodien var teikt par Latviju. Pēdējo trīs gadu laikā Latvija aizņēmās vidēji divus miljardus eiro, Latvijas ārējais parāds jau sasniedzis praktiski 18 miljardus eiro. Tāda ir realitāte.

Vēlēšanas ir notikušas, bet diemžēl diskusijās, kuras pašreiz notiek, kuras var dzirdēt, kuras tiek atspoguļotas, tiek runāts tikai un vienīgi par amatiem. Es neesmu dzirdējis, ka koalīciju veidojošās partijas būtu runājušas par kaut kādiem lieliem mērķiem... kā tur ieviest biedru amatus, lai biedrotos labāk.

Kariņa kungs, jums iepriekšējā Saeimā bija seši mandāti, pēc tam to skaits palielinājās. Es saprotu, ka tad, kad partija ir neliela, ir ļoti grūti koordinēt daudzus procesus, jo tie lielākie brāļi koalīcijā negrib klausīt premjeru. Bet šodien jums ir 26 mandāti. Ņemiet to ballīti savās rokās un diriģējiet! Kam jums ir nepieciešami biedri? Lieciet par ministriem spēcīgus profesionāļus, apvienojiet ministrijas, samaziniet izdevumus! Es teiktu tā, ka jums no šīs tribīnes šodien būtu jāpasaka Latvijas sabiedrībai: "Es kā premjers Krišjānis Kariņš samazināšu izdevumus valsts pārvaldē par vismaz 30 procentiem."

Kā to izdarīt? Varu jums atbildēt. Jā, ir nepieciešams slēgt ciet virkni iestāžu, ir jāapvieno ministrijas. Tai vietā, lai veidotu enerģētikas ministriju, vajadzētu, piemēram, apvienot Ekonomikas ministriju un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju. Kas tad tur paliek Ekonomikas ministrijā tad, kad izņems enerģētikas departamentu? Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra kā atsevišķa struktūrvienība, vēl pāris departamentu - tur jau nekas vairs nepaliek pāri. Kam vajadzīga tāda tukša ministrija, kurai nekā nav?

Šodien mēs redzam, ka ekonomikā ir milzīgas problēmas. "Latvijas dzelzceļš" pagājušogad saņēma milzīgas dotācijas, šogad "Latvijas dzelzceļam" atkal tiek maksātas dotācijas; *airBaltic* pēdējo gadu laikā ir saņēmuši apmēram 500 miljonu eiro lielas investīcijas no valsts. Kur palikusi šī nauda? Gauss, kurš joprojām saņem apmēram miljonu eiro algu, turpina taisīt prezentācijas jaunievēlētajiem Saeimas deputātiem par to, cik labi strādā aviokompānija.

Draugi mīļie, tiek ņemtas līzingā lidmašīnas. Jūs esat pārbaudījuši, kādi ir šie noslēgtie līzinga līgumi un kur aizplūst nauda? Kāpēc laikā, kad mums ir ļoti daudz jaunu lidmašīnu, Latvijas pasažieriem pēkšņi jālido ar kaut kādiem *Carpatair* lidaparātiem? Kur aiziet šīs jaunās lidmašīnas? Es domāju, to vajadzēja pārbaudīt jau sen.

Problēma ir tāda - ja jūs ieliksiet Satiksmes ministrijā kaut vai trīs Ministru prezidenta biedrus, Gauss visus apčakarēs, viņš ir daudz gudrāks. Kāpēc Linkaits četru gadu laikā, Kariņa kungs, nepiedāvāja samazināt algu? *(Starpsauciens: "Par tēmu...")* Tēma ir tieši tāda - nav nepieciešams šodien palielināt izdevumus, ir jāsamazina izdevumi un jāpalielina ieņēmumi. Tāda ir šī tēma. Ja ministri būs spēcīgi profesionāļi, viņi uzņemsies atbildību, pildīs darbu un risinās visas problēmas.

Es zinu: ja, Kariņa kungs, jūs izmantosiet tautas doto mandātu, ministri strādās jūsu pakļautībā, jūs būsiet viens, kas skaidri varat definēt politiku, kura jārealizē. Jautājums: vai jums ir kāda vara ietekmēt? Es teikšu tā: jums būs vienīgajam vara, jo premjers, izejot no Satversmes, ir vienīgais, kurš var pieprasīt ministra demisiju, un ministrs ir demisionējis. To nevar izdarīt pat prezidents. Saeima var ierosināt, bet premjers var atlaist ministru. Ja kāds ministrs netiek galā ar saviem pienākumiem, Kariņa kungs, metiet viņu ārā!

Visbeidzot - par attiecībām koalīcijā, kāpēc šodien notiek diskusija par ministru biedriem. Es teikšu tā, ka te ir acīmredzams konflikts starp filozofijām - to, ko grib realizēt Uldis Pīlēns kā APVIENOTĀ SARAKSTA līderis, un - ko Krišjānis Kariņš. Skaidrs, ka Jaunā VIENOTĪBA ir ieguvusi vairāk mandātu, līdz ar to Pīlēna kungs ir pagājis malā.

Es gribu uzrunāt tieši APVIENOTO SARAKSTU. Es domāju, tā ir kļūda. Pīlēna kungam nevajadzētu šodien stāvēt malā un runāt par kara istabām, par biedriem, viņam vajadzētu iet

valdībā un piedāvāt uzņemties atbildību kā veiksmīgam uzņēmējam, jo Pīlēna kungs politikā līdz šim atklāti pats nav piedalījies, viņš ir bijis tikai blakus politikai. Lai iet un uzņemas, un, es domāju, Kariņa kungs, tas būs vislabākais signāls, ka šī valdība reāli strādās nevis līdz vasarai, kā te daudzi runā, bet ir gatava strādāt četrus gadus.

Ja valdībā neiet partiju līderi, spēcīgākie politiķi, tas ir apliecinājums tam, ka šī valdība ir veidota tikai īstermiņam. Tātad ir kaut kāds lielāks plāns - lai izgāžas tie, kas iet šajā valdībā. Pīlēna kungs ir izveidojis nopietnu uzņēmumu...

Sēdes vadītājs. Šlesera kungs, man jāaicina jūs pieturēties pie likumprojekta "Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā" un ministra biedra institūta izveides.

A. Šlesers. Man ir astoņas minūtes un deviņas sekundes, un es izmantošu iespēju runāt no šīs tribīnes par lietas būtību, un es lūdzu mani nepārtraukt.

Kas attiecas uz...

Sēdes vadītājs. Man diemžēl ir tādas tiesības, Šlesera kungs.

A. Šlesers. Jā, bet es runāju par būtību. Man ir ļoti svarīgi, lai Saeima ieklausās argumentos un noraida šo konkrēto likumprojektu. Es nerunāju ne par ko citu, bet, lai mēs nonāktu līdz balsojumam "pret" šo likumprojektu, ir jāsaprot, kur ir problēmas šajā iedīglī... iedīglī tādā, ka Pīlēna kungam ir jāpiekrīt iet un strādāt valdībā.

Es domāju, ar viņa jaudu varētu apvienot un viņam uzticēt ne tikai Ekonomikas ministriju un VARAM, tur varētu arī pievienot Satiksmes ministriju, kas šodien ir lielās problēmās, un Pīlēna kungs tiks ar to galā. Pārlieciniet savu līderi, lai viņš nāk un strādā! Tā ir realitāte, un es domāju, ka Pīlēna kungs varētu pierādīt to, ka viņš samazinās izdevumus, apvienojot trīs ministrijas, par vismaz 30 procentiem. Tad nebūs jānāk un jāprasa dotācijas kādiem papildu izdevumiem, nebūs nepieciešami Pīlēna kungam 10 biedri, lai to kontrolētu; viņš to nokontrolēs.

Es teikšu tā - partija LATVIJA PIRMAJĀ VIETĀ šodien skaidri saka: mēs Saeimā neesam tādēļ, lai kritizētu valdību par visiem priekšlikumiem, ar ko valdība nāk, tikai tāpēc, ka tā ir valdība un mēs esam opozīcija. Ja jūs nāksiet ar priekšlikumu, Kariņa kungs, ka ir jāsamazina izdevumi par 30 procentiem - jā, būs sāpīgi lēmumi jāpieņem, būs jāslēdz kādas iestādes ciet -, mēs atbalstīsim. Mēs esam gatavi uzņemties atbildību un palīdzēt pieņemt nepopulārus lēmumus, ja gadījumā jums būs vajadzīgas papildu balsis, bet mēs nevaram šodien atbalstīt lēmumu par jaunu darba vietu radīšanu partijas cilvēkiem. Tas šodien nav akceptējami, un es aicinu tomēr noņemt šo jautājumu, nebalsot par ministru biedriem.

Pīlēna kungam es personīgi lūdzu uzņemties atbildību un strādāt valdībā. Šodien valstij ir problēmas. Ja Pīlēna kungs būs valdībā, es esmu pilnīgi pārliecināts, tai valdībai būs cita jauda, un tā būs liela izšķiršanās. Tā ka, godājamie deputāti no APVIENOTĀ SARAKSTA, aprunājieties ar savu līderi un pārlieciniet viņu, jo šodien nav svarīgi, kurš ieņems amatu, bet ir svarīgi, cik profesionāls cilvēks ieņems amatu - vai viņam ir reāla pieredze sākt rīkoties.

Tagad sanāk tā, ka Pīlēna kungs mēģina pārliecināt visu koalīciju par to, ko viņš ir iedomājies. Kā uzņēmējs viņš domā ļoti pareizi, bet problēma jau ir tāda, ka tad, kad tu ieliec cilvēku bez pieredzes kādā amatā, sanāk tā, ka viņš apjūk no tās pilnvaras, kas tiek dota. Tas, ko šodien no šīs tribīnes arī citi kolēģi teica, - ja ieliks biedru un piedevām viņš vēl nāks no citas partijas un sāks jaukties iekšā tajās lietās, būs bardaks. Es uzskatu, ka premjeram nav jābaidās uzņemties atbildību un kādu ministru arī atlaist, ja ministrs netiek galā ar pienākumiem. Tādai ir jābūt

darbībai, lai tā būtu efektīva. Es varu jums teikt - jā, mums ir tikai deviņas balsis, mēs nevaram ietekmēt lēmumus un nodrošināt vairākumu, bet tajā brīdī, ja kādam deputātam pēkšņi radīsies problēmas balsot par vienu vai otru nepopulāru lēmumu, jo viņam šķitīs, ka vēlētāji to nesapratīs, mēs nodrošināsim atbalstu.

Tā ka aicinu nebaidīties no atbildības: Kariņa kungu - rīkoties, Pīlēna kungu - nākt un strādāt jaunajā valdībā.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Pirms es dodu vārdu nākamajam runātājam, gribu atgādināt, Šlesera kungs, ka Saeimas kārtības ruļļa 72. pants nosaka: "Sēdi vada priekšsēdētājs vai viņa biedrs [..]. Piezīmes vai domu apmaiņa par viņa rīkojumiem attiecībā uz sēdes vadīšanu nav pieļaujamas [..]."

Debatēs nākamais - deputāts Viktors Valainis. Lūdzu, vārds viņam.

V. Valainis (ZZS).

Godātie kolēģi!

Sēdes vadītājs. Viktors Valainis otro reizi.

V. Valainis. Jā. Es tiešām aiz lielas cieņas pret Māri Kučinski pieteicos runāt vēlreiz. Man, protams, nav pārāk ērti, es neesmu pieradis strīdēties ar Kučinska kungu, bet diemžēl šoreiz tas jādara. Tiešām paldies, ka jūs nācāt un aizstāvējāt šo priekšlikumu.

Pēc būtības šis priekšlikums par pārnozaru sadarbības jautājumiem šodien būtu jāaizstāv nevis Kučinska kungam, bet Kariņa kungam. Es ceru, ka Kariņa kungs seko līdzi šīm debatēm , jo tās ir pēc būtības. Šeit man diemžēl ir jāiebilst Kučinska kungam. Jūs pareizi teicāt, ka problēma ir tā, ka nav pārnozaru redzējuma. Precīzi. Bet šis priekšlikums, ko jūs piedāvājat, nedod atbildi uz jūsu jautājumu, jo pārnozaru redzējums tāpat paliek vienas ministrijas ietvarā.

Ja jūs prasāt par digitalizāciju, jūs labi saprotat, ka digitalizācija ir ārpus VARAM robežām. Arī visas citas ministrijas tur ir iesaistītas, un nekad, piemēram, tas pats vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministra biedrs nevarēs iet uz citu ministriju un dot rīkojumus citam departamentam vai vēl kaut kam tādam. Tas nav iespējams. Tas tā nenotiks. Katra ministrija ir un paliks katra ministrija.

Tas, kas var to darīt, ir valdības vadītājs. Jūs pats to esat darījis, es pats esmu bijis klāt sēdēs, kad jūs esat to darījis. Es diemžēl neesmu redzējis, ka, Kariņa kungs, jūs būtu uzņēmies to darīt pēc būtības. Ne tikai speciālistu, bet jūsu iespējās ir vadīt arī šāda līmeņa politiskās diskusijas. Tāpēc arī ir tās padomes, kurās kādam ir jāuzliek dūre galdā un jāpasaka, ka būs tā. Kamēr tas nenotiek, tikmēr ir strīdi, jautājumi arī netiek izrunāti līdz galam. Ja to nedara valdības vadītājs, biedrs to nedarīs vēl vairāk.

Nākamā lieta, kur es Kučinska kungam nepiekrītu (un tas ir viens no galvenajiem argumentiem, kāpēc neatbalstu šo likumprojektu), - tik un tā tas, ko jūs skaidri pateicāt, ka nebūs jau tā, ka šis ministrs būs bez atbildības, ministrs pieskatīs šo ministra biedru. Bet, kolēģi, - parlamentāra valsts! Par to jau ir stāsts! Kāds ministrs?! Kāds ministrs pieskatīs?! Jūs pēc būtības deleģējat viņam valsts...

Civilā aizsardzība. Mums ir Satversme, mums ir valsts pārvaldes iekārta, kādā veidā funkcionē parlamentāra valsts. Tur ir pateikts. Jūs minējāt piemēru - civilā aizsardzība. Civilā aizsardzība - ir ļoti konkrēti pateikts, kura ministra atbildībā tā ir. Ministrijai ir savs nolikums, kur ir atrunāts tas, ka konkrētais vārds, uzvārds atbild par šo jomu, un, ja tu to kādam deleģē tālāk, tas ir pretēji jebkādiem parlamentārās darbības principiem tajā brīdī, kad tu to deleģē cilvēkam, kas var būt jebkas, cilvēks no malas, bez parlamenta balsojuma. Tā ir milzīga problēma šim likumprojektam un vispār šim piedāvājumam, nemaz nerunājot par ideju, ka jūs to biedru veidojat. Jauns amats naudas izteiksmē - ko tas maksās... par birokrātiju.

Manā ieskatā, no parlamentāras valsts viedokļa galvenā problēma ir tieši tas, ka ministra biedrs būs bez parlamenta mandāta, bet atbildēs par parlamenta jautājumiem... ka parlaments ir devis to mandātu kādam atbildēt. Tie ir jautājumi par pārnozaru sadarbību, ko jūs minējāt. Uzdevums skaidrs, bet piedāvājums to nekādā veidā nerisina - nekādā veidā! Ne civilā aizsardzība, ne digitalizācija - neviens no šiem piemēriem. Atbilde ir ļoti vienkārša - stipri ministri, ministri, kas ir spēcīgi savās jomās!

Jūs minējāt piemēru - trīs ministri. Nu, trīs ministriem tad dosim tos biedrus, draugus, vienalga, sauksim viņus, kā gribam. Tad tie trīs ministri būs tie vājie ministri, kas nespēj vadīt savas ministrijas? Vai tās citas ministrijas ir stiprākas vai vājākas? Katrā ministrijā ir milzīgs atbildības lauks. Tā pati ekonomika: mājokļi, enerģētika, investīcijas - plašs lauks, katrā no tiem varētu veidot ministriju. Bet tad runājam par to, ne jau veidojam kaut kādus jaunus ministru biedrus.

Kolēģi, es aizstāvot... visu cieņu tiem, kas šodien vismaz mēģina aizstāvēt... Līdz šim brīdim jūs neesat devuši pietiekamus argumentus, lai tiešām mēs noticētu tam, ka tas dos to pārresoru sadarbību, to vilkmi valsts pārvaldē, lai risinātu šos jautājumus. Kamēr to nedarīs premjers, tikmēr šie jautājumi stāvēs uz vietas tā, kā stāvējuši šos četrus gadus. To atbildi jūs šodien mums nesniedzāt. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Edgaram Tavaram.

E. Tavars (AS).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāj! Cienījamās dāmas, godātie kungi, kolēģi! "Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā", ministru biedri - šī ir viena nepopulāra lieta. Šeit es piekritīšu runātājiem. Šī ir lieta, kuru vajag aizstāvēt, kuru bez pietiekama skaidrojuma... Liekas kaut kas neiedomājams: laikā, kad mums tuvojas enerģētiskā krīze, kura faktiski jau ir iestājusies, ka mums elektrības rēķini pieaug... Bet kāpēc mēs to darām? Kāpēc mēs šo lietu aizstāvam, kolēģi?

Mēs visi šausmināmies par jaunajiem elektroenerģijas tarifiem, mēs esam izbrīnīti, kā šīs sadaļas pieaug "Augstsprieguma tīklā", kas ir Finanšu ministrijas pārziņā, mēs redzam, kā šīs sadaļas pieaug "Sadales tīklā", kas ir Ekonomikas ministrijas pārziņā. Mēs redzam, kā tas pa vertikāli aiziet, un, ja pa vidu nesarunājas, mēs nonākam tajā situācijā, kad visa sabiedrība var pārmaksāt miljonu miljonus. Mēs pavisam nesen dzirdējām, ka Veselības ministrijā aizejošās valdības ministrs... ministra vadībā tiek plānota jauna kapitālsabiedrība, kura uzraudzīs ministrijas digitalizāciju. Kādas tur ir summas, kolēģi! Paldies pašreizējam valdības vadītājam, kurš šo iniciatīvu ir apturējis. Ja mēs nesarunājamies šo feodālo saimniecību starta posmos, kamēr tas aiziet līdz augšai, mēs zaudējam nesalīdzināmi lielākas summas. *(Starpsauciens.)*

Un, kolēģi, par šiem 92 tūkstošiem. Tie arī var nebūt 92 tūkstoši, ja, piemēram, Saeimas deputāts pilda to amatu un saglabā savu Saeimas deputāta amata algu. Jā, tas ir nepopulāri šobrīd aizstāvēt šos 92 tūkstošus, bet šo ideju mēs virzām, lai horizontālā sadarbība jau startā būtu daudz efektīvāka, lai mēs *(Starpsauciens.)* nepazaudētu laiku mēnešiem: kamēr ierēdniecība strādā,

jautājums aiziet līdz Ministru kabinetam, beigās mēs esam spiesti to atgriezt atpakaļ, mēs esam pazaudējuši daudz, daudz vairāk nodokļu maksātāju naudas valsts budžetā. *(Starpsauciens.)*

Kolēģi, lai valdības lēmumi būtu efektīvāki, lai tie būtu ātrāki, lai brīdī, kad tie nonāk Ministru kabinetā, tie jau būtu saskaņoti, visiem zināmi... Mēs ietaupīsim daudz vairāk. Lai efekts pieaug... Tāds ir šī likumprojekta mērķis. Šeit mēs atbalstām iniciatīvu, ar ko ir nācis Valsts prezidents.

Un vēl, kolēģi! Šeit nebūs miljons, es nezinu, kā jūs varat izrēķināt miljonu, ja mēs esam publiski pateikuši - ko citstarp Ministru prezidents arī teicis -, ka šajā valdībā šādi biedri var būt ne vairāk kā trīs. Vēl es atgādinu, ka šo biedru (pēc konkrētā likumprojekta) pēc attiecīgās ministrijas ministra ierosinājuma apstiprina Ministru prezidents ar plašākām... Viņš nav tikai ministra iecelts. Jā, viņš nav Saeimas iecelts, viņš nav ministrs, mēs runājām par jaunu ministriju vai ministru, šis nav ministrs, viņš piedalās Ministru kabineta sēdēs ar faktiski savu informāciju, ko viņš sniedz, ar konsultatīvām tiesībām. Viņam ir redzējums par konkrēto uzdevumu, kas viņam dots, - pārnozaru uzdevums.

Šis noteikti ir labāks risinājums, iespējams, arī būtu bijis labāks risinājums kovida pandēmijas laikā. Jūs, kolēģi, ticēsiet, šobrīd mēs daudzas reizes... arī es vēsturiski esmu novēlis vainu uz vakcinācijas biroju. Šobrīd vainīgais ir vakcinācijas birojs. Ja būtu bijis ministra biedrs, iespējams, efekts būtu bijis lielāks.

Jā, ļoti svarīgi ir, kā šis cilvēks strādā, kāda ir viņa kapacitāte un spējas. Protams, tas ir svarīgi jebkurā amatā - vai tas ir ministrs vai parlamentārais sekretārs, vai referents ministrijā.

Kolēģi, protams, šajā brīdī ir ļoti populāri uz šīs iniciatīvas veidot savu politisko kapitālu un teikt, ka tas nav pareizi. Pirmšķietami, ja mēs neredzam šīs problēmas, jums ir taisnība. Es domāju, ka mēs redzēsim to brīdi, kad šie ministru biedri sāks strādāt, un, kad viņi sāks strādāt, tad arī varēsim vērtēt, vai tas bija to vērts vai nebija. Ja tas nebūs bijis to vērts, tad ar vienu Ministru prezidenta rīkojumu šis ministra biedrs vairs nepildīs savas funkcijas.

Paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Andrim Bērziņam.

Bērziņa kungs, vai jūs iekļausieties trijās minūtēs? *(Dep. A. Bērziņš: "Mēģināšu!")* Mēģināsiet. Tad, lūdzu, nāciet debatēt.

A. Bērziņš (ZZS).

Kolēģi, dāmas un kungi! Es ļoti īsi mēģināšu... Teiksim, tikai viena lieta. Neaizmirsīsim, ka nesen bija vēlēšanas, un tad, kad mēs tikāmies ar vēlētājiem, kad runājām konkrēti ar šiem cilvēkiem, - ko mēs teicām? "Mums vajag elektrību!" - "Mēs gādāsim." - "Maizīti man." - "Tā arī būs." Šodien to, ko mēs šeit runājam, viņi absolūti nevar saprast, viņi nesaprot, kas tas par biedru, biedreni, kundzi, draugu, mīļāko, mīļākā mīļāko. Kaut kas būs laikam vai nu labs, vai slikts.

Pārresoru koordinācijas centrs tika izveidots, tagad mēs to likvidēsim. Arī bija viena no tādām funkcijām, kam to vajadzēja štepselēt, likt kopā, draudzēties, mīlēties un vēl kaut ko darīt. Cik ilgi nav runāts par to, ka ministrijām citai ar citu vajadzētu sadarboties? Noteikti! Tikko kā katrs ministrs aiziet savā būrītī: "Figu viņam! Mēs esam paši par sevi, un no mums viņi nedabūs neko." Satiekas inteliģenti visi kopā: "Nu, es tevi saprotu, bet tev jāsaprot arī mani! Man taču ir štruntīgi! Nu, es saku... nu, iedod kaut ko man arī!" - "Nē, nedošu neko!"

Redziet, tas jau ir tas... tā ir fantastiska lieta. Es jau būtu "par" - vai biedrs, vai biedrene, vai vēl kaut kas -, ja mēs varētu pateikt, ka būs labs rezultāts. Kas būs tas, kas mērīs to rezultātu? Kas? Izdarīsim tā, ka viņš būs biedrs, tur trīs biedri... Ja nu tie trīs biedri... uzlieciet kaut vai 25 biedrus, bet, vai jūs varēsiet pateikt, ka pēc pusgada cilvēks teiks: "Malači! Nu, ja tā biedra nebūtu, man tagad būtu baigie rēķini ar elektrību; ja jums biedra nebūtu, es nevarētu paēst!" Ja jūs pēc pusgada izsitīsiet cauri tos biedrus un nebūs nekāda rezultāta, ko tad mēs darīsim? Tad mēs tiksimies atkal, biedri, visi kopā.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Paldies Bērziņa kungam par izteiksmīgo runu.

Kolēģi, ir pienācis laiks pārtraukumam.

Lūdzu zvanu reģistrācijai! Lūdzu reģistrācijas režīmu!

Lūdzu Saeimas sekretāra biedri Antoņinu Ņenaševu nodrošināt reģistrācijas rezultātu nolasīšanu.

Tātad atkal pulcējamies pulksten 15.30, bet vēl neizklīstam - reģistrācijas rezultāti!

A. Ņenaševa (14. Saeimas sekretāra biedre).

Joprojām ir reģistrējušies 99 deputāti, nav reģistrējies viens - Uldis Augulis. Nav, ja? *(Zālē troksnis. Sēdes vadītājs noklaudzina ar āmuru.)*

Sēdes vadītājs. Kolēģi, sekundīti! Reģistrācijas rezultātu nolasīšana!

A. Ņenaševa. Galvenais, ka Uldis Augulis nav joprojām... Paliekam pie 99... arī pēc pārtraukuma.

(Pārtraukums.)

Sēdi vada Latvijas Republikas 14. Saeimas priekšsēdētājs
Edvards Smiltēns.

Sēdes vadītājs. Kolēģi, pārtraukums ir beidzies. Ar jauniem spēkiem atsākam Saeimas ārkārtas sēdi.

Atgādinu, ka strādājam ar likumprojektu "Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā" pirmajā lasījumā.

Turpinām debates.

Vārds deputātam Armandam Krauzem.

A. Krauze (ZZS).

Godātais priekšsēdētāja kungs! Kolēģi! Šis tiešām laikam ir tāds jautājums, par ko mums visiem rūpīgi jāpadomā. Un kāpēc? Man raisīja pārdomas tas, kas ir rakstīts likumprojekta anotācijā, kur iesniedzēji atsaucas, ka tāda kārtība ir bijusi un ministra biedra institūts līdzīgā veidolā Latvijā ir pastāvējis starpkaru periodā - ar 1928. gada 12. aprīļa likumu. Jā, pastāvēja, bet, ja jau mēs sākam salīdzināt vēsturi, tad es gribu teikt, ka mums ir jāpaskatās uz daudz dažādām lietām.

Un viens ir iedzīvotāju skaits. 1925. gadā Latvijā dzīvoja apmēram 1,84 miljoni iedzīvotāju, un tagad mēs esam atkrituši atpakaļ uz to pašu skaitli. Kas vēl bija tajā laikā? Es paskatījos - piemēram, Kārļa Ulmaņa valdībā tajā laikā bija 10 ministri plus viens biedrs, tātad kopā 11. Kas tagad veidosies? Tagad veidosies pie jau esošajiem 14... plānosim vēl vienu ministru, un nezin cik būs to biedru, bet iedzīvotāju skaits ir līdzīgs.

Kā jūs domājat, vai valsts pārvalde var augt bezgalīgi, palikt arvien lielāka, bet to, kas maksā nodokļus, paliek arvien mazāk? Kariņa kungs, tai pieejai jābūt tādai - un iespējams, ka arī opozīcija varētu atbalstīt to ideju -, ka jūs kādus divus amatus likvidētu un pateiktu, ka te ir viens jauns, kas strādās daudz efektīvāk. Var veidot jaunu institūciju. Es uzskatu, ka divas kaut kādas funkcijas ir jālikvidē. Mēs nevaram bezgalīgi mūsu, Latvijas, iedzīvotājiem uzlikt nodokļu nastu, kura tiek tērēta nevis pašu iedzīvotāju labā, bet valsts ierēdniecības, valsts augstāko amatpersonu un politiķu uzturēšanai.

Un man tas skatījums tiešām ir... Ja jau jūs pieminējāt vēsturi, tad skatieties vēsturē daudz plašāk. Mēs varam salīdzināt vēsturē un skatīties arī citus skaitļus. Mēs tagad runājam par algām. Es parēķināju, cik tajā laikā - 1929. gadā - sanāca deputātam ienākumi - apmēram 521 lats mēnesī. Salīdzinot, piemēram, ar grāmatvedi, kas saņēma 380 latus, šoferis - 160 latus, man liekas, ka tas bija tā samērīgi. Tagad mēs jau runājam par 90 tūkstošiem vienai personai, kas, man liekas, nebūt nav samērīgi, ņemot vērā to pašu autovadītāja algu, ņemot vērā to pašu grāmatveža algu.

Tāpēc man ir aicinājums tomēr skatīties daudz plašāk, atcerēties arī par demogrāfiju, kuras līkne nepārtraukti krītas. Tas nav tikai šīs valdības, tas ir visu laiku - kopš neatkarības atjaunošanas - mūsu politiķu sliktais darbs, mēs neesam spējuši apstādināt to, ka Latvijā iedzīvotāju skaits samazinās. Varbūt pirmos četrus gadus drīkstēja samazināties, jo mēs tikām vaļā no okupantiem - aizbrauca prom Padomju armijas virsnieki un okupanti -, bet tālāk jau tā ir mūsu pašu, latviešu, mūsu pašu, Latvijas parlamenta, atbildība.

Es arī atgādināšu, ka iedzīvotāju skaits... jā, vislielākais tas bija 1990. gadā - 2,65 miljoni (kopā ar okupantiem), bet 1994. gadā jau faktiski 2,54 miljoni. Cik ir šobrīd? Apmēram 1,80 miljoni - tas ir katastrofāli. Un, ja jūs domājat, ka veidot jaunus amatus - vienu, otru, trešo... Drīz Latvijas iedzīvotāji vairs nespēs uzturēt šo birokrātisko aparātu.

Tāpēc es aicinu - ja jūs gribat virzīt šādus priekšlikumus un gribat, lai tos atbalsta opozīcija, atnāciet un pasakiet, kurus divus amatus jūs likvidēsiet. Jā, jūs varējāt atnākt un pateikt: nebūs vairs parlamentāro sekretāru, viņi nav vajadzīgi, priekš kam? Mēs varam pildīt arī brīvprātīgi. Parlamenta deputāti, jūs varat būt parlamentārie sekretāri, par to saņemt deputāta algu un šo naudu atdot saviem biedriem.

Un atcerēsimies vēl vienu lietu - tagad mēs šeit saņemam diezgan ievērojamas algas un mums te ir arī jāstrādā. Atšķirībā no pirmās brīvvalsts laika, ko jūs piesaucat, deputāti ļoti bieži sanāca kopā uz Saeimas sēdēm pēc sava darbalaika. Un kāpēc? Tāpēc, ka viņi strādāja kaut kur citos darbos, viņi atnāca, izpildīja savu deputāta pienākumu pēc tam, kad bija beiguši strādāt par ārstiem, skolotājiem, zemniekiem. Tagad tas tā vairs nav.

Tāpēc tas, kas tiek veidots, es uzskatu, ir pilnīgi nepareizi. Kamēr nav piedāvājuma, ko jūs samazināt, kā jūs samazināt nodokļu slogu un administratīvo slogu mūsu iedzīvotājiem, tik ilgi, protams, šādus priekšlikumus es nevaru atbalstīt. Un es domāju, ka arī neviens no maniem kolēģiem neatbalstīs.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Didzim Šmitam.

D. Šmits (AS).

Godātie kolēģi! Dāmas un kungi! Es mēģināšu paskatīties uz šīm šodienas debatēm, neatkāpjoties no debatējamā punkta, drusku, drusku plašāk, nekā varbūt ir diskutēts līdz šim.

Ministru biedri vai stiprināti parlamentārie sekretāri, vai valsts ministri, līdz pat jaunām ministrijām. Uzskati, kas būtu jāmaina, ir ļoti atšķirīgi ne tikai starp nosacīto opozīciju vai pozīciju, bet arī starp partijām, kas šobrīd strādā pie valdības deklarācijas. Nav nekāds noslēpums, ka APVIENOTAJAM SARAKSTAM būtiski atšķiras uzskats ar Jauno VIENOTĪBU par dažiem jautājumiem. Tāpat ne visur - ne tik būtiski varbūt -, bet mums atšķiras uzskats arī noteiktos jautājumos ar Nacionālo apvienību. Tāpat Nacionālajai apvienībai ar Jauno VIENOTĪBU ne visur ir vienots skatījums.

Mēs strādājam, mēģinām šajās sarunās atrast kompromisu, atrast labāko iespējamo risinājumu. Bet, noliekot drusciņ malā to, kur mums uzskati atšķiras, es domāju, mums visiem šajā zālē lielā mērā varētu sakrist uzskats, ka tas, kā mēs esam pārvaldījuši Latviju, vadījuši Latviju līdz šim, pēdējos 20 gadus, nav bijis pārāk veiksmīgi, tai skaitā no valsts pārvaldes puses. Es domāju, ka visi rādītāji (to arī Valsts prezidents uzsver) mums ļoti skaidri liecina, ka mēs velkamies, viegli izsakoties, astē mūsu Baltijas kaimiņiem faktiski jau pilnīgi visos rādītājos. Un, ja mēs turpināsim darīt kā līdz šim, mūsu izredzes viņus sadzīt ir utopiskas.

Kā es teicu, paejot dziļāk, es domāju, ka mēs, filozofiski paskatoties, sapratīsim vienu lietu, kāpēc tas tā ir, - latviešu dzīvesziņa. Piedošanu, bet provinciāla un bieži vien viensētas domāšana, nespēja izkāpt ārā no savas sētas, nespēja redzēt laukumu kopumā, nespēja - galvenā lieta! - nespēja sadarboties, nespēja atrast to, ko mēs šodien runājam un nu jau smīnam - horizontālas, diagonālas vai savādāk... patiesībā aizmirstot jautājuma būtību un mērķi.

Dažreiz, lai saprastu, kāpēc mēs esam tur, kur esam, un kā iet uz priekšu, ir vērts paskatīties ne tikai apkārt, uz citu valstu pieredzi, kas arī ir ļoti būtiski, bet paskatīties drusku atpakaļ savā vēsturē. Vai vienmēr tā ir bijis? Vai vienmēr mēs esam kaut ko darījuši nepareizi, varbūt kādreiz pareizi? Un kur ir pazudis tas pareizais? Es došu tādu vienu savu personīgu skatījumu uz to.

Pirms 25 gadiem es kļuvu par ierēdni - par diplomātu - Ārlietu ministrijā un kādu gadu vēlāk saņēmu vismaz kādus trīs uzdevumus ar noteiktu mērķi, bet kas bija virs viena resora. Vienā gadījumā tā bija gan Ārlietu ministrija, gan Iekšlietu ministrija, gan Satiksmes ministrija, gan robežsardze, gan muita, mūsu vēstniecība Lietuvā, Lietuvas robežsardze un tā tālāk. Kāda toreiz bija metode, kad jautājums izgāja ārpus viena resora kompetences? Tā laika Ministru kabineta vadītājam metode bija tāda: pieņemt lēmumu, ko mēs darām, un tad izdot rezolūciju, nosakot vienu atbildīgo cilvēku - ar vārdu un uzvārdu -, kurš ir atbildīgs par šī uzdevuma izpildi. Un parasti klāt bija viens teikums: "Visai valsts pārvaldei sadarboties šī uzdevuma izpildē."

Es pats savulaik tādu esmu saņēmis, un tajā brīdī ļoti skaidri zināju - ja es to neizpildīšu, man galva ripos, ja es izpildīšu, mana karjera ies uz augšu. Un to zināja pārējie visā ķēdē. Ja es neizpildītu, man, pirms, kā saka, galva ripotu, dotu vārdu izstāstīt, kāpēc tas nenotika, un tai lokomotīvei, kurā esmu es, protams, un kas krīt no kraujas, tiktu piekabināti visi pārējie vagoni, kas bija atbildīgi par to, ka šis darbs netika paveikts.

Laika gaitā kaut kur (es tagad nevainoju nevienu konkrēti) šis princips un veids, kā strādāt, pazuda. Atbildīgā vietā parādījās darba grupa, kas neatbildēja ne par ko. Ja toreiz, 1998. gadā, būtu dibināta darba grupa, to uzdevumu, ko es veicu tajā laikā, mēs joprojām nebūtu paveikuši.

Tā ka mēs varam daudz un plaši strīdēties, kāda ir pareizā forma, bet ideja tam, par ko mēs šodien diskutējam, ir noteikt konkrētu atbildīgo par konkrētu uzdevumu izpildi, kas ir virs viena resora. Tā dēļ - ko es teicu, ko mēs aizmirsām, - mēs esam ielaiduši ļoti daudz lietu. Karam sākoties, es domāju, mēs visi varējām konstatēt, ka mums valstī nav civilās aizsardzības koordinētas sistēmas, kas prasa pašvaldības, iekšlietu, aizsardzības, medicīnas, veselības un tā tālāk... dienestu kopēju sadarbību. Neviens par šo īsti nav bijis atbildīgais - ar pilnvaru.

Tas ir tas, ko mēs mēģinām šobrīd risināt. Un ko vēl es gribu pateikt. Mums vēl nav jaunas valdības, tā būs tad, kad vismaz 51 Saeimas deputāts nobalsos par jauno valdību. Mums vēl ir darbs pie deklarācijas, kur arī šie jautājumi joprojām tiek diskutēti, un par tiem notiek aktīvi strīdi, mērķēti strīdi, bet es ceru uz rezultātu.

Tas, ko mēs šodien lemjam... Mums vēl nav ne Ministru prezidenta, ne ministru, mēs neieceļam šobrīd biedrus. Mēs atveram laukumu tādai iespējai, ja tā būs nepieciešama un tiks pielāgota. Mans skatījums ir, ka vispirms mums būtu jādefinē tās jomas, tie lielie jautājumi, kuros mēs esam savas viensētas domāšanas dēļ iestrēguši, un tad jādeleģē šī funkcija konkrētam cilvēkam - vai viņš sauksies ministra biedrs, valsts ministrs, parlamentārais sekretārs -, vai vajag apvienot kādas ministrijas vienā, par to visu mēs vēl runāsim.

Mans aicinājums ir arī opozīcijai. Es saprotu - jūs varat objektīvi kritizēt un tas ir normāls parlamentārais darbs (es pats esmu bijis opozīcijā), bet es aicinu nākt talkā ar idejām, kā šo pilnveidot un uzlabot, jo atcerēsimies vienu - visas lielas lietas, kas mums Latvijā ir sanākušas, vienmēr ir sanākušas tad, kad mēs esam izkāpuši no viensētas domāšanas, - atjaunojot valsti, dibinot valsti, iestājoties Eiropas Savienībā un NATO. Un ir arī citi panākumi, tie nav vienīgie.

Tā ka šodien mēs nelemjam par ministru biedriem, šodien mēs atveram laukumu iespējām deleģēt nākotnē cilvēkus, atbildīgus par konkrētu uzdevumu starpresoru, kā saka, diagonālē vai horizontālē. Es aicinātu to atcerēties, gan šodien balsojot, gan tālāk virzot šo procesu uz priekšu.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Augustam Brigmanim.

A. Brigmanis (ZZS).

Cienījamais Saeimas spīker! Godājamie kolēģi! Es tagad runāšu tieši. Šodien tas skatāmais jautājums ir, manuprāt, reti glups gājiens - pilnīgi glups! Jo... es redzu, ka smaida JAUNĀ VIENOTĪBA, Nacionālā apvienība kaunīgi galvas noliec, jo viņi saprot (un es arī viņus saprotu) - būtībā valdība ir jāuzliek... un tas jautājums ir pilnīgi skaidrs. Šis amatu jautājums faktiski ir viens no ultimātiem, ko viens no koalīcijas partneriem uzlicis.

Es vienmēr uzdodu sev jautājumu: kāpēc tāds pilnīgi glups gājiens, kas no polittehnoloģijas viedokļa ir absolūti nepopulārs un absolūti neko nedod? Es domāju, arī šajā politiskajā spēkā ne visi cilvēki atbalsta šo lietu. Vai tas ir nācis no kādas konkrētas politiskas figūras vai kāda grupējuma, neņemos spriest, neņemos spekulēt, bet, tā loģiski spriežot, amatu palielinājums sabiedrībā tiks uztverts absolūti negatīvi. Šie trīs vai četri, vai cik nu būs tie jaunie amati, būsim reālisti, nekādus kalnus negāzīs.

Vēsturiski paskatoties atpakaļ, no 2002. gada ir bijušas iespējas būt dažādās valdībās un dažādi modeļi ir meklēti. Ir meklēti modeļi gan par sekretariātiem, gan premjera biedru, ir speciālas ministrijas taisītas, vienotas, jauktas ārā, bet mēs esam tur, kur esam. Nu, un esam tagad pienākuši pie šīs lietas, ko sauc... tātad jaunus amatus jaunveidojamā valdībā.

Es domāju, ka principā ir skaidrs, nesaukšu vārdā, bet mēs visi zinām, par ko ir runa, - kā populārā filmā: vieni dzen šo jautājumu cauri, nāk un šeit aizstāv un uzstājas par šo, bet tie, kas ir gudrāki un ilgstošāk jau politikā, pēc būtības sēž malā, klusē, tribīnē nelien un šādas glupas lietas neaizstāv, jo viņi saprot, ar ko tā visa lieta var perspektīvā beigties.

Tāpēc, kolēģi, es teiktu tā - man visā šajā stāstā ir divas cerības. Es premjeram arī teicu pirms savas uzstāšanās, ka savā laikā populārais amerikāņu cilvēktiesību aktīvists Kings teica: "*I have a dream*", viņam ir sapnis. Man arī ir sapnis un cerība. Vienu cerību man deva kolēģis Ainārs Šlesers. Ka būs šie biedri, šie trīs gudrie, kas mums uz Ziemassvētkiem atnesīs debesu dāvanas un Ziemassvētku dāvanas, un būs šīs dāvanas, kas ir elektrības tarifu pazeminājumi, būs cilvēkiem jautājumi, kas saistās ar viņu pensijām... un atrisinātas visas problēmas veselības jomā pa diagonāli, horizontāli un visādos virzienos. Bet man ir vēl lielāka cerība - un tā ir mana cerība, ka nākamajā valdībā (es domāju, ka tāda būs) šādu biedru nebūs. To mēs jums garantējam.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Gunāram Kūtrim.

G. Kūtris (ZZS).

Priekšsēdētāja kungs! Cienījamie kolēģi! Uzmanīgi klausoties šodien izskanējušo argumentāciju par šo likumprojektu, izjūta ir apmēram tāda kā tajā senajā pasakā, kur konkrētam kolektīvam sadalīja instrumentus - spēlēsim tagad orķestri! Spēlēja, neizdevās, pēc tam instrumentus pārdalīja citādi, un vienalga nesanāca. Laikam jautājums jau nav - kam ko dot spēlēt, bet - kas to dara. Profesionalitāte. Viens no svarīgākajiem argumentiem, kas šobrīd skanēja no likumprojekta aizstāvju puses, bija tas, ka mums ir nepietiekama starpnozaru sadarbība. Tas ir pāri vienas ministrijas ietvariem.

Līdz šim, lasot Latvijas Republikas Satversmi, man likās, ka izpildvarai risināt starpministriju jautājumus, kas neattiecas uz vienu nozari, ir uzdots Ministru kabinetam ar Ministru prezidentu priekšgalā. Ja Ministru prezidents nespēj savilkt divus vai trīs ministrus kopā, lai vienu jautājumu atrisinātu valstij kopīgās interesēs, pieņemsim, ka Ministru prezidents šo uzdevumu uzdod kādam ministram jeb, kā šodien skanēja, lielajam ministram. Jā, ministrs ir Saeimas apstiprināta amatpersona, kurai tad varētu būt pilnvaras prasīt arī no citām sadarbības ministrijām kopīgo risinājumu, taču izrādās, ka ministram šādu pilnvaru nav. O, tagad ir jauns risinājums: tagad mums būs ministra biedrs, kam pēkšņi pilnvaras piešķirs Ministru prezidents, un viņam šīs pilnvaras būs, viņš varēs iecelt saulītē un risināt starpnozaru jautājumus. Vai tiešām paši argumentu sniedzēji tam tic?

Otrs arguments šodien izskanēja par to, ka, redziet, ir ministrijās tik daudz šo plašo jautājumu, ka ministram ir grūti ar visiem tikt galā. Tad ir jājautā, kāpēc ministrs netiek ar savu nozari galā, kā ministram šo jautājumu palīdz atrisināt viņa birojs un beigu beigās visa ministrija ar valsts sekretāru priekšgalā. Ir politiskā virziena uzstādītājs - ministrs -, kurš pasaka, ka šobrīd, šogad strādāsim ar vienu tādu tēmu, kas ir valstī aktuāla, un viņš arī prasa, lai šo jautājumu valsts sekretārs organizē tā, kā ministrs ir devis norādījumus.

Un es runāju par profesionālu cilvēku vadīšanu šajā pārvaldes mehānismā, nevis politiskā lietussarga vai politisko virzienu rādītāju skaita palielināšanu. Mēs tiešām gribam palielināt valsts pārvaldi nevis ar profesionāļiem, bet politiskajiem līderiem. Kā citādi šī ideja smaržo, ja ne pēc vienkārši amatu sadalīšanas, lai būtu kāda nauda?!

Es ļoti ceru, ka šodien balsojums būs saprātīgs un kolēģi nobalsos "pret" šo likumprojektu, bet, protams, es pieļauju domu, ka uzvarēs arī politiskā vienošanās. Ja šī politiskā vienošanās uzvarēs, tad esiet, lūdzu, tik labi tie, kas balsos "par" šo likumprojektu, - varbūt pastāstiet Latvijas iedzīvotājiem, kā jūs tomēr naudiņu ietaupīsiet. Nu, apvienojiet, kā Krauzes kungs minēja, parlamentārā sekretāra amatu ar šo ministra biedra amatu. Alga netiks palielināta, izmaksas netiks palielinātas, viņš atrisinās aktuālās tēmas, sadarbosies.

Otrs variants - varbūt tomēr likvidējam šos paplašinātos ministra birojus ar visiem padomniekiem, beigu beigās ministrijās ir gan juristi, gan konkrētās nozares speciālisti. Ministrs viņiem netic, viņam vajag savus padomniekus? Tad mēs varam runāt par valsts kopīgo virzību, ja ministrs tiešām viņiem netic?

Paldies, kolēģi, un es ļoti aicinātu balsot "pret" šo likumprojektu, kura galvenā ideja tomēr ir piedāvāt amatiņus politiskām figūrām, jo šeit kopīgā dziesma labāka jau nebūs, tos darbus pildīs tie paši cilvēki.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Aināram Šleseram otro reizi.

A. Šlesers (LPV).

Godājamais priekšsēdētāja kungs! Godājamie kolēģi! Es tikai gribētu pateikt vēl dažas lietas, papildinot to, ko jau teicu sākumā, ka būtu jāsamazina valsts pārvaldes aparāts par vismaz 30 procentiem. Tad daži no zālē sēdošajiem pasmaidīja. Es saprotu, ka šis smaids lielā mērā saistīts ar to, ka tas ir kaut kas nereāls.

Tagad - pie skaitļiem. Šodien Latvijā mēs izmirstam. Pagājušajā gadā nomira 34 tūkstoši cilvēku, piedzima 17 tūkstoši. Šogad būs jauns antirekords - būs piedzimuši apmēram 16 tūkstoši bērnu. Uz vienu strādājošo ir divi nestrādājošie, lielākā daļa cilvēku pie mums jau ir pensijas vecumā, un tas turpinās pasliktināties. Ja mēs paskatāmies vidējo statistiku, pašreiz Eiropā uz 1000 strādājošajiem ir 82 ierēdņi. Latvijā šī statistika ir graujoša - uz 1000 strādājošajiem ir apmēram 152 ierēdņi, tātad valsts iestādēs strādājošie. Ja nekas nemainīsies šajā statistikā, tad, turpinot aizņemties katru gadu vēl vismaz divus miljardus, mēs tiešām šo "Titāniku" virzīsim virzienā, kurā tas nogrims.

Protams, mēs apzināmies, ka šos parādus mēs uzkraujam nākamajām paaudzēm, tātad mūsu bērniem un mazbērniem. Bet, ja šī nebūs reformu valdība, par ko ir runājis Uldis Pīlēns, tad situācija būs vienkārši drausmīga. Ņemot vērā to, ka tiešām Kariņa kungs veido savu nākamo valdību un zināmā mērā viņam rokas ir vairāk sasietas, jo tomēr valsts pārvaldē daudzi cilvēki saistīti jau ar iepriekšējo politisko varu, tad šajā gadījumā šīs valdības reformas ir tieši APVIENOTĀ SARAKSTA rokās.

Jūs esat nākuši un šajās vēlēšanās piedalījušies ar saukli, ka ir nepieciešamas reformas. Sākt reformas. Es teikšu tā, ka tas, ko es līdz galam nesaprotu... Es ļoti cienu Uldi kā uzņēmēju, bet šodien runāt par biedriem, nepasakot uzvārdu, - tā ir tā lielākā problēma. Jūs saprotat, par ko ir stāsts? Ja Ministru prezidents virza Ministru kabinetu, konkrētos cilvēkus, viņš nāk un aizstāv katru no šiem ministriem, kāpēc viņš vēlas, lai šis ministrs strādā viņa valdībā. Tā tas būtu pareizi.

Bet tagad sanāk tā, ka pēc tam tiks apstiprināti biedri, kuriem nebūs Saeimas mandāta. Es saprotu, ka tā konstrukcija ir tāda, ka viņus apstiprinās Ministru prezidents ar savu rīkojumu. Ja

gadījumā tā tas ir, kā tad šis cilvēks, kuru ir deleģējis tikai Ministru prezidents, varēs nepakļauties ministram, kuram ir Saeimas mandāts? Tur kaut kas īsti nelīmējas kopā. Man liekas, ka tur ir kaut kāds pārpratums.

Un tad ir viena lieta - ja gadījumā tiešām... jo pašreiz likumprojekts jau nav par trim biedriem, Tavara kungs, tur jau nav rakstīts "trīs", tur var būt 33. Nu, ja ir trīs, tad ko te māžoties? Apstipriniet valdību, konstatējiet, ka jums ir par maz to cilvēku un viņi netiek galā ar darbiem, nāciet uz Saeimu un paplašiniet valdību - apstipriniet īpašo uzdevumu ministru, bet ar Saeimas pilnvarām. Nevis ar Ministru prezidenta rīkojumu, bet ar Saeimas pilnvarām, lai Saeimas vairākums izdotu mandātu. Tad šis konkrētais ministrs strādā, piemēram, sešus mēnešus un pilda kaut kādu darbu; nevajag viņu apstiprināt, lai koordinētu kaut kādus jautājumus, uz četriem gadiem.

Līdz ar to es aicinu tomēr šodien neatbalstīt konkrēto likumprojektu, pārdomāt vēlreiz ideju, un, ja tiešām ir vajadzīgi kaut kādi ļoti profesionāli cilvēki valdībā, tad vajag viņu apstiprināšanu panākt šeit, Saeimas namā.

Paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Šmitam otro reizi.

D. Šmits (AS).

Tāda neliela replika uz Kūtra kunga teikto un arī varbūt Aināra Šlesera teikto. Pirmām kārtām par Kūtra kunga teikto par to, vai mēs tiešām paši ticam tam, ko virzām. Es pateikšu, kam es ticu un, domāju, APVIENOTAIS SARAKSTS kopumā. Es ticu tam, ka mums ir ļoti ielaistas daudzas lietas, kurās ir nepieciešams Ministru kabineta deleģēts pārstāvis tās risināt, kurš atbrīvots no citiem pienākumiem un kuram ir uzdots šis viens lielais pienākums.

Kā piemēru minēšu civilo aizsardzību, kur ir jābūt atbrīvotam cilvēkam strādāt ar šo pārresoru nozari. Tas nevar būt iekšlietu ministrs, kurš reizē mēģina izkļaut *(Nav skaidri saklausāms.)* piekto kolonnu iekšlietu struktūrās, tas nevar būt iekšlietu ministrs, kas mēģina beidzot uzbūvēt žogu, tas nevar būt iekšlietu ministrs, kas ikdienā strādā ar apgādes jautājumiem, kadru problemātiku iekšlietu dienestā. Viņš nevar pildīt abus šos uzdevumus reizē. Tāpēc es uzskatu - tas ir pilnīgi normāli, ka Ministru kabinets deleģē šim uzdevumam cilvēku, kas šo uzdevumu veic.

Tāpat es varētu pieminēt digitalizāciju, es varētu pieminēt arī administratīvās struktūras sakārtošanu. Mums joprojām valstī ir 30 kartes, kā valsts pārvalde redz savu izvietojumu Latvijas teritorijā. Visiem šiem uzdevumiem vajadzīgs valdības deleģēts, premjera deleģēts, premjera aizstāvēts pilnvarots cilvēks.

Ja es vadītu Ministru kabinetu, man būtu pilnīgi vienalga, kādus amatus... kā sauc šo deleģēto cilvēku amatu, man būtu svarīgi, ka šajā jomā ir ielikti cilvēki, kas spēj ar to tikt galā, uzņemas atbildību. Jā, viņam ir mandāts, viņam ir resursi, un aiz tā stāv Ministru prezidents. Un, ja kāds šo darbu sabotē, tad tas ir Ministru prezidents, kas ar to tiek galā.

Levita kungs nav mani nominējis, Levita kungs nominējis Krišjāni Kariņu. Un skaidrs, ka premjera, topošā premjera, redzējumam šeit ir izšķiroša nozīme, mēs nevaram uzspiest kaut ko, kam neticēs premjers, tad tas tiešām nefunkcionēs. Bet vēlreiz atkārtoju - mums sarunas turpinās, es ceru, ka mēs jau ieklausāmies cits citā. Mēs cenšamies pārliecināt par mūsu redzējumu. Redzējumi, kā saka taisnīgi, ir dažādi, bet sarunas turpinās.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Jānim Vucānam.

J. Vucāns (ZZS).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Cienītās kolēģes, godātie kolēģi! Mēs esam šobrīd nonākuši līdz terminoloģijai "ticu vai neticu". Nevis terminoloģijai... pareizāk sakot, līdz risinājumiem, kuriem mums ir izsvērts pamats, vienalga, vai tas ir zinātniski pierādīts vai praksē pierādīts, bet mēs šobrīd, tā kā iepriekšējais runātājs teica, balstāmies uz to "ticu vai neticu". Ticēt ir ļoti svarīgi.

Bet par lietas būtību - vai horizontālā sadarbība starp ministrijām ir vajadzīga? Es domāju, ka šajā zālē neviens nešaubās, ka ir vajadzīga. Jautājums ir par to, vai izvēlētais līdzeklis... vai piedāvātais līdzeklis ir pareizais. Pie tiem visiem modeļiem, par ko šeit ir runāts, par to, kā vertikālo pārvaldības modeli papildināt ar horizontālo, iespējams, diagonālo, es vēl piebilstu klāt - arī ar matricveida pārvaldības modeli, kas tiek lietots uzņēmējdarbībā. Vai to dara... Vai šis piedāvājums ir tiešām pareizais?

Man no pārvaldības loģikas viedokļa šķiet, ka nav, un es mēģināšu pamatot, kāpēc. Vairākās iepriekšējās valdībās ir bijis tā, ka Ministru prezidentam ir bijuši Ministru prezidenta biedri, kuriem ir bijušas uzdotas speciālas funkcijas, kāpēc vispār tāds amats iedibināts. Es nerunāju par situācijām, kad tas ir tikai amata dēļ, bet tiešām, lai veiktu kaut kādas ar reformām saistītas lietas.

Es nesaprotu, kāpēc šajā situācijā valdošā koalīcija nemēģina iet līdzīgu ceļu, jo tādā gadījumā, ja mēs Ministru prezidenta biedram... tad tā loģika būtu jāsāk būvēt tādā veidā: ja Ministru prezidents netiek galā ar visām reformām, ar visiem pārveidojumiem vienkārši tāpēc, ka to vienlaikus ir pārāk daudz, tādā gadījumā, izveidojot Ministru prezidenta biedra amatu, katram no viņiem var deleģēt atbilstošas atbildības sfēras, un tad šis Ministru prezidenta biedrs ir virs šiem ministriem, un viņš spēlē ar ministriem un ministriju sadarbību. Tas man liekas loģiskāk, nekā tagad šo iespējamo horizontālo vai jebkāda cita veida sadarbību mēs paliekam "zem" kāda ministra apakšā. Neviens nav nācis un izskaidrojis, kāpēc ir izvēlēts tieši šāds modelis, nevis tas, par ko es runāju iepriekš un kas man liekas skaidrāks un saprotamāks.

Ja mēs runājam par tām jomām, kur tiešām būtu nepieciešama šāda veida sadarbība, tad bez tā, kas šeit jau tika pieminēts, tai skaitā digitalizācija, kas ir ļoti sāpīga tēma, manuprāt, viena no tām vissāpīgākajām tēmām ir tā, kas skar inovāciju politiku, un tas attiecas uz augstāko izglītību, uz zinātni un inovācijām, inovāciju politiku kā tādu. Un šī ilgstošā problēma sadarbībā starp Izglītības un zinātnes ministriju, Ekonomikas ministriju, es pielikšu vēl klāt - mūsdienu kontekstā - arī Aizsardzības ministriju, Iekšlietu ministriju... lai tas, kas tiek darīts, un tas, kas tiek attīstīts, atbilstu jaunākajiem zinātnes sasniegumiem. Tā arī ir tāda ļoti, ļoti nopietna joma, kurā būtu vajadzīga šī uzlabotā sadarbība, un es tiešām tur redzu to, ko sauc par matricveida sadarbību. Un šādu jomu droši vien ir vēl vairāk, ne visas tās šodien šeit ir uzskaitītas.

Tāpēc es aicinu šo piedāvāto likumprojektu pirmajā lasījumā neatbalstīt un padomāt, vai nevajadzētu pārdomāt visu šo valsts pārvaldes iekārtas struktūru jaunajā kontekstā, kādā mēs esam nonākuši. Šobrīd arī no drošības viedokļa mēs esam pavisam citā situācijā, kur arī ir nepieciešami citi risinājumi. Šeit jau tika pieminēts civilās aizsardzības jautājums, kas ilgstoši nav bijis risināts, un tur ir vajadzīgs tieši tāds pats matricveida risinājums starp tām ministrijām, kuras es jau pieminēju.

Tāpēc lūdzu šo likumprojektu neatbalstīt un domāt par to, kā to problēmu risināt pieejamo resursu ietvaros un ar citiem paņēmieniem.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Gunāram Kūtrim otro reizi.

G. Kūtris (ZZS).

Cienījamie kolēģi! Man jāsaka replika, tāpēc ka Šmita kungs teica repliku uz manu runāto.

Pirmām kārtām daudzi runātāji piemin dažas sfēras, kur ir vajadzīga pārnozaru sadarbība. Ticiet vai ne, katrā ministrijā ir kāds jautājums, kas noteikti ir pārrobežu jeb pārnozaru sadarbības jautājums. Katrā ministrijā. Tas nozīmē, ka varētu uzskatīt, ka praktiski jebkurai ministrijai vajadzīgs ministra biedrs.

Bet otra lietiņa, par ko es priecājos, - par Šmita kunga teikto argumentāciju un savu dzīves pieredzi. Šmita kungs pats minēja skaidru piemēru, kā ļoti labi var tikt galā ar šo uzdevumu. Ministrijas ierēdnim Ministru prezidents Ministru kabineta sēdē uzdod konkrētu uzdevumu un pasaka visām ministrijām ar šo ierēdni šajā jautājumā sadarboties. Kur bija problēma? Vai jūs nepildījāt savu uzdevumu? Jūs pildījāt savu uzdevumu. Tas nozīmē, ka normāls ierēdnis ar šo darbu tiek galā un nekādi ministriju rāmji vai kaut kāda politiskā nepakļaušanās netraucē. Šajā gadījumā runa ir tikai par konkrēta uzdevuma izpildi, ja vien ir cilvēks, kas šo uzdevumu dod.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Viktorijai Pleškānei.

V. Pleškāne (ST!).

Godātais priekšsēdētāj! Godātie kolēģi! Man ir sekojošs piedāvājums. Es, protams, neatbalstu jūsu piedāvājumu par to, ka mums jāpaplašina ierēdņu skaits un sakarā ar to, ka mums nav, kam atbildēt un ministrijas nevar atbildēt, mums vajag biedru. Es to neatbalstu, un sabiedrība arī neatbalsta. Palasiet, lūdzu, komentārus sociālajos tīklos, ko raksta par šitiem piedāvājumiem.

Un tālāk. Kāpēc mēs optimizējam skolas, kāpēc mēs optimizējam slimnīcas? Mēs samazinām cilvēku skaitu, kuri tur strādā, mēs visu darām tā, lai nebūtu pieejami visi... tādi nepieciešamie virzieni cilvēkiem, bet paplašinām ierēdņu skaitu, kas ir tīri politisks jautājums. Mēs tam nepiekrītam.

Kāpēc APVIENOTAIS SARAKSTS pietur cilvēku, kurš četrus gadus... vai 30 gadus Jaunā VIENOTĪBA ir pie varas... un sabruka valsts? Cilvēki brauc prom, mēs izmirstam, jā, bet mēs domājam tikai par sevi, par to, kā uzturēt savu valdību, bet ne par cilvēkiem.

Lūdzu, padomājam par cilvēkiem, bet ne par to, ka mums jāpietur kaut kāda valdība... valsts lēmumu šajā jomā.

Labi, milzīgs paldies, bet es aicinu neatbalstīt šo priekšlikumu. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam.

A. K. Kariņš (Ministru prezidents).

Saeimas priekšsēdētāja kungs! Kolēģi! Es teiktu, ka tas, ko mēs šobrīd piedzīvojam, diemžēl ir tipiski, kā lietas mēģina risināt un kāpēc viens otrs sūdzas, ka neiet uz priekšu. Un tas iemesls bieži ir sekojošs: opozīcija taisnīgi pieprasa - dariet kaut ko labāk! Topošā pozīcija (šobrīd vēl ne valdība) piedāvā vienkārši iespēju, rīku valdībai un valdības vadītājam, kā rīkoties, kā jūs paši prasāt. *(Starpsauciens.)* Tad mēs piedāvājam šo risinājumu. Un ko jūs darāt? Jūs divarpus vai trīsarpus stundas norejat, esat pret, jūs paralizējat darbu. *(Starpsauciens.)* Tā vietā, lai mēs strādātu pie valdības deklarācijas un pie reāliem darbiem, kas valstij jādara, mēs visi tērējam savu laiku. Jūs varētu vienkārši mierīgi nobalsot "pret". *(Starpsauciens.)*

Es saprotu, ka jūs to negribat, bet ko man ir grūti pieņemt - ka jūs prasāt, Šlesera kungs prasa: Kariņa kungs, rīcību! Es piedāvāju. Šis palīdz strukturāli, kā varētu, iespējams, labāk risināt jautājumus. Tas vēl nav teikts, ka tie biedri būs, vēl nav zināms, vai tie biedri būs. Ja mēs tos izveidosim un tas nedarbosies, es pirmais šos posteņus būšu spiests likvidēt. Ne jau mēs veidojam posteņus posteņu pēc, mēs meklējam, kā labāk izrunāt sasāpējušus jautājumus.

Un arī no šīs tribīnes - es atvainojos par mazo atkāpi - ja opozīcija ir atkāpusies, es atļaušos... Šlesera kungs runā par lieliem parādiem, kuros mēs esam iebraukuši. Draugi mīļie, mums ir bijuši divarpus krīzes gadi, valdība aizņēmās naudu, lai pasargātu cilvēkus no bezdarba. *(Starpsauciens.)* Valdība ir aizņēmusies naudu, lai šobrīd izmaksātu cilvēkiem atbalstu energoresursiem, ko jūs paši šodien *(Starpsaucieni.)* pieprasījāt, ka tas būtu jādara. Valdībai tas līdz šim ir bijis jādara, un, ja es būšu valdības vadītājs uz priekšu un uznāks tāda krīze, kurā mums būs jāpalīdz cilvēkiem, to mēs arī uz priekšu darīsim.

Bet es aicinu padomāt nopietni, par ko mēs te runājam. Mēs runājam par iespēju, un kā šībrīža valdības vadītājs un, iespējams, nākamās valdības vadītājs es aicinu kolēģus likumā atļaut šādu iespēju, ka to varētu izmantot. Ja tas nedarbosies - neizmantosim, ja kāds nestrādās savā vietā - nomainīsim, bet atļaujiet mums šo iespēju, jo jūs pareizi sakāt: ir jāmaina tas, kā darām lietas. Mēs te piedāvājam vienu no risinājumiem un aicinām tiešām būt konstruktīviem, mēs gribam ar jums, opozīcija, arī sadarboties. *(Starpsaucieni.)*

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Lindai Liepiņai otro reizi.

L. Liepiņa (LPV).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Kolēģi! Kariņa kungs, ja mēs tā kavējam jūsu laiku, jūs varat doties, šoferis jūs ārā gaida. *(Aplausi.)* Jūs varat doties, vēl vairāk - jūs varat nolikt deputāta mandātu un iet turpināt vadīt savu valdību un mēģināt sastādīt jauno. Šeit ir parlaments, un šeit debates ir normāla parādība. Iespējams, jūs pārāk reti šeit ierodaties. *(Starpsauciens "Nesarunāties ar zāli!"; starpsaucieni.)* Es nesarunājos ar zāli, es sarunājos ar sevi.

Tātad, ja man būs nepieciešams kāda padoms, es to pajautāšu - viens. Otrs - iespējas. Jums ir bijušas tik daudzas iespējas, jums četrus gadus ir bijušas iespējas. Nevajag nest kaut kādus jaunus, nesaprotamus posteņus uz Saeimu. Saeima ir tā vieta, kur debatēt un izskatīt jautājumus. Ja vajadzēs, mēs šeit sēdēsim dienu un nakti. Numur viens.

Otrs - jūs šeit čīkstat par to, ka kāds ar kādu nesadarbojas, kāds ar kādu nerunā, ierēdņi nestrādā. Ziniet, kas ir jāizdara? Uzlieciet beidzot ierēdņiem atbildību par to, ka viņiem ir jāatbild par to, ko viņi dara, un par to, ko viņi nedara. Un uzlieciet to atbildību tādu, ka ierēdņus var atlaist, ja viņi nedara savus tiešos pienākumus, un nākamajā rītā jums visi sadarbosies ar visiem. Tieši tik vienkārši. Tāpēc nav jārada jauni posteņi, vienkārši uzlieciet ierēdņiem atbildību un sāciet ar

sevi! Es nezinu, kā ir pie jums, Amerikā, bet pie mums, Latvijā, ir tieši tā, ka cilvēki šeit strādā. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Skaidrītei Ābramai otro reizi.

S. Ābrama (PRO).

Cienījamais priekšsēdētāj! Kolēģes un kolēģi! Es nebūtu vēlreiz rāvusies pie mikrofona, jo es saprotu, ka vispār ārprātīgs laiks ir patērēts šīm debatēm, un man liekas, ka puses, kā lai saka, katra runā savu, bet viens otrā mēs neieklausāmies... Tāpēc man ir tāds ļoti sauss jautājums, jo man patīk lasīt likumus precīzi, kas tur rakstīts: kurš no jums ir lasījis Ministru kabineta iekārtas likumu tā smalki un pamatīgi? Lūdzu, paceliet rokas! Paldies, Inese... Es saprotu, ka mēs runājam par to, ko jūs īsti varbūt neesat lasījuši un nepārvaldāt.

Piedodiet man par šo skarbo atzinumu, bet, ja jūs atvērtu likumu, jūs redzētu, ka tur ir tik daudz iespēju, Kariņa kungs, šobrīd veidot gan īpašo uzdevumu ministra posteni, gan kaut kādus Ministru kabineta locekļa... kolēģijas padomes... Tur ir iespēja terminēti veidot daudz dažādu amatu konkrētam uzdevumam un pēc tam tos likvidēt. Es gribu vienkārši jūs brīdināt. Es zinu, kā tas notiek, - ja likumā iestrādā kaut kādu jaunu regulējumu, tas ir jāizveido. Birokrātija darbojas tā, ka tas noteikti tiks aizpildīts. Un jūs nekad to neatcelsiet.

Es domāju, ka jums pašiem būtu vieglāk dzīvot un strādāt, koalīcija, ja, pirmkārt, jūs izlasītu Ministru kabineta iekārtas likumu. Jūs paskatītos ar esošajiem līdzekļiem, instrumentiem, kā jūs varat nodrošināt, ka tur kāds atbild par digitalizāciju vai civildienestu, vai civilo aizsardzību, un neveidotu jaunas šīs... Principā tas ir nebūtisks jautājums, par ko mēs četras stundas runājam. Iespējas, rīki jums ir, cienījamā koalīcija. Un es domāju, ka tās visas emocijas... Protams, mēs viens otru nepārliecināsim, bet lasiet taču likumus, jūs esat deputāti! *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Vilim Krištopanam otro reizi.

V. Krištopans (LPV).

Priekšsēdētāja kungs! Godājamā Saeima! Es, protams, negribēju nākt otrreiz, bet vienmēr, kad būs runa par aizņemšanos, es nākšu un runāšu, jo es uzdošu jau 137. reizi savu retorisko jautājumu: vai igauņiem bija cits kovids, vai igauņiem bija cits Putins un cits karš? Igauņi 32 gados ir aizņēmušies 6,6 miljardus eiro. Kariņa valdība, pēc Valsts kases oficiālajiem datiem, četros gados ir aizņēmusies 6,9 miljardus eiro, precīzi - tie ir Valsts kases dati.

Kas jums traucēja četrus gadus strādāt kā igauņiem? No kā viss šis sākās? Valsts prezidents pirmajā dienā pēc vēlēšanām teica: "Es gribu redzēt galdā plānu, kā mēs noķersim Igauniju un Lietuvu!" Kur tas plāns ir? Trīs ministru biedri un jaunais klimata un enerģētikas ministrs - tas ir tas plāns, lai noķertu Igauniju? Smiekli nāk. Jums četrus gadus bija iespēja, jūs vienkārši to palaidāt garām, jūsu laiks diemžēl ir beidzies. Un, ja jūs vēl kādu laiku turpināsiet, mēs grimsim vēl daudz dziļāk.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Debates slēdzu.

Lūdzu zvanu! Balsosim par likumprojekta "Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā" atbalstīšanu pirmajā lasījumā! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu rezultātu! Par - 52, pret - 42, atturas - nav. Likumprojekts pirmajā lasījumā atbalstīts.

Lūdzu noteikt priekšlikumu iesniegšanas termiņu otrajam lasījumam un datumu likumprojekta izskatīšanai Saeimas sēdē.

Lūdzu ieslēgt mikrofonu deputātam Andrejam Judinam.

A. Judins. Es piedāvāju noteikt priekšlikumu iesniegšanas termiņu - 25. novembris pulksten 16.00.

Sēdes vadītājs. 25. novembris pulksten 16.00. Un izskatīšana?

A. Judins. Izskatīšana - 1. decembrī.

Sēdes vadītājs. Izskatīšana - 1. decembra sēdē. Paldies.

Vai ir citi priekšlikumi? Citu priekšlikumu nav. Tātad priekšlikumu iesniegšanas termiņš - šā gada 25. novembris pulksten 16.00, izskatīšana Saeimas sēdē - šā gada 1. decembrī.

Nākamais darba kārtības jautājums - likumprojekts **"Grozījumi Ministru kabinetaiekārtas likumā"**, pirmais lasījums. Deputāti Arturs Krišjānis Kariņš, Edgars Tavars, Raivis Dzintars, Māris Kučinskis un Zanda Kalniņa-Lukaševica, pamatojoties uz Saeimas kārtības ruļļa 86. panta sesto daļu, ir lūguši iekļaut Saeimas sēdes darba kārtībā Juridiskās komisijas neatbalstīto likumprojektu "Grozījumi Ministru kabineta iekārtas likumā".

Juridiskās komisijas vārdā - deputāts un komisijas priekšsēdētājs Andrejs Judins.

A. Judins (JV).

Cienījamie kolēģi! Arī šo likumprojektu Juridiskā komisija šodien izskatīja. Mēs uzklausījām ekspertus, lietpratējus, un es vēlos jūs informēt, ka uz sēdi bija aicināti: Valsts kancelejas direktors, Valsts prezidenta kancelejas juridiskais padomnieks, Finanšu ministrijas Budžeta departamenta direktore, Saeimas Juridiskā biroja pārstāvis. Apspriežot likumprojektu, no uzaicinātajām personām mēs dzirdējām, ka viņi atbalsta šo likumprojektu.

Šis likumprojekts paredz izveidot jaunu ministriju un jaunu ministra amatu, proti, klimata un enerģētikas ministru, bet jauna ministrija nenozīmē, ka tā tiks būvēta pilnīgi no jauna, ir paredzēts apvienot struktūrvienības, kas patlaban strādā divās citās ministrijās. Izdiskutējām šos jautājumus, un balsojuma rezultāts bija šāds: likumprojektu atbalstīja pieci deputāti, seši deputāti balsoja - "pret".

Paldies.

Sēdes vadītājs. Paldies par ziņojumu.

Deputāti Latkovskis, Tavars, Lībiņa-Egnere, Kučinskis, Šmits, Judins, Krasta, Dzintars un citi lūdz likumprojektu atzīt par steidzamu.

Runāt pieteikusies Jana Simanovska.

Cienījamā deputāte, jūs runāsiet "par" vai "pret" steidzamību? Tātad var runāt vai nu "par", vai "pret" steidzamību... Atteicās. Tātad runāt neviens nav pieteicies.

Lūdzu zvanu! Balsosim par likumprojekta "Grozījumi Ministru kabineta iekārtas likumā" atzīšanu par steidzamu! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu rezultātu! Par - 53, pret - 43, atturas - nav. Likumprojekts par steidzamu ir atzīts.

Uzsākam debates.

Runāt pieteicies deputāts Viktors Valainis.

V. Valainis (ZZS).

Es ļoti atvainojos Kariņa kungam, ka man nāksies aizkavēt viņa ļoti aizņemto ikdienu, bet tomēr es uzskatu par savu pienākumu šādā brīdī paskaidrot Zaļo un Zemnieku savienības argumentāciju, kāpēc mēs neatbalstīsim šo likumprojektu pirmajā lasījumā.

Visu cieņu Kariņa kungam par argumentāciju. Arī pie iepriekšējā jautājuma esam runājuši par to, ka mēs mēģināsim argumentēt un nenodarboties ar izrādīšanos. Iepriekšējā argumentācija no Kariņa kunga neliecināja par to, ka viņš ir gatavs konstruktīvam dialogam, jo netika atbildēts ne uz vienu opozīcijas pārmetumu par to, ka šis likumprojekts neparedz pārnozaru sadarbību vienas ministrijas ietvarā. Mēs visi varam izlasīt, un katrs var pārliecināties, kam ir taisnība. Šeit Kariņa kungs piedāvā apvienot energojautājumus vienā ministrijā. It kā jau loģiski. Būtu grūti iebilst pret šo jautājumu, bet mēs tomēr... Skatoties šo pamatojumu, kāds tad tas veidojas? Pirmām kārtām - vēlreiz, kolēģi, kurš pirms vēlēšanām solīja vēlētājiem, ka valsts pārvaldes aparāts tiks palielināts? Kurš? Neviens!

Jūs prasāt jaunus instrumentus. Jūs prasāt jaunus instrumentus: lūdzu, dodiet! Tādā veidā jūs panāksiet zaļā kursa ieviešanu, enerģētikas jautājumu plašāku piemērošanu, bet tā arī nepaskaidrojat sīkāk, kādā veidā tieši tas notiks.

Es varu vērtēt Kariņa valdības attieksmi pēdējos četrus gadus - cik ļoti jūs pieskārāties enerģētikas jautājumam pēdējos četrus gadus. Godātie kolēģi, valdības spogulis ir budžets, un sakiet man, cik zaļā kursa ieviešanai budžetā bija atvēlēti līdzekļi? Cik - valsts budžetā? Es nerunāju par Eiropas struktūrfondiem, kas ir Eiropas kopējā nauda un kur Eiropa mūs piespiež to darīt. Cik Eiropas zaļā kursa ieviešanai budžetā reāli bija atvēlēti eiro? *(Starpsauciens.)* Reāli tie bija pārsimts tūkstoši eiro Zemkopības ministrijai vienam pētījumam par to, kā ieviest zaļo kursu, pārējais bija struktūrfondi - Eiropas Savienības atbalsts, Eiropas programmas. Valsts budžetā zaļais kurss diemžēl neatspoguļojās.

Es gaidu jauno budžetu, kad tas beidzot nonāks Saeimā, un gribu redzēt, cik tad liela būs tā sadaļa zaļā kursa investīcijām, cik jūs, politiķi, pārdalīsiet šo pārdalāmo naudu zaļajām investīcijām, zaļā kursa ieviešanai. Iepriekšējā budžetā - godātie kolēģi no JAUNĀS VIENOTĪBAS, vērsīšos pie jums - tas bija tuvu nullei - tuvu nullei.

Tāpēc arī man ir tā sajūta... Mani nepamet sajūta par to vakcinācijas biroju. Kad vakcinācijas biroju veidoja, kolēģi, teica: izveidosim vakcinācijas biroju, atrisināsim visas problēmas. Kādu laiku atpakaļ pārmeta, ka Latvijā ir viena no lielākajām vakcinācijas aptverēm, un es uzdevu jautājumu: kā tas varēja tā notikt? Un es atceros... Jā, protams, izveidoja vakcinācijas biroju. Bet kas nodarbojās ar vakcināciju? Es šeit redzu kolēģus no Liepājas. Kas Liepājā nodrošināja vakcināciju? Vai tā nebija Liepājas pašvaldība, kas izvilka šo lielo vezumu? Mēs to varam paskatīties ikvienā teritorijā... pašvaldībās. Vai tie nebija mūsu ģimenes ārsti, kas to izdarīja laukos? Kāds tam bija sakars ar vakcinācijas biroju? Nekāda! Izveidoja biroju, kas, tieši otrādi, vairāk traucēja nekā palīdzēja.

Šajā gadījumā premjers runā par zaļā kursa ieviešanu. Kāpēc mēs nevarētu parunāt konkrētāk? Zaļais kurss... Ja tiek pieminēts zaļais kurss, zaļais kurss pamatā ir kur? Transportā, lauksaimniecībā. Kāpēc mēs neapvienojam Satiksmes ministriju ar Zemkopības ministriju? Lai tad risina tos jautājumus pēc būtības. Tur jau ir tā galvenā būtība zaļajā kursā. Visi šie izaicinājumi, kas būs jāievieš. Kāds tam sakars ar šiem enerģētikas ministrijas... šo visu veidojumu? Vai mēs, apvienojot enerģētikas jomas vienā ministrijā, panāksim to, ka rēķini samazināsies? Kolēģi, ja tāds ir šis mērķis un ja kāds no idejas virzītājiem varētu šodien kāpt šajā tribīnē, es jums varu apsolīt - es šo likumprojektu atbalstīšu... ja kāds uzkāps tribīnē un pateiks, ka, izveidojis šo ministriju, uzņemas pilnu atbildību par to, ka, nu, nepārspīlēsim, vismaz februāra rēķini būs mazāki - nevajag ne decembra, ne janvāra -, vismaz februāra rēķini būs mazāki, ka šis ministrs panāks to, ka mums tiks vairāk nomainītas katlumājas, ka šis ministrs panāks to, ka mums būs lielāks atbalsts siltināšanai, ka tas būs tieši viņš, kas to panāks, un viņš uzņemas atbildību par to, kas būs, ja nepanāks.

Šis jautājums ir par politisko atbildību. Es saprotu, ka Jaunā VIENOTĪBA uzņemas politisko atbildību par šo jauno enerģētikas superministriju, bet manās acīs tā tomēr ir jauna ministrija - jauna ministrija! Un arī šeit tie jautājumi tik un tā netiks risināti, ja nebūs paša premjera tiešas, personīgas iesaistes šī jautājuma risināšanā. Nav tāda superministra, kas varētu atrisināt šos problēmjautājumus, tie ir stipri, stipri pārnozaru jautājumi - stipri pārnozaru jautājumi. Nevajag pieminēt zaļo kursu priekšā un pakaļā, ja mēs tāpat saprotam, ka tādā veidā šos jautājumus nevarēs atrisināt.

Par jautājumiem, kas ietilps... šajā ministrijā. Kolēģi, šī ir nopietna lieta, un jūs to ļoti strauji virzāt. Ar šīs jaunās ministrijas izveidi mēs iepazināmies šonedēļ. Es saprotu, ka jūs esat visādos formātos runājuši, apsprieduši šo ideju un savstarpēji cīnījušies politiskā līmenī, tomēr, piekritīsiet, valsts pārvaldes iekārta - tā nav tā lieta, ar kuru var vienkārši spēlēties. Piedāvājums steigšus, steidzamības kārtā veidot šādu ministriju - kolēģi, tas ir pārsteidzīgi. Šeit būtu vieta ekspertu diskusijām, šeit būtu vieta veidot šo kopīgo sapratni ar nozarēm, saprast, kas tas tāds vispār ir par zvēru, ko jūs taisāties veidot. Esmu pārliecināts, ka šobrīd jums pašiem nav sapratnes par to, ko jūs veidojat. Un pēc tam, kad šis likumprojekts ieguls trešajā lasījumā, mums būs liels brīnums, kas tur beigās būs sanācis. Pēc tam vēl lielāks brīnums būs tam ministram, kam būs jāvada, un tad vēl skatīsies, kā nu tā vadība notiks, kad sapratīs, ka viss ir vienkārši samests čupā. Izveidot ministriju mēneša laikā! Kā jūs varat iedomāties, ka tur būs labs rezultāts?

Mēs piedāvātu iet agresīvākā virzienā, tik tiešām saprast to, ka mums ir recesija, un iet pretējā virzienā. Ja reiz mēs šo likumu veram vaļā, no Zaļo un Zemnieku savienības jūs sagaidīsiet priekšlikumus par ministriju apvienošanu.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Edmundam Cepurītim.

E. Cepurītis (PRO).

Cienījamie kolēģi! Es šim topošās pozīcijas, man liekas, tādam ērtam terminam, ko izmantot... šim topošās pozīcijas priekšlikumam kopumā esmu ļoti atsaucīga auditorija. Manas politiskās nostādnes ir tādas, ka mums klimata politika nepieciešama spēcīgāka un energoneatkarība mums ir nepieciešama ātrāk, nevis vēlāk, ņemot vērā tos miljonus, tās summas, ko mēs šobrīd maksājam par importētajiem resursiem.

Piemērs, kuru es skatītos, noteikti būtu Lietuvas modelis. Patiesībā es esmu viens no tiem politisko spēku pārstāvjiem, kas vēlējās... un arī priekšvēlēšanās to nebaidījās paust... veidot

jaunas institūcijas, piemēram, aģentūru pēc Lietuvas modeļa, kas straujāk risinātu energoefektivitātes un citus jautājumus, lai būtu viens atbildīgais, kas šos jautājumus risina. Galu galā man ir likušās ļoti traģikomiskas tās situācijas, kurās šīs valdības ministri bija nonākuši, kad mediji jautāja, kas notiek ar klimata politiku transporta jomā: Satiksmes ministrija pārvirza medijus uz Ekonomikas ministriju, Ekonomikas ministrija pārvirza medijus uz Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju, un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija pēc tam pārvirza uz Satiksmes ministriju, skaidri parādot, ka, jā, viena atbildīgā mums šeit trūkst.

Taču es nevaru piekrist šim piedāvājumam tādā redakcijā, kādā tas ir, jo gluži vienkārši pie motivācijas, kas man liekas laba - meklējam vienu atbildīgo -, tā tilta būvēšana starp enerģētikas un klimata jomām, kas ir loģiski, ir papildināta ar pilnīgi nevajadzīgu grāvja izrakšanu starp klimata un vides politikas jomām, kas Latvijas situācijā ir daudz, daudz ciešāk praktiski saistītas. Es varu nosaukt dažus praktiskus piemērus - un tādu ir daudz.

Dabas resursu nodoklis šobrīd nedalās vides piesārņojuma... klimata saistītā piesārņojuma jomās. Tas nozīmē, ka pirmais darbs šādā ministrijā būs izdomāt, kā precīzi nodalīt šo instrumentu, kas, piemēram, Zviedrijas enerģētikas politikā ir bijis viens no tādiem veiksmīgākajiem, kā panākt pārmaiņas.

Nav arī īsti skaidrs, kas būs ar "Pielāgošanās klimata pārmaiņām" - vienu no svarīgākajām sadaļām -, kad patiesībā dabas aizsardzības jautājumi, zemes lietojuma jautājumi ir cieši ar to saistīti. Vai šie speciālisti tiks dalīti pēc viena vai otra principa, kurš ies uz kuru ministriju.

Mēs varētu parunāt par mežu lomu, kas Latvijā ir īpaši būtiska un kur ir jāveido kopīga dabas aizsardzības un klimata politika, droši vien pretrunā tiem lēmumiem, kas ir bijuši iepriekšējās valdības laikā. Mēs varam parunāt par gaisa piesārņojumu, kas pēc šī modeļa paliks Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai un kas tāpat skar energoefektivitāti, kas tāpat skar transporta politiku. Acīmredzot šiem ministriem būs jāmeklē arvien vairāk veidu, kā kopīgi sastrādāties, varbūt izmantojot ministru biedrus vai kādus citus veidus, bet katrā ziņā tas diez vai būs ātrs un efektīvs darbs.

Kas man liekas svarīgākais: sadalot šos šobrīd kopā esošos jautājumus - vidi un klimatu - pa dažādām iestādēm, mums īsti nebūs tāda Latvijas zaļā kursa, vienas skaidras stratēģijas, kā dabas aizsardzības, piesārņojuma un klimata jautājumus salikt vienā stratēģijā atbilstoši Latvijas interesēm, atbilstoši topošās pozīcijas vēlmēm, kā mēs vēlamies veidot Latvijas izrāvienu. Tās būs sadalītas divās ministrijās ar diviem atsevišķiem skatījumiem. Līdz ar to es neredzu tādu... efektivitāti, ko rada viena tilta būvēšana, papildus pilnīgi nevajadzīgi rokot vēl vienu grāvi blakus.

Skaidrs, ka mums gluži vienkārši nebūs viena atbildīgā, kas ir šī pieteikuma mērķis. Un ministra pirmais darbs būs vispirms mēģināt atrast tehniskos nošķīrumus visiem tiem politikas veidiem, kas šobrīd Latvijas sistēmā ir cieši, cieši saistīti, kuri tad īsti būs kura atbildībā. Tā ka tam pirmajās darbadienās droši vien varēs patērēt ne mazums laika, kas būtu svarīgi enerģētiskās krīzes, energoneatkarības un citu jautājumu risināšanai.

Kāpēc man liekas - šis nav tāds neitrāls jautājums, ko... vienkārši nepamēģināt paeksperimentēt, nedaudz atsaucoties uz to, ka, nu, kādi risinājumi ir tomēr jāmēģina? Man liekas, ir ļoti svarīgi, uz kādiem pamatiem mēs veidojam pārmaiņas. Atsaucoties arī uz savu darbu iepriekš Rīgas pašvaldībā un veidojot klimata vides politiku tur... es domāju, man pašam tajā ir kaut kas, ko es darītu citādāk... bet viens, ko es noteikti šeit varu paredzēt (redzēsim, kuram būs taisnība)... mans paredzējums ir tāds: ja nevarēja pašā sākumā vienoties par skaidru, loģisku mandātu šai ministrijai, tad nevarēs veikt Latvijas izrāvienu, nevarēs veikt tādu izlēmīgu politiku, nevarēs

stāties pretī šauro grupu interesēm dabasgāzes vai kailciršu lobija, vai naftas lobija... vai citās jomās... ja jau pašā sākumā tie pamati, uz kuriem plānots veidot jauno ministriju, ir tādi ļodzīgi un nav salikti kopā loģiskie sadalījumi starp dažādām jomām.

Un man liekas, ka ir ļoti liels risks veidot jaunu iestādi, par kuru - es domāju, mēs gandrīz visi saprotam - sākumposmā būs samērā liela sabiedrības skepse. Risks parādās, ja šī iestāde nespēs sevi attaisnot ar labajiem darbiem. Kā jau es sākumā teicu, esmu izteikts tādas politikas piekritējs, kas sākumā veic kādus drosmīgus lēmumus un tad šos drosmīgos lēmumus attaisno ar tiem ieguvumiem, kas rodas. Ja šie ieguvumi neradīsies un jaunā ministrija sākumā buksēs, tas nozīmēs, ka patiesībā reālo lēmumu pieņemšana paliks sarežģītāka, nevis vieglāka tajā brīdī, kad mēs tiešām vēlēsimies strauji risināt klimata politikas jautājumus, tajā brīdī, kad mēs vēlēsimies straujāk, nevis lēnāk pāriet uz energoneatkarību.

Tāpēc PROGRESĪVIE šajā redakcijā neatbalsta šo piedāvājumu, jo mēs neredzam, ka pamati būtu izveidoti spēcīgi. Patiesībā tos pamatus būtiski apdraud turpat blakus raktais grāvis.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Aināram Šleseram.

A. Šlesers (LPV).

Godājamais Saeimas priekšsēdētāj! Godājamie kolēģi! Ir 24. novembris. Tas nav 24. jūnijs, nav 23. jūnijs, kad mēs svinam Līgo svētkus. Ir 24. novembris, un ārā ir mīnus grādu temperatūra, ir sākusies ziema. Diskutēt par to, kā mēs svinēsim Līgo svētkus pēc pusgada, man liekas, ir nevietā. Šodien Latvijas sabiedrība sagaida no parlamenta, no jaunās valdības, kura tiek veidota, skaidru rīcību, kā samazināt cenas apkurei, tātad gāzei, mājsaimniecībām.

Ko mēs dzirdam? Cilvēkiem, kuri pirms kāda laika noticēja valdības lēmumiem un ierīkoja saules paneļus mājās... tagad izrādās, ka viņiem būs dārgie tarifi. Problēma ir tāda, ka šodien daudzi cilvēki (ja jūs sekojat līdzi tam, ko cilvēki raksta sociālajos tīklos) saka: lētāk ir pilnībā izslēgt apkuri un aizbraukt pārziemot uz siltajām zemēm nekā palikt Latvijā. Un tā ir realitāte. Es teikšu tā, ka man bija saruna arī ar pozīcijas pārstāvjiem, un man principā pat radās doma, ka varbūt tiešām vajag atbalstīt šīs ministrijas izveidošanu ar mērķi, lai ātrāk tiek pieņemti lēmumi - lai ātrāk tiek pieņemti lēmumi un lai ātrāk cilvēki sagaida kādus uzlabojumus. Bet es jums teikšu godīgi - es paliku mazākumā, es nevarēju pārliecināt savus frakcijas kolēģus par to, ka šāda rīcība ir labāka.

Skaidrs, ka mēs nevaram šodien atļauties brīvo balsojumu, jo kāda ir realitāte? No iepriekšējās Saeimas pašreiz šeit, Saeimas zālē, ir palikuši tikai 25 deputāti. Tā ir realitāte. Līdz ar to sabiedrība ir skaidri pateikusi, ka tā grib pārmaiņas, tā grib kaut ko jaunu, nevis turpināt iepriekšējo.

Kariņa kungs pašreiz veido savu valdību, viņš ir nominēts no Valsts prezidenta puses, bet tā vairs nebūs Kariņa vecā valdība. Un es ceru, ka arī APVIENOTAIS SARAKSTS nekļūs par vecās valdības ielāpu, tas nebūtu pareizi, nebūtu iespējams, jo vairākas no šīm partijām, kuras ir bijušas parlamentā un valdībā, nav ievēlētas. Apskatieties - "zelta gultas", visi šie vakcinācijas skandāli un tā tālāk. Mēs redzam, ka vēlētāji tomēr ir izdarījuši izvēli un daudzi politiķi netika pārvēlēti.

Es centīšos, Kariņa kungs, jūsu laiku neaizkavēt, bet, no otras puses, šī principā ir pirmā reize, kad tādas debates ir sākušās, šī ir pirmā reize, un es saprotu, ka iepriekšējā Saeimā debates bija tādas, ka opozīcija mēģināja valdībai pārmest visu kaut ko un tur konstruktīvisma nebija. Es

uzskatu, ka no šīs tribīnes mums jāmēģina debatēt tā, lai mēs viens otru neaizvainojam, bet vienlaicīgi varbūt mēs varam arī viens otru pārliecināt.

Es saprotu, ka visdrīzāk valdības koalīcijas partijas tāpat nobalsos, jo tām ir vairāk balsu, bet mums ir jāsaprot, ka tie cilvēki, kuri šodien gaida no mums rīcību, prasa no mums katra individuāli: gan Jaunajai VIENOTĪBAI noteikti zvana un raksta viņu vēlētāji un saka, ka viņi gaida konkrētus lēmumus, gan Zaļo un Zemnieku savienībai, gan APVIENOTAJAM SARAKSTAM, gan TB/LNNK, gan "PROGRESĪVAJIEM", gan "Stabilitātei!", gan mums. Cilvēki ir izmisuši, un viņi saka: "Dariet kaut ko!" Un tā ir tā lielākā problēma - lai pieņemtu kādu lēmumu, mums ir vajadzīgs vairākums.

Kas attiecas uz enerģētiku, es teikšu tā - ja mēs šodien nobalsotu "par" šīs ministrijas izveidi, tad būtu vajadzīga garantija, ka tiešām būs skaidra rīcība. Bet ir ļoti grūti pārliecināt citus cilvēkus, pat savus kolēģus, ja tu nezini, kurš tad būs tas ministrs. Ja tas būs vienkārši partijas deleģēts ministrs, kas nav eksperts enerģētikā vai kuram nav kaut kādas fantastiskas pieredzes, kādā veidā to visu virzīt uz priekšu, tad būs ļoti grūti. Tas tā, kā saka: nu tu atbalsti, notici, ka būs labi! Bet atkal mēs nonākam pie tā, ka būtu svarīgi, ka šodien būtu zināms cilvēks, kuram tas tiek uzticēts.

Es personīgi neticu tam, ka var realizēt lietas, ja kaut kādos amatos vai kaut kur tiek ielikti cilvēki, kas to nav spējīgi izdarīt. Nav runa, ka cilvēks ir slikts, bet vienkārši katram ir sava pieredze. Ja man šodien teiktu, ka man ir jākļūst par mikroķirurgu vai par kaut kādu ārstu, es teiktu: "Es nevaru. Jūs varat pieņemt pat Saeimas lēmumu, bet es to nespēju izdarīt, man nav tādu zināšanu."

Un kas šajā gadījumā ir ļoti svarīgi? Lai cilvēki tiešām saprastu, ka kaut kas sāks mainīties. Es teikšu tā: cilvēkiem ir gluži vienalga, vai ir viena ministrija vai divas ministrijas, vai kaut kas mainās, nemainās; viņi sagaida, ka tas rēķins, kuru viņiem atnesīs pastnieks vai arī kuru pa e-pastu viņiem atsūtīs, būs tāds, ko var samaksāt. Jo situācija ir tāda, ka cilvēki saka: "Ir dārgi," bet turpina maksāt, bet ir situācija, kad cilvēki saka: "Es nevaru vairs samaksāt."

Un mēs esam situācijā, kad nevis vairs izņēmuma kārtā dažiem cilvēkiem jāpalīdz, kā mēs bieži sakām - jāatbalsta mazturīgie, bet runa ir par to, ka ļoti daudzi cilvēki, kuri savā laikā uzbūvēja privātmāju... Viņi zināja, ka varēs samaksāt 500 eiro par apkuri. Tā māja bija lielāka, jo viņiem ģimene ir lielāka. Šodien, kad viņiem atsūta rēķinu, kas ir divi vai divarpus tūkstoši eiro, viņi nevar samaksāt, un tas ir tā saucamais vidusslānis, kuram ir vai nu tiešām jāslēdz apkure pilnībā ārā un jābrauc prom, vai arī... Nu, es nezinu, ne jau katrs cilvēks var trīs darbos strādāt.

Līdz ar to, atgriežoties pie jautājuma, par ko šodien notiks lemšana, balsošana, man šķiet, ka novirzīt šo jautājumu, kas praktiski ir numur viens... Atkal, nu, paņemot kaut ko, izņemot ārā no vienas ministrijas, otras, saliekot kopā... Es varu pateikt salīdzinājumos tādos. Cik gadu vajadzēja, cik gadiem bija jāpaiet, lai pieņemtu lēmumu, piemēram, valstī sākt būvēt cietumu Liepājā? Nekāda būvniecība vēl nav sākusies, bet, ja nemaldos, tie pēdējie četri un vairāk gadi ir bijuši, kad tika runāts, ka vajag kaut ko būvēt.

Tas, kas mani uztrauc... un principā man ir viegli pārliecināt cilvēkus, ja man pašam ir pietiekami argumenti, bet, ja es pats nevaru atrast sev argumentus līdz galam, tad es principā nevaru pārliecināt. Teiksim, šo divu ministriju pārveidošana par trim ministrijām. Kur es redzu problēmu? Pieņemsim, notiek rekonstrukcija, kur blakus ir divi komunālie dzīvokļi. Apvienot divus dzīvokļus, man šķiet, ir vieglāk nekā no diviem komunāliem dzīvokļiem izveidot trīs dzīvokļus, jo tur radīsies tīri tehniskas problēmas, tas prasīs ilgāku laiku. Ja jūs domājat, ka jūs kaut ko izņemsiet ārā no vienas ministrijas, kaut ko - no otras, saliksiet un būs gatava ministrija, tad problēma jau ir tāda, ka tas nebūs tik vienkārši.

Man šķiet, ka šis ir jautājums, kurš šodien neatrisinās problēmu, kā samazināt rēķinus, kādus lēmumus pieņemt, lai iesaldētu cenas, lai cenas samazinātu. Piemēram, projekts, par kuru iepriekšējā valdība runāja daudz, beigās pieņēma kaut kā lēmumu, bet vismaz tas, ko rakstīja atsevišķos portālos... šķita, ka tas notika Bordāna, Juraša iespaidā. Tur Ragauša kunga vēlmes, kā saka, kā Jaunās konservatīvās partijas sponsoram lobēt Skultes termināli.

Es teikšu tā, skatoties uz šo konkrēto projektu no malas, man joprojām ir vairāk jautājumu nekā atbilžu. Kas ir Skulte? Tā ir vieta, kurā... jā, tur ir kaut kāda neliela osta, bet doma ir tāda, ka jūrā tiks būvēts terminālis. Protams, jautājums būs ar zaļajiem, ar vides jautājumiem, bet pieņemsim, ka tagad, saliekot tos departamentus kopā, mēs sapratīsim, ka tur kādu cilvēku atlaidīs, saskaņos. Bet kā ir ar infrastruktūru? Kā to infrastruktūru uzbūvēt? Un jautājums - kas būvēs, kas izsniegs garantijas? Vai "Latvenergo" būvēs? Vai "Latvijas Gāze" būvēs? Jo Skultes termināli it kā plānots realizēt kā privātu investīciju, tad viņiem ir garantēta peļņa, fiksēts procents no veiktajām investīcijām.

Nu, redziet, un mana pārliecība ir tāda, ka nebūs nekāda Skultes termināļa, un, ja tas būs, tad to realizēs visdrīzāk vai nu valsts uzņēmums "Latvenergo", vai "Latvijas Gāze", bet tas privātais nevar to darīt. Un jūs domājat, ka jūs tagad ieliksiet kādu enerģētikas ministru un viņš varēs atrisināt Skultes termināļa būvniecību? Nē, tā tas nebūs.

Es personīgi varu, teiksim tā, nekritizējot pozīciju, tātad valdību veidojošās partijas, mēģināt ieteikt to, ko es būtu darījis, ja es šodien būtu Kariņa vietā. Es teiktu, ka šis process, kas saistīts ar globāliem projektiem un enerģētiku, saistīts ar daudzām ministrijām, ir jākoordinē tikai un vienīgi premjeram, nevis jāmēģina kaut kā pārlikt ierēdņus no vienas ministrijas uz otru, veidojot trešo. Kāpēc valdības sēdes nevarētu notikt divas vai trīs reizes nedēļā, lai šos jautājumus koordinētu, jo - kurš varētu būt labāks koordinators par premjeru, lai ministrijas varētu pieņemt lēmumu? Tad sanāk, ka tie paši ierēdņi. Un tad jautājums - kur ir problēmas? Nevis apakšā kaut kur tiekas kaut kāds ministrs vai ministra biedrs, bet to dara premjers, un tad attiecīgi izkristalizējas tās problēmas, un tad skatās: var atrisināt, nevar atrisināt, var pieņemt lēmumu vai nevar. Varbūt kādi Ministru kabineta noteikumi jāgroza, varbūt likums jāgroza, bet doma ir tāda: nevar šādu būtisku lietu uzlikt uz kaut kādiem pleciem un teikt: "Nu jā, ministrs netika galā, mēs tagad ieceļam kādu."

Man šķiet, ir ļoti svarīgi, lai jautājums par enerģētisko drošību un vienlaikus arī par enerģijas cenu samazināšanu tiktu risināts nekavējoties, un - nevis izveidojot jaunu ministriju, bet lai to dara valdība, kuru tiešām vajadzētu apstiprināt. Ja premjers nebūs gatavs pats koordinēt šo enerģētisko krīzi, kurā esam nonākuši lielā mērā... Ņemot vērā, ka Saeimā ir ievēlēti pārstāvji, kas ir bijuši saistīti ar uzņēmējdarbību, un ka vairākas partijas no klātesošajām ir parakstījušas vienošanos ar Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameru un Latvijas Darba devēju konfederāciju, tā lielākā problēma ir tāda, ka mēs nogalināsim Latvijas biznesu, ja enerģijas izmaksas, tātad elektrības cenas, būs dārgākas vismaz par 30 procentiem salīdzinājumā ar to pašu Poliju.

Tā ka, godājamais Kariņa kungs, es novēlu jums veiksmi, kā saka, koordinēt šo procesu, bet, lūdzu, nepārlieciet atbildību uz kaut kādu apakšministru, kuru jūs pēc tam varēsiet kā premjers kritizēt. Uzņemieties atbildību, un mēs jūs atbalstīsim šajā jautājumā, jo enerģētikas problēmu risināšanā nav pozīcijas un opozīcijas. Mēs visi esam ķīlnieki, jo Latvijas tauta gaida lēmumu, kas jāpieņem pēc iespējas ātrāk.

Tā ka es ceru, ka valdība spēs tuvākajā laikā nākt ar priekšlikumu cenu samazināšanai un tam, kādā veidā palīdzēt cilvēkiem pārziemot un neaizbraukt prom no valsts.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Daigai Mieriņai.

Tā, sekundi. *(Pauze.)*

Tātad vārds Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam. *(Starpsauciens.)*

Ministru prezidents Arturs Krišjānis Kariņš iesniedza atsevišķi lūgumu uzstāties kā Ministru prezidents. Ministru prezidentam ir paredzētas šādas tiesības, un viņam ir iespējas arī runāt jebkurā vietā debatēs.

A. K. Kariņš (Ministru prezidents).

Paldies, priekšsēdētāja kungs! Kolēģi! Šlesera kungs, es gribu jums arī atbildēt. Varbūt šī ir laba tradīcija, ka mēs varam runāt viens ar otru arī, kā saka, gana pieklājīgi, ne pārmetoši, bet pēc būtības.

Šajā jautājumā es kopā ar kolēģiem... mēs ierosinām izveidot jaunu ministriju. Faktiski tas, kas būtu valstij jādara (šis tikai tāds starpsolis), - jāpārveido Ministru kabineta iekārtas likums tā, lai jebkura valdība pēc vajadzības varētu pārkārtot departamentus, mainīt ministrijas vai ministrus, protams, ar Saeimas atbalstu, bet - ka būtu šī elastība.

Daudzās valstīs... Eiropas Komisijai šāda iespēja ir katrreiz, kad ir jauns Eiropas Komisijas prezidents, tad pārkārto... piemēram, Valdis Dombrovskis no Latvijas ir iecelts faktiski tādā augstā amatā, kura agrāk nav bijis... bet ir pilnas iespējas pārkārtot esošo ierēdniecības korpusu, lai kalpotu valdībai, lai kalpotu sabiedrībai.

Šis ir praktiskais starpsolis, jo nevar īsā laikā to izdarīt, tur diezgan daudz laikam likumos būtu jāmaina. Šis ir starpsolis, lai mēs varētu pēc iespējas ātrāk tikt pie nākamās valdības, kur es kā šobrīd uzaicinātais, lai sastādītu valdību, saredzu, ka mums īpaši jāpievērš uzmanība tieši enerģētikai. Protams, tas ir saistīts arī ar klimatu, un (kā arī PROGRESĪVO pārstāvji runāja), manuprāt, tur arī vide būtu pilnībā ieskaitāma, bet tur būs daļa no Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas. Vēl tiek runāts par to, kura daļa. Tātad tas nav simtprocentīgi tas, kā es pats saredzētu iespējas (līdzīgi kā jūs), bet tas ir virziens.

Jebkura valdība Latvijā vai Vācijā, vai Beļģijā, vai kur... ja beigās viss darbs ir jādara Ministru prezidentam, tad jau rodas retorisks jautājums - kāpēc vispār tās ministrijas un ministri ir vajadzīgi? Un mūsu valstī un demokrātijā darbojas atbildības sadale. Ministru prezidents... ja es būšu (un arī šajā valdībā)... uzstāda galvenos mērķus un arī visu laiku strādā, lai tie mērķi tiktu sasniegti. Reizēm iet gludāk, reizēm iet grūtāk, jo ne jau viena partija veido valdību, bet pēc mūsu Satversmes uzbūves - vienmēr koalīcija. Šoreiz mēs piedāvājam trīs partiju valdību, kas nebūs viegli, jo ir koalīcija, bet tas ir iespējams.

Tātad šeit, lai... un es piekrītu, ka mums ir jārisina energokrīze un jāatrod risinājums, kā nākotnē mums būs lētākas energocenas. Bet es aicinu, Šlesera kungs, ieskatīties *Nord Pool*, ieskatīties Nīderlandes *TTF* indeksā. Jūs jau droši vien to ikdienā darāt, kā es. Mēs redzam, ka šīs cenas visā pasaulē ir cēlušās. Kāpēc? Jo Krievija karo Ukrainā. Tur jau ir tas cēlonis visai šai krīzei, mēs tikai ar tām sekām ņemamies. Kamēr ukraiņi maksā ar savām dzīvībām un reāli izpostītu infrastruktūru, mums, paldies dievam, ir miers, un darīsim visu, lai to noturētu, bet mums ir jāpārbūvē... faktiski jāpārbūvē sava energosistēma. Kāpēc tas netika darīts agrāk? Pats esmu bijis

agrāk valdībās. Nu, tur ir daudz dažādu iemeslu, bet tagad tas tiek darīts, un visā Eiropā tas tiek darīts.

Tātad mans ierosinājums... un tas ir lūgums, Šlesera kungs, jums konkrēti un visai Saeimai - dot iespēju nedaudz pārkārtot Ministru kabineta iekārtu, lai no esošajiem klucīšiem varētu izveidot šo jauno ministriju ar īpašo atbildību, lai i man, i jums kā Saeimai būtu, kur prasīt atbildību: nu, kur tad ir rezultāts?

Tas ir tas, uz ko es jūs šobrīd aicinu. Kad mēs tiksim tik tālu, ka mums būs valdības deklarācija un es kāpšu šajā tribīnē jau ar konkrētiem vārdiem un uzvārdiem, tad, protams, mums būs debates, vai tā ir laba deklarācija, vai tie ir kompetenti ministri. Es minu, ka būs domu dažādība, un es to pilnībā pieļauju, bet šobrīd es aicinu dot iespēju man jums piedāvāt savu redzējumu. Jūs varat beigās teikt "nē", tās būs jūsu tiesības, bet šodien es aicinu jums dot man iespēju parādīt, kā es to lietu saredzu. Viena no lietām, ko es saredzu, ir, ka šāda ministrija būtu veidojama no esošajām, lai uzzinātu šīs lietas, Šlesera kungs, kas mums tiešām visiem - pozīcijai un opozīcijai - būs jādara kopā.

Paldies jums. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Paldies, Ministru prezidenta kungs.

Skaidroju jaunajiem kolēģiem. Es vienkārši dzirdēju iebildumus. Saeimas kārtības ruļļa 58. pants noteic, ka referentam, Ministru prezidentam, Ministru prezidenta pārstāvim apspriežamajā lietā vārdu debatēs dod ārpus kārtas. Tas nozīmē, ka Ministru prezidents vai ministri, piemēram, var nākt runāt faktiski vairākas reizes, kaut vai katru reizi, kad viņi piesakās. Tātad pirmajā reizē - stundu, katrā nākamajā - 15 minūtes. Šāda kārtība ir paredzēta *(Starpsauciens.)*, līdz ar to viss ir kārtībā.

Tā, es... Mums iesniegums, Tavara kungs... Iesniegums būs?

Dodu vārdu deputātei Daigai Mieriņai. Lūdzu!

D. Mieriņa (ZZS).

Cienījamie kolēģi! Klausoties visas šīs debates, arvien vairāk kļūst skaidrs, ka jautājumu ir ļoti daudz un jautājumu ir vairāk nekā atbilžu. Es jums gribu pateikt, kā tas būtu no pašvaldības viedokļa, ja, piemēram, es kā pašvaldības vadītāja saviem deputātiem piedāvātu veidot jaunu iestādi *(Zālē troksnis.)*... Ja es kā pašvaldības vadītāja saviem deputātiem, un kolēģi man neļaus sameloties, piedāvātu veidot jaunu iestādi, diez vai ar šādu pamatojumu tas izietu cauri, jo, pirmkārt, mums noteikti būtu jānosaka skaidri, saprotami mērķi, mums noteikti būtu tie jāapraksta. Piemēram, šajā gadījumā, ja mēs *(Starpsauciens.)*... dibinot šo jauno iestādi - ministriju -, es pamatojumā neredzēju šos skaidros un saprotamos mērķus. Te jau kolēģi pieskārās. Nu, piemēram, divreiz samazināt elektroenerģijas tarifus - skaidri, saprotami, domāju, cilvēki to noteikti atbalstītu. Funkcijas un uzdevumi ir otra lieta, kas ir nepārprotami. Mēs parasti pieliktu klāt dokumentu...

Sēdes vadītājs. Es atvainojos, Mieriņas kundze. Kolēģi, lūdzu, cienīsim kolēģus, kas uzstājas debatēs, un vai nu runāsim daudz klusāk savā starpā, vai to darīsim ārpus Sēžu zāles.

Paldies.

Mieriņas kundze, turpiniet!

D. Mieriņa. Paldies. Kolēģi, parasti, ja mēs dibinām iestādi, mēs pieliekam klāt arī vismaz provizoriskās funkcijas, uzdevumus, un tas parasti ir nolikums, ko mēs vienmēr liekam klāt.

Trešā lieta ir budžets. Budžets ir ļoti svarīgs, lai vispār lemtu par šī jautājuma virzību tālāk. Budžetā būtu skaidri jānorāda, kāds finansējums nepieciešams šogad, ja mēs dibinām šādu iestādi, cik daudz līdzekļu aiziet, piemēram, no Vides aizsardzības un reģionālās ministrijas, cik daudz līdzekļu aiziet no Ekonomikas ministrijas konkrēti šai jaunajai iestādei, un indikatīvi - nākamā gada budžets, plus, protams, struktūra, kas ir neapšaubāma, un cilvēku skaits. Tas būtu vispār pats minimums.

Tie pašvaldību vadītāji, kas sēž zālē, noteikti pateiks, ka tikai tā, jo dati mums ir svarīgi, mums ir svarīgi, lai katrs deputāts saprot, par ko un kādā veidā viņš balso. Mēs nevarētu izvairīties no neērtām atbildēm, mums vajadzētu atbildēt uz pilnīgi visiem jautājumiem, pilnīgi visiem, un tik ilgi, kamēr deputātiem tie būtu. Šeit, es saprotu, ir drusciņ savādāk. Mani vienkārši izbrīna fakts, ka jau vairākas nedēļas ir panākta vienošanās koalīcijā (nākamajā), ka šāda ministrija varētu būt. Kāpēc neviens neuzdeva nevienam sagatavot šos būtiski svarīgos jautājumus, jo šodien arī Juridiskajā komisijā pacēlās jautājums - kāds ir finansējums, kādas ir štata vietas? Un ko mēs redzējām? Valsts kanceleja teica, ka to gatavos Finanšu ministrija, savukārt Finanšu ministrija teica, ka to gatavos Valsts kanceleja.

Kolēģi, vai mums būs tāda iespēja iepazīties un saprast, kas tad īsti būs šajā iestādē?

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Janai Simanovskai...

Tā, vai ir iesniegums? Simanovskas kundze, vienu mirklīti, lūdzu.

Tātad mēs esam saņēmuši piecu deputātu - Edgara Tavara, Arvila Ašeradena, Andra Kulberga, Lindas Matisones un Riharda Kola - iesniegumu ar lūgumu... tā, izsludināt pārtraukumu? *(Starpsaucieni.)*

Vienu momentiņu, lūdzu! Tavara kungs, lūdzu, pienāciet. *(Pauze.)*

Tātad pieci deputāti lūdz izsludināt pārtraukumu Saeimas šī gada 24. novembra otrajā sēdē pēc darba kārtības 2. punkta izskatīšanas līdz 1. decembra pulksten 9.00. Vai deputātiem ir iebildumi? Nav. Tad pēc šī darba kārtības jautājuma izskatīšanas tiks izsludināts pārtraukums, un turpināsim sēdi 1. decembrī pulksten 9.00.

Viens jautājums paliek. *(Starpsauciens.)* Tad jums ir iebildumi? Acīmredzot tad... Ja ir iebildumi, tad ir jābalso. Valaiņa kungs, vai jums ir iebildumi? Mums jāievēro procedūra. Ir iebildumi. Labi, kolēģi...

Lūdzu zvanu! Balsosim par pārtraukuma izsludināšanu Saeimas 24. novembra otrajā ārkārtas sēdē pēc darba kārtības 2. punkta izskatīšanas un par sēdes turpinājumu 1. decembrī pulksten 9.00! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu rezultātu! Par - 52, pret - 30, atturas - nav. Lēmums ir pieņemts.

Turpinām skatīt likumprojektu "Grozījumi Ministru kabineta iekārtas likumā", tātad darba kārtības 2. jautājumu, un pēc tā izskatīšanas izsludinām pārtraukumu šajā sēdē līdz 1. decembra pulksten 9.00.

Simanovskas kundze, lūdzu, vārds jums.

J. Simanovska (PRO).

Godātais priekšsēdētāj! Godātie kolēģi! Cienītās kolēģes! Vispirms es gribētu teikt, ka man tiešām ir liels prieks, ka klimata politika ir topošās valdības prioritāte. Tas patiešām ir atbalstāmi, tomēr es nevaru atbalstīt šo likumprojektu. Kāpēc? Tāpēc, ka klimata krīze nav vienīgā vides problēma, aug atkritumu kalni, mums izzūd bioloģiskā daudzveidība, un šo problēmu risināšana ir tikpat svarīgi zaļā kursa mērķi kā klimata neitralitātes sasniegšana.

Mēs esam pamanījuši, ka energotarifi klauvē pie mūsu durvīm, bet tai pašā laikā arī tas, ka mēs nemākam apsaimniekot atkritumus, un tas, ka mums izzūd daba, mums izmaksās ļoti dārgi, un tā sekas mēs redzēsim vēlāk.

Likumprojekta anotācijā ir teikts, ka ir jānovērš valsts funkciju sadrumstalotība, bet kas notiek? Nošķeļot klimata politiku no vides politikas, mēs šo jautājumu sadrumstalojam, un tādā veidā šis likumprojekts faktiski vairo sadrumstalotību. Paskatoties arī projekta anotāciju, tur ir teikts, ka projekta izstrādē ir bijušas konsultācijas ar politiķiem, ar politiskajām partijām, ar valsts amatpersonām. Bet tai pašā laikā, ja mēs atceramies, ko jūs solījāt priekšvēlēšanu laikā... Priekšvēlēšanu laikā jūs solījāt zaļā kursa ieviešanu atbilstoši Latvijas iedzīvotāju interesēm.

Latvijā ir ļoti spēcīgs nevalstiskais sektors un vides organizācijas, kas pārstāv pilsoniski aktīvo iedzīvotāju daļu. Kāpēc viņi nav uzklausīti šī likumprojekta tapšanā? Es varu pateikt vēl vairāk - Vides konsultatīvā padome, kas apvieno Latvijas vides organizācijas, ir nosūtījusi vēstuli jaunās koalīcijas partijām, topošās valdības veidotājiem, un šajā vēstulē ir ļoti labi priekšlikumi. Es aicinu arī tos ņemt vērā.

Ko vajadzētu darīt, lai šis likumprojekts būtu atbalstāms? Tas nozīmē, ka ne tikai Klimata pārmaiņu departaments dodas uz jauno ministriju, bet mēs nenošķiram Dabas aizsardzības departamentu un Vides aizsardzības departamentu, arī tiem ir jāiet uz jauno ministriju. Tai pašā laikā Vides konsultatīvās padomes vēstulē ir daudz citu ļoti vērtīgu ierosinājumu, un jaunās ministrijas nosaukumā obligāti ir jāiekļauj vārds "vide".

Es ļoti labi saprotu steigu, topošā valdība vēlas ātrāk izveidoties un tāpēc vēlas ļoti steigties. Bet es gribētu pateikt, ka *(Zālē troksnis.)*...

Sēdes vadītājs. Es atvainojos, Simanovskas kundze. Kolēģi, lūdzu, pieklusiniet savu sarunu tonalitāti, runātājam ir grūti jūs pārkliegt.

J. Simanovska. Paldies. Es arī tūlīt pabeigšu. Tas, ko es vēlējos jums visiem pateikt, - sagraut var ļoti ātri un atjaunot ir ļoti grūti, un vides aizsardzībā mēs to redzam ik uz soļa. Tāpēc es iesaku nesteigties, lūdzu, tiecieties arī ar ekspertiem, ar nevalstiskajām organizācijām, kas pārvalda vides problēmas. Nesteigsimies! Šis ir ļoti pamatīgs jautājums, un es tiešām ierosinu pārstrādāt šo likumprojektu, jaunajā ministrijā iekļaut arī Dabas aizsardzības departamentu un Vides aizsardzības departamentu un jaunās ministrijas nosaukumā obligāti iekļaut vārdu "vide".

Liels paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Evikai Siliņai.

E. Siliņa (JV).

Saeimas priekšsēdētāja kungs! Dārgie kolēģi! Mēs esam gana ilgi debatējuši, un, manuprāt, mēs visi pirms vēlēšanām runājām par pārmaiņām, mēs visi solījām saviem vēlētājiem, ka mēs būsim tie politiķi, kas atnesīs pārmaiņas. Šis ir jaunās, potenciālās valdības piedāvājums pirmajām pārmaiņām.

Es saprotu, ka ir populāri publiski stāstīt, ka mēs veidojam jaunu birokrātisku aparātu, tāpēc šāda jauna ministrija nav nepieciešama, bet likumprojekta anotācijā ir skaidri teikts, ka jaunā ministrija sastāvēs no jau esošo ministriju, tātad jau valsts pārvaldē izveidotu departamentu, struktūrvienībām. Tas, kas būs jauns, - jā, tas būs jauns politiskais līderis, kas nospraudīs mērķus, kādus mēs pildīsim nākamajā periodā.

Mums ir vienošanās, mēs esam sekojuši Eiropas klimata mērķiem, bet mēs Latvijā neesam līdz galam saskaitījuši, kādā veidā Latvija var labāk tos ieviest, cik tas mums varētu nākotnē izmaksāt, ko mēs darīsim reģionos, lai mēs sasniegtu šos klimata mērķus, kā mums vienlaicīgi sasniegt klimata mērķus, bet neapdraudēt savu tautsaimniecību. Jaunā, potenciālā ministrija varētu strādāt šo noteikto klimata un enerģētikas mērķu sasniegšanā, un jums būs iespēja, komisijā strādājot, izteikt savus priekšlikumus.

Manuprāt, ir ļoti vērtīgi arī dzirdēt... to, ko jūs redzat, jūs norādāt uz dažādiem jautājumiem, vides organizācijas varēs uzstāties komisijas sēdēs, viņus varēs uzklausīt. Un, manuprāt, šis ir tikai sākums. Dodiet iespēju jaunajai valdībai veidot šādu jaunu potenciālu spēku, kas varētu arī politiski dot uzdevumus ierēdņiem strādāt pie jaunām koncepcijām.

Lai nebūtu pārpratumu - tātad atbalsta funkcijas veiks jau esošās ministrijas, tur budžeta līdzekļi netiks tērēti. Atbalsts iedzīvotājiem jau ir paredzēts. Esošā valdība - tā, kas bija jau iepriekšējās Saeimas laikā, - ir lēmusi par ļoti plašu atbalstu iedzīvotājiem. Šobrīd iedzīvotājiem par elektroenerģiju līdz 100 kilovatiem stundā ir jāmaksā fiksēta summa, tie ir 16 centi. Tātad tāds atbalsts jau ir.

Jā, mēs dzīvojam izaicinājumos, jā, mēs dzīvojam krīzēs, mēs neviens neparedzējām karu Ukrainā. Diemžēl tā tas ir. Mēs esam reaģējuši mūsu iespēju robežās. Cik mums izmaksās šī klimata neitralitāte? Es domāju, tas būs visu mūsu nākamais uzdevums. Mēs negribam atgriezties pie atkarības no Krievijas, mēs esam pieņēmuši lēmumu, ka mēs esam neatkarīgi, un šī jaunā politiskā ministra vai vadītāja uzdevums būtu panākt, lai mēs arī tad, kad, iespējams, karš Ukrainā beigsies, vairs neatgrieztos pie šiem Krievijas resursiem.

Tā ka, kolēģi, es aicinu atbalstīt, debatēt, diskutēt, bet neteikt, ka šāda iespēja mums netiek dota. Daudzās valstīs, arī Eiropas Komisijā, izveidojot jaunu valdību, vadītājs var samainīt departamentus atbilstoši tam politiskajam uzstādījumam, tam politiskajam mērķim, kādu esošā valdība vai tā, kura stājas spēkā, grib sasniegt, un tur tas ir pilnīgi normāli. Šeit mēs esam tā kā iesīkstējuši, nedod dievs, pakustināt kādu departamentu, mums šķiet, ka tie ir milzīgi izdevumi un milzīgas izmaiņas. Mums vajag tādas izmaiņas, kas sasniedz mērķi. Mēs piedāvājam šīs izmaiņas: kļūt elastīgākiem, kļūt mobilākiem un uz noteiktu laiku, uz nākamās valdības laiku, izveidot šādu ministriju.

Aicinu būt atvērtiem, un paldies visiem par debatēm. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Ingmāram Līdakam. Lūdzu, lūdzu, Līdakas kungs, vārds jums!

I. Līdaka (AS).

Labdien, cienījamie kolēģi! Protams, atbalstot šī likumprojekta tālāku virzību, es gribu atgādināt, ka Ministru kabinets ir izpildvara. Mēs šeit, Saeimā, varam jebkurā gadījumā dot rīkojumus šai izpildvarai. Gaidīt mēnesi, kamēr Ministru kabinets, kurš jau praktiski ir likvidēts, izstrādās kādus jaunus priekšlikumus cenu samazināšanai vai tamlīdzīgi, manuprāt, ir absolūti nepareizi. Mēs šodien šeit bieži runājām par operatīvo situāciju, ka mums ir jāpieņem kādi lēmumi jau pavisam drīz. Arī gaidīt jauno Ministru kabinetu, kurā būs šī enerģētikas ministrija vai nebūs, droši vien ir nepareizi.

Es varu apliecināt, ka APVIENOTAIS SARAKSTS šobrīd frakcijā vairāk laika velta tieši operatīvās situācijas izpētei enerģētikā, tiekas gan ar amatpersonām, gan ar speciālistiem un gatavo, protams, iespējamos uzdevumus esošajam vai varbūt vairs neesošajam Ministru kabinetam. Tā, manuprāt, šobrīd ir pareiza rīcība, risinot operatīvo situāciju.

Mazliet es gribu reaģēt uz Cepurīša kunga un Simanovskas kundzes teikto par vides sektoru - tātad kurā no ministrijām atrasties. Raugiet, varbūt jums ir taisnība, bet, skatoties politiskās konsekvences, ministrijai, kurai absolūti galvenais uzdevums būs enerģētiskās situācijas risināšana, baidos, vides jautājumi būs stipri vienaldzīgi. Galvenais, ko prasīs enerģētikas ministram, - elektroenerģijas cenas, enerģijas pieejamību un tamlīdzīgi.

Un tad nav brīnums, ka parādīsies gāzes terminālis aizsargājamā dabas teritorijā. Un tad nav brīnums, ka nolems cirst mežu, lai risinātu šķeldas jautājumu, arī aizsargājamās dabas teritorijās, jo diskusija šajā ministrijā par enerģētikas jomas vajadzībām un vides jomas vajadzībām notiks ļoti zemā līmenī - departamentu līmenī -, nevis kā tad, ja vides jautājumi ir nodalīti no enerģētikas jautājumiem un par to tiek diskutēts kā par problēmu jau Ministru kabineta līmenī. Tās ir tās manas lielākās bažas šinī gadījumā.

Runājot par klimata un enerģētikas jautājumu palikšanu zem vienas cepures, jāatceras, ka enerģētika un transports, kas arī lielā mērā ir saistīts ar energonesējiem, tomēr ir vislielākie CO_2 izmešu ražotāji. Tātad, paliekot šos zem vienas cepures, šī sazobe principā varētu būt risināma kompleksāk. Tas ir mans komentārs.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Viktoram Valainim otro reizi.

V. Valainis (ZZS).

Godātie kolēģi! Es teiktu tiešām lielu paldies gan Kariņa kungam, gan Siliņas kundzei par, manuprāt, diezgan skaidro argumentāciju, ko viņi sniedza, aizstāvot šo ideju. Es domāju, ka atšķirībā no mūsu kolēģiem - APVIENOTĀ SARAKSTA - par viņu idejām par biedriem... piekritīsiet, tas nav salīdzināms. Argumentācija par jauno ministriju tomēr ir diezgan skaidra. Tātad premjers lūdz mandātu veidot jaunu ministriju un uzņemas pilnu atbildību. Labi.

Saprotiet mūs pareizi - mēs neiebilstam tam, ka jūs pārliekat jomas no vienas ministrijas uz otru, mēs iebilstam tam, ka jūs veidojat jaunu ministriju. Un tas nu gan nav tas, kas ir solīts vēlētājiem. Kariņa kunga pieminētā elastība... viss ir kārtībā, mēs neesam pret to, ka mums jābūt elastīgākiem. Mēs varam paņemt šos klimata jautājumus no VARAM un stiprināt, piemēram, Ekonomikas ministriju, nevis ņemt no abām laukā. Vai kāds ir padomājis, kas tajās ministrijās vispār paliek?

No ZZS viedokļa, mēs, protams, saredzam arī pozitīvo visā šajā diskusijā. Un es jūtu tuvināšanos ar PROGRESĪVAJIEM šajā jautājumā. Šis vides jautājums no VARAM varētu pāriet uz jauno

ministriju, un VARAM varētu kļūtu par īstu pašvaldību ministriju - tādu, kāda tā ļoti sen nav bijusi, bez diskusijām - skaidri saprotama pašvaldību ministrija. Tas būtu labs risinājums, un te koalīcijas un opozīcijas kopīgas sadarbības rezultātā varētu arī kaut ko labu panākt. Izcili jau būtu, ja mēs to izdarītu bez jaunas ministrijas izveides, izdarīt to esošo ministriju ietvarā. Par biedriem jau nobalsoja, ja tā ministrija kļūs tāda pārāk nikna, nu tad pieliks viņam to biedru, palīdzēs un gan jau tiks galā. Tā ka, godātie kolēģi, būs interesanti vērtēt priekšlikumus. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Aināram Šleseram otro reizi.

A. Šlesers (LPV).

Godājamais priekšsēdētāja kungs! Godājamie kolēģi! Godājamais Kariņa kungs! Man nebija plāna par šo jautājumu uzstāties divreiz un debatēt, bet es to daru, tāpēc ka jūs pateicāt dažas lietas, kuras mani uzrunāja, jo, kā es jums teicu, šodien, tad, kad mēs frakcijā izskatījām šo jautājumu, argumentu "pret" šo konkrēto ierosinājumu bija krietni vairāk nekā "par". Bet tas, ko es teicu arī no šīs tribīnes iepriekšējā reizē: neatkarīgi no tā, kāds šodien būs lēmums, cilvēki gaida ātru rīcību - cilvēki gaida ātru rīcību! Tad, kad mēs debatējām par biedriem, es arī skaidri teicu, ka tas man nav saprotams un es neredzu to efektu.

Par jaunas ministrijas izveidi. Es zinu, ka tas prasīs ilgu laiku, tas nebūs ātri - cilvēku rotācijas. Man šķiet, ka tā apvienošana tomēr būtu bijusi pareizāka, bet, ņemot vērā to, ka Valsts prezidents jums ir uzticējis mandātu veidot valdību, tad tas, kas ir nepieciešams, - nepieciešams, lai jaunā valdība pēc iespējas ātrāk sāktu strādāt. Un šis šodien principā ir jautājums numur viens, jo tas skar gan iedzīvotājus, gan mūsu ekonomiku.

Jautājums ir, kā mums kā partijai, kura ir pieņēmusi lēmumu neatbalstīt, rīkoties, ņemot vērā to, ka mēs esam iestājušies par ministriju apvienošanu? Es teikšu tā, ka es neesmu runājis ar saviem kolēģiem, es esmu nedaudz apspriedies ar Vili Krištopanu, bet tas, ko es gribētu pateikt atlikušajās divās minūtēs, kuras man ir dotas no šīs tribīnes runāt, - jūsu uzrunā es saskatīju vēlmi tiešām pacīnīties par to, lai tas rezultāts būtu ātrāks, lai... jums ir vēlme... un patiesībā jums citas iespējas arī nav, jo tauta, kā teikt, nepieļaus situāciju, ka valdība neko nedara, tikai veido jaunu ministriju. Jautājumi attiecībā uz elektroenerģijas tarifiem un visām pārējām problēmām - tie jārisina nevis šodien, bet tie bija jārisina jau vakar un pirms tam.

Es domāju, ka mums vajag pavilkt kaut kādu svītru starp to, kas bija pirms vēlēšanām, un to, kas ir pašreiz, jo mēs nevaram... Man arī ir jābūt godīgam... teiksim, VIENOTĪBA tomēr... kā saka, vecā VIENOTĪBA ir ļoti maz pārstāvēta, šeit jums mandāts no vēlētājiem ir krietni lielāks iedots.

Tas, ko es varbūt centīšos nobeigumā pateikt, - mums nav skaidrības, kā tas viss attīstīsies. Bet es personīgi priekš sevis esmu pieņēmis šādu lēmumu, un es gribu informēt arī savus frakcijas kolēģus - es atbalstīšu jūsu priekšlikumu, jo jūs no šīs tribīnes palūdzāt atbalstu opozīcijai un tas ir bijis īpašs solis, kāds līdz šim nav pieredzēts bieži, - ka premjers nāk un lūdz atbalstu. Un tas ir atbalsts personīgi jums, jo jūs no šīs tribīnes teicāt, ka jūs uzņematies atbildību par to, ko darīs šī ministrija. Skaidrs ir tas, ka mēs jau varam "grilēt" pozīciju par katru jautājumu, atlikt pēc tam, bremzēt un mēģināt vēl kaut kādā veidā pagarināt, bet mums nav šodien tiesību, jo arī mēs esam solījuši cilvēkiem rīcību.

Līdz ar to es personīgi, neskatoties uz to, ka mēs esam lēmuši "pret", balsošu "par". Es nezinu, ko darīs mani kolēģi, bet es teikšu tā, ka mums būs brīvais balsojums. Tie, kas ir gatavi ieklausīties manos argumentos... Es vienkārši aicinu uz brīvo balsojumu savu frakciju. Balsojiet pēc savas sirdsapziņas, kā jūs uzskatāt par pareizu.

Bet es ar šo rīcību gribu pateikt, ka gribu ticēt, ka to, ko jūs teicāt no šīs tribīnes, mēs redzēsim budžetā un varbūt šis solis lielā mērā saskanēs arī ar to, ko tikko teica Valaiņa kungs. *(Starpsauciens: "Laiks!")* Jā, varbūt...

Sēdes vadītājs. Šlesera kungs, diemžēl...

A. Šlesers. ... es beidzu, jā. Vienkārši varbūt tās reformas sāksies, turpināsies.

Tā ka es balsošu šoreiz "par".

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Arvilam Ašeradenam.

A. Ašeradens (JV).

Labdien, cienījamie kolēģi! Man jāsaka liels paldies opozīcijai, un man jāteic, ka debates ir pilnīgi atšķirīgas pret 13. Saeimu - nevis mēs kauninām vienu vai otru par to, kāds viņš ir personīgi vai kā, bet mēs tiešām strīdamies par idejām, un debates ir ļoti konstruktīvas. Patiesībā arī paldies par atbalstu vienas vai otras idejas virzībai, un arī izskanējušie priekšlikumi ir ļoti labi, palīdz tālāk veidot šo domu.

Vispirms es gribu teikt, ka šīs debates ir vēsturiskas, tāpēc ka mēs praktiski kopš 2008. gada neko neesam mainījuši Ministru kabineta struktūrā. Tas ir, kad likums ir uzbūvēts, ir bijušas dažas izmaiņas, nebūtiskas.

Bet šodien mēs pieķeramies vienai lietai. Mēs sakām, ka ir nepieciešama pārmaiņu vadība, ir vajadzīgs elastīgs modelis pārmaiņu vadībai. Patiesībā es gribu teikt, ka tas ir tikai pirmais solis - pirmais solis! Šobrīd ir jāatrisina viens jautājums, lai izveidotu valdību.

Latvija nav vienīgā valsts, kas cīnās ar šādām problēmām, ir gan globālās pārmaiņas, gan iekšpolitiskās pārmaiņas, kas liek valdībām domāt, kā veidot efektīvus valdības modeļus.

Ja mēs paskatāmies uz procesu, ir trīs jautājumi.

Pirmais - vai mēs to varam mainīt, vai Satversme to atļauj. Man jāteic, ka mūsu Satversmes tēvi, kā vienmēr, es atrodu, ir bijuši ģeniāli, rakstot šo dokumentu. Satversmes 57. pants paredz pilnīgi elastīgu, pilnīgu rīcību likumdevējiem mainīt kabineta iekārtu.

Tad jautājums - ko dara citas valstis. Citas valstis rīkojas ļoti dažādi, ir dažādi modeļi. Es teiktu, viens ir dāņu modelis. Dānijā, piemēram, ir 18 ministrijas un 20 ministri valdībā. Zviedrijā ir savādāk. Zviedrijā ir 11 ministrijas un savukārt 24 ministri, kas runā katrs par atsevišķu jautājumu. Britiem ir pavisam radikāli. Nu, es neaicinu uz britu modeli. Lielbritānijā ir premjers, 21 ministrs un 98 otrās pakāpes ministri. Tā ka tā ir vēl viena lieta, kā tiek runāts par sarežģītām problēmām sabiedrībā. Šeit izskanēja tas, ko Kučinska kungs jau teica, - ierēdniecība var tik tālu risināt problēmas, cik viņiem ir dots politisks mandāts, sarežģītus jautājumus var atrisināt tikai politiskas vadības rezultātā.

Tas, par ko mēs šodien diskutējam, ir gan pirmā līmeņa, gan otrā līmeņa problēmas - politiskās. Protams, ja mēs runājam par Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju, jā, pagājušajā politiskajā ciklā bija ļoti svarīga reģionālā reforma. Tai pašā laikā digitālajai attīstībai netika pievērsta pienācīga uzmanība, un mēs esam zaudējuši ļoti daudz laika. Tā ka šīs lietas ir jārisina.

Attiecībā uz Latviju. Ko mēs taisāmies darīt? Vispirms - tas ir ļoti svarīgi - mēs vēlamies dot pirmo impulsu Saeimai, lai Saeima pieņemtu to, ka šī lieta nav kā akmenī iecirsta, ka tā ir maināma. Ļoti svarīga ir tā pieeja jebkurai koalīcijai, kas nāk. Viņi saka - te ir mūsu prioritātes, mēs vēlamies tās risināt tādā kārtībā un mainām Ministru kabineta iekārtu.

Šoreiz mēs neejam ar plašām reformām, mēs sakām - vienu ministriju pārvietojam, teiksim, dodam atbildes uz diviem ļoti svarīgiem jautājumiem. Mēs ejam energokrīzē, tai pašā laikā mēs neesam pievērsuši pienācīgu uzmanību klimata jeb zaļajam kursam jeb *Green Deal* problēmai. Te ir divas lietas. Tās ir energocenas, energoefektivitāte, neatkarība. Tas jau, kas tika minēts.

Otrais lielais jautājums. Kamēr citas valstis gūst augļus no tā, ka ekonomika ir transformēta kā klimatneitrāla, mēs maksājam un maksāsim arvien vairāk par to, jo mēs iepaliekam un mums ir steidzīgi jāpanāk pārmaiņas. Tas ir tas pirmais pamats.

Otrais - tās nav vienīgās pārmaiņas, par kurām mēs runājam. Tātad vēl vienas pārmaiņas, ko mēs plānojam, un tas ir arī publiski pieteikts Ekonomikas ministrijā... un te saka - paliks tukša ministrija. Galīgi ne. Ministrijai tiek nodota jauna lieta - nodarbinātības politika. Tas ir viens no smagākajiem jautājumiem, kas šobrīd sabiedrībā nav atrisināts un par kuru neviens īsti neatbild. Tātad šīs ir pārmaiņas, kas ir paredzētas, un Ekonomikas ministrija mainīsies uz šo. Tālāk vēl viena atbildība, ko ir paredzēts īpaši izcelt, ir reģionālās attīstības un... digitālā ministrija... tātad digitālo lietu ministrija, digitālās lietas. Un, protams, pati svarīgākā, manuprāt... vai tikpat svarīga kā visas pārējās ir atbildība par bērnu un ģimeņu atbalstu, kas tiek nodota Labklājības ministrijai. Šīs ir jaunas... pareizāk sakot, pārmaiņas trijās ministrijās, kas neprasa jaunu ministriju veidošanu, bet tās ir jaunas prioritātes, kas ir uzliktas šo ministriju dienaskārtībā.

Es gribu pateikt dažas lietas, kas notiks tālāk. Tātad viens ir - strādājam pie šī. Šoreiz es tiešām... paldies par atbalstu opozīcijai, mandātam, ko lūdza premjers, - ļaut darīt to. Starplaikā, es domāju, Saeimai būs ilgāk pie tā jādomā, jāstrādā, kādā veidā veidot elastību, lai arī Latvija spēj reaģēt uz tām pārmaiņām, kas ir gan ārēji, gan iekšēji diktētas, un pietiekami efektīvi tās varētu risināt.

Tā ka es lūdzu atbalstu šim likumprojektam un aicinu visu Saeimu domāt, kā to labāk darīt.

Paldies kolēģiem, kas teica... runāja par vides jautājumu, bet tai pašā laikā es gribu teikt, ka tā ir tiešām ļoti horizontāla prioritāte. Tieši tāpat tā ir satiksme, tā ir zemkopība, tā ir vide. Šinī gadījumā mēs izšķīrāmies, bet par mazāk pārmaiņām, lai ātrāk varētu iet uz priekšu. Ja nākotne teiks, ka arī vide ir jāpievieno, darīsim to, bet tad, ja tie būs kolēģu priekšlikumi.

Tā ka vēlreiz paldies par atbalstu.

Aicinu balsot "par" šo likumprojektu. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātei Janai Simanovskai otro reizi.

J. Simanovska (PRO).

Godātais priekšsēdētāj! Dāmas un kungi! Būšu ļoti... īsa, tā būs ļoti īsa replika, atbilde Līdakas kungam. Paldies par jūsu komentāriem.

Es nepiekritīšu tam, ka, veidojot divas ministrijas, mums izdosies labāka sadarbība, risinot vides jautājumus. Tas, ko esmu redzējusi kā nevalstiskas organizācijas pārstāve, sadarbojoties ar valsts iestādēm vides jautājumos, - ka sadarbība departamentu līmeņos vienas iestādes ietvaros parasti ir

daudz labāka un daudz vieglāk rodami kompromisi, kas ir izdevīgi abām pusēm, un mums vides politikā tas ir ārkārtīgi svarīgi.

Tas, ko es vēl gribēju uzsvērt, - tajā brīdī, kad jūs klimata politiku izņemsiet ārā no vides politikas, nošķirsiet... Tas, uz ko jau norādīja arī mans kolēģis Edmunds Cepurītis, - ir ļoti daudz instrumentu vides politikā, kas ir kopīgi gan klimata aizsardzībai, gan vides aizsardzībai. Tas ir dabas resursu nodoklis, tas ir zaļais publiskais iepirkums, tā ir kontrole; tas ir Valsts vides dienests, tas ir Vides pārraudzības valsts birojs - visas šīs iestādes būs kaut kā jāsadala. Tas ir iemesls, kāpēc es šobrīd negribētu atbalstīt šo likumprojektu, jo mani tiešām māc bažas, ka tajā brīdī, kad mēs to atbalstītu, vide pazustu un paliktu tikai klimats. Tas ir... jā, es jūtos tā, ka es nevarēšu pietiekami labi aizstāvēt vides politikas intereses.

Paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Kasparam Briškenam.

K. Briškens (PRO).

Godājamais priekšsēdētāja kungs! Godājamie kolēģi! Lai kliedētu jebkādus pārpratumus - nav šaubu, ka PROGRESĪVIE vēlas būt atbildīgi krustvecāki šādai jaunai ministrijai. Mēs, tai skaitā es personīgi, visu kampaņu pavadījām, runājot par mums svarīgām tēmām: par ilgtspējīgu attīstību, atjaunīgo enerģētiku, mēs visi fanojam par Zviedrijas atjaunīgās enerģētikas stratēģiju, kas paredz energobilances klimatneitralitāti līdz 2040. gadam - tā ir viena no augstākajām ambīcijām Eiropā, kam mums vajadzētu sekot.

Mēs esam runājuši arī par četru stihiju modeli, kas arī Latvijas energobilanci pavērstu par labu atjaunīgajiem energoresursiem. Es pats 15 gadus esmu strādājis *Rail Baltica* projektā, es saprotu, ko nozīmē ilgtspējīga mobilitāte, tai skaitā infrastruktūras fāzē, kas ļoti lielā mērā ietekmē, protams, arī vides komponenti šāda veida ilgtspējīgu projektu būvniecības fāzē.

Līdz ar to, reflektējot vēlreiz iepretim Līdakas kunga argumentiem... man patīk jūsu argumenti, bet, manuprāt, jūs pārspīlējat to pretrunu. Visus lēmumus, kas ir saistīti ar lielajām investīcijām, tai skaitā atjaunīgās energosistēmas uzlabošanā, ir iespējams orientēt caur vides prizmu. Arī šobrīd mēs redzam, ka, tai skaitā vēja parku attīstībā, nozare atbalsta to, ka pilnvērtīgs ietekmes uz vidi novērtējums ir zelta standarts, lai rastu līdzsvaru starp nākotnes vajadzībām atjaunīgā enerģētikā un būvniecības procesu tā, lai tas neradītu slodzi vai šajā gadījumā negatīvu ietekmi uz vidi. Līdz ar to arī šai taburetei... līdzīgi tai taburetei, kā ir balstīta jaunā trīs kāju koalīcija, ir trīs kājas - klimats, enerģētika un, protams, arī vides komponente.

Mēs tur neredzam pretrunu, tāpēc tas, uz ko konstruktīvi aicinām topošo koalīciju, - koalīcijas sarunās vēlreiz kritiski atgriezties pie šī jautājuma: vai tiešām šai kritiski svarīgajai ministrijai nevar pievienot arī vides komponenti un to skatīt vienā kompleksā sistēmā.

Otrs mūsu aicinājums ir, lai mēs varētu pienācīgi sagatavot savus priekšlikumus (viens no mūsu priekšlikumiem noteikti būs par vides komponenti), lūdzam atbildīgās komisijas priekšsēdētāju noteikt pienācīgu priekšlikumu sagatavošanas termiņu. Cerams, tā nebūs rītdiena, bet vismaz pirmdiena, lai mums būtu iespēja... nu, varbūt, ja ir iespējams to pagarināt līdz pirmdienai *(Starpsauciens.)*, tas mums dotu iespēju *(Starpsauciens.)*... Es domāju, ka šī viena diena tik kritiskā jautājumā ar to, ka jūs varat iegūt arī diezgan plašu opozīcijas atbalstu, ir tā vērta, lai mēs vēl vienu dienu pavadītu, sagatavojot priekšlikumus, kurus Juridiskajā komisijā izskatītu, un tad arī PROGRESĪVIE atbalstītu un būtu atbildīgi krustvecāki šai ļoti svarīgajai ministrijai.

Paldies. *(Daži deputāti aplaudē.)*

Sēdes vadītājs. Vārds deputātam Edgaram Tavaram.

E. Tavars (AS).

Godātie kolēģi! Atbalstot konkrēto priekšlikumu, Ministru prezidenta un Jaunās VIENOTĪBAS iniciēto, mēs atbalstām... Mēs par to esam diskutējuši. Mēs saprotam, ka enerģētiskā krīze, situācija jārisina citādi, nekā tas ir līdz šim. Protams, ja būtu bijis vispirms ministra biedrs... tai brīdī, savlaicīgi, šī situācija nebūtu nonākusi tādā stāvokli kā šobrīd.

Bet atbildot... Man ir jāatbild par vides jautājumiem. Tieši Latvijas Zaļā partija, mani kolēģi, mēs bijām tie, kas uzstāja - kāpēc vides aizsardzība nevar būt šajā blokā? Es neslēpšu, ka Ministru prezidents sākotnēji piedāvāja tieši to, par ko partija "PROGRESĪVIE" šobrīd runā un runā arī Zaļo un Zemnieku savienība. Klimata, vides un enerģētikas ministrija... Jūs saprotat, kolēģi, laikā, kad enerģētiskā krīze... un risinājumi, kas operatīvi jāpieņem enerģētikā, ir absolūtā prioritāte...

Kā jums šķiet, kā interesēs - dabas vai enerģētikas - strādās Vides pārraudzības valsts birojs, ja būs jāizbūvē jauna enerģētikas trase? Šīs visas funkcijas, kuras šobrīd ir Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā, sākot... no ģenētiski modificētu... brīvu teritoriju uzraudzību, invazīvo sugu uzraudzību, dabas aizsardzības projektiem, dažādu sugu un biotopu aizsardzību, aizsargjoslām, augsnes kvalitāti, dabas resursu nodokli, gaisa aizsardzību, iekšējiem ūdeņiem, zemes dzīlēm... Ir vairāki desmiti funkciju, kuras šobrīd deleģētas Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai. Vai tās būs kaut mazākā prioritāte enerģētiskās krīzes laikā? Nu, nemānām sevi, kolēģi, tās nebūs prioritāte. Ja mums rūp vides aizsardzība, tad drīzāk bija jārunā, ka ir atsevišķa horizontāla vides aizsardzības ministrija, bet to savukārt mēs šobrīd nevaram atļauties mūsu fiskālā rāmja dēļ.

Tāpēc, kolēģi, atbalstīsim konkrēto priekšlikumu par Klimata un enerģētikas ministriju.

Paldies. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Debates slēdzu.

Lūdzu zvanu! Balsosim par likumprojekta "Grozījumi Ministru kabineta iekārtas likumā" atbalstīšanu pirmajā lasījumā! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu rezultātu! Par - 53, pret - 41, atturas - nav. Likumprojekts pirmajā lasījumā atbalstīts.

Lūdzu noteikt priekšlikumu iesniegšanas termiņu otrajam lasījumam un datumu likumprojekta izskatīšanai Saeimas sēdē.

Lūdzu, ieslēdziet mikrofonu deputātam Andrejam Judinam.

A. Judins. Es piedāvāju gaidīt priekšlikumus līdz 25. novembra pulksten 16.00 un izskatīt otrajā lasījumā 1. decembrī.

Paldies.

Sēdes vadītājs. 1. decembrī.

Citu priekšlikumu nav. Priekšlikumu iesniegšanas termiņš - šā gada 25. novembris pulksten 16.00, izskatīšana Saeimas sēdē - šā gada 1. decembrī.

Kolēģi, Saeima ir lēmusi pēc darba kārtības 2. jautājuma, kas ir šis jautājums, izsludināt pārtraukumu sēdē līdz 1. decembra pulksten 9.00. Līdz ar to izsludinu pārtraukumu.

Lūdzu klātbūtnes reģistrāciju! Lūdzu klātbūtnes reģistrācijas režīmu!

Lūdzu Saeimas sekretāra biedri Antoņinu Ņenaševu nolasīt reģistrācijas rezultātus.

A. Ņenaševa (14. Saeimas sekretāra biedre).

Tā, kolēģi, ir reģistrējušies 93 deputāti. Nav reģistrējušies: Uldis Augulis, Oļegs Burovs, Artūrs Butāns... ir, Raivis Dzintars, Armands Krauze, Gunārs Kūtris un Māris Sprindžuks. Nav reģistrējušies seši.

Paldies.

Sēdes vadītājs. Paldies, kolēģi. Tiekamies ceturtdien, 1. decembrī, pulksten 9.00.

(Pārtraukums.)

SATURA RĀDĪTĀJS
14. Saeimas rudens sesijas 7. (ārkārtas) sēde
2022. gada 24. novembrī

Likumprojekts **"Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā"** *(Nr. 10/Lp14)* (1.lasījums)
(Steidzams)
(Dok. Nr. 33, 53, 53A, 53B, 53C)

- Ziņo	- dep. A. Judins
- Priekšlikums (par steidzamību)	- dep. L. Liepiņa (pret)
- Debates	- dep. V. Valainis
	- dep. A. Rosļikovs
	- dep. R. Petraviča
	- dep. S. Ābrama
	- dep. L. Liepiņa
	- dep. M. Jencītis
	- dep. M. Kučinskis
	- dep. D. Mieriņa
	- dep. V. Krištopans
	- dep. A. Šlesers
	- dep. V. Valainis
	- dep. E. Tavars
	- dep. A. Bērziņš
Reģistrācijas rezultāti	
- Nolasa	- Saeimas sekretāra biedre A. Ņenaševa
- Debašu turpinājums	- dep. A. Krauze
	- dep. D. Šmits
	- dep. A. Brigmanis
	- dep. G. Kūtris

- dep. A. Šlesers
- dep. D. Šmits
- dep. J. Vucāns
- dep. G. Kūtris
- dep. V. Pleškāne
- Ministru prezidents A. K. Kariņš
- dep. L. Liepiņa
- dep. S. Ābrama
- dep. V. Krištopans

Likumprojekts **"Grozījumi Ministru kabineta iekārtas likumā"** *(Nr. 11/Lp14)* (1.lasījums)
(Steidzams)
(Dok. Nr. 34, 52, 52A, 52B, 52C)

- Ziņo — dep. A. Judins
- Debates — dep. V. Valainis
- dep. E. Cepurītis
- dep. A. Šlesers
- Ministru prezidents A. K. Kariņš
- dep. D. Mieriņa
- Par procedūru
- Debašu turpinājums — dep. J. Simanovska
- dep. E. Siliņa
- dep. I. Līdaka
- dep. V. Valainis
- dep. A. Šlesers
- dep. A. Ašeradens
- dep. J. Simanovska
- dep. K. Briškens
- dep. E. Tavars

Reģistrācijas rezultāti

- Nolasa — Saeimas sekretāra biedre A. Ņenaševa

Balsojumi

Datums: 24.11.2022 13:36:28 bal001
Par - 51, pret - 45, atturas - 0.
Balsošanas motīvs: Par likumprojekta atzīšanu par steidzamu. Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā (10/Lp14), 1.lasījums

Datums: 24.11.2022 14:59:54 bal002
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Datums: 24.11.2022 16:18:05 bal003
Par - 52, pret - 42, atturas - 0.
Balsošanas motīvs: Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā (10/Lp14), 1.lasījums

Datums: 24.11.2022 16:21:33 bal004
Par - 53, pret - 43, atturas - 0.
Balsošanas motīvs: Par likumprojekta atzīšanu par steidzamu. Grozījumi Ministru kabineta iekārtas likumā (11/Lp14), 1.lasījums

Datums: 24.11.2022 17:04:10 bal005
Par - 52, pret - 30, atturas - 0.
Balsošanas motīvs: Par sēdes pārtraukumu

Datums: 24.11.2022 17:38:10 bal006
Par - 53, pret - 41, atturas - 0.
Balsošanas motīvs: Grozījumi Ministru kabineta iekārtas likumā (11/Lp14), 1.lasījums

Datums: 24.11.2022 17:39:32 bal007
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

---

* * * *

Sēdes videotranslācija

pl. 09:00 - https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20221124094001_saeima.lv.1_0
pl. 13:30 - https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20221124150701_saeima.lv.1_0_0
pl. 15:30 - https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20221124221302_saeima.lv.1_0

24.11.2022	9.00	13.30	15.30

* * * *

Latvijas Republikas Saeimas
2022.gada 24.novembra
otrās ārkārtas sēdes darba kārtība 13:30

	I. Likumprojekta izskatīšana		
	1.	1. Likumprojekts **Grozījumi Valsts pārvaldes iekārtas likumā** *(10/Lp14)* Deputāti A. K. Kariņš, E. Tavars, R. Dzintars, M. Kučinskis, Z. Kalniņa-Lukaševica lūdz iekļaut Saeimas ārkārtas sēdes darba kārtībā Juridiskās komisijas noraidīto likumprojektu (1. lasījums) (Deputāti ierosina atzīt par steidzamu) (Dok. Nr. 33, 53, 53A, 53B, 53C)Balsojums: par 52, pret 42, atturas 0 **Pieņemts** Juridiskā komisija (Referents: Andrejs Judins) Debates DKP izskatīšanas gaita	
	2.	2. Likumprojekts **Grozījumi Ministru kabineta iekārtas likumā** *(11/Lp14)* Deputāti A. K. Kariņš, E. Tavars, M. Kučinskis, R. Dzintars, Z. Kalniņa-Lukaševica lūdz iekļaut Saeimas ārkārtas sēdes darba kārtībā Juridiskās komisijas noraidīto likumprojektu (1. lasījums) (Deputāti ierosina atzīt par steidzamu) (Dok. Nr. 34, 52, 52A, 52B, 52C)Balsojums: par 53, pret 41, atturas 0 **Pieņemts** Juridiskā komisija (Referents: Andrejs Judins) Debates DKP izskatīšanas gaita	
		Pārtraukums līdz 2022.gada 1.decembra pulksten 9.00	
	Ar sēdes norisi saistīti jautājumi		
	II. Prezidija ziņojumi		
	1. Par iesniegtajiem patstāvīgajiem priekšlikumiem		
	3.	Lēmuma projekts **Par nekavējošu valdības rīcību energoresursu cenu kāpuma radītās krīzes pārvarēšanai** *(17/Lm14)* (Dok. Nr. 51) **Noraidīts** Deputāti Viktors Valainis, Harijs Rokpelnis, Juris Jakovins, Kaspars Melnis, Līga Kļaviņa, Andris Bērziņš, Gundars Daudze, Jānis Vucāns, Anita Brakovska, Gunārs Kūtris DKP izskatīšanas gaita	
	Sēde beigusies 01.12.2022 09:22		
